

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES

ΤΕΥΧΟΣ 67, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2012, ΕΥΡΩ 0,01

Υπόψη 11, 105 57 Αθήνα

- * Ηγεμών
- * Οικονομία, η επόμενη ημέρα
- * Ο Συμβολισμός της 25ης Μαρτίου 1821 στις ψυχές των Ελλήνων
- * Ένοπλες Δυνάμεις:
Το Θύμα του πολιτικού λαϊκισμού και της κομματικής ιδιοτέλειας
- * Παρούσα Κατάσταση - Πιθανές Εξελίξεις στο Σκοπιανό
- * Η κομματική νοοτροπία, το μεγάλο μας πρόβλημα
- * Τι μέλλει γενέσθαι
- * Βιβλιοπαραπομπή.
Η μυστική δράση των
Τούρκων
στην Ελλάδα
και η σύγχρονη ΜΠ
- * Η περίπτωση της Συρίας,
οι φίλοι, οι εχθροί,
τα σχέδια,
οι εξελίξεις
- * Κερί Σμύρνης
- * Οικονομική κρίση
ή πολιτική σκοπιμότητα;
- * Αδαμαντίου Κορσή
"Πολεμιστήριο Σάλπισμα"
- * Με μια Ματιά η Ελλάδα
Και ο Κόσμος

Αγαπητά μέλη και φίλοι του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Η πρόσφατη νέα αρχή της τέως ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. και νυν ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. προδιαγράφεται ελπιδοφόρα, αφού κατά την παρούσα οργανωτική φάση δημιουργείται ένας αξιόλογος συνδυασμός παλαιών και νέων μελών με διάθεση για προσφορά. Την όλη προσπάθεια εμπνέει και συνδράμει η τακτική ενεργός παρουσία του Ναυάρχου Γ. Δεμέστιχα και των Στρατηγών Χ. Μουστάκη και Η. Καζούκα, ιδρυτικών μελών και εχόντων διατελέσει Πρόεδροι και Αντιπρόεδροι της ΕΛ.Ε.Σ.-ΜΕ. επί σειρά ετών.

Το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. ενθαρρύνει και προτρέπει τα παλαιά μέλη της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. όχι μόνο να εξακολουθήσουν να είναι ενεργά μέλη του Ινστιτούτου αλλά και να εγγράψουν και άλλα νέα κατάλληλα μέλη κατά την κρίση τους. Η θεσπισθείσα ετήσια συνδρομή των 50€ (στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η δωρεάν αποστολή του περιοδικού ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ), ενώ δεν επιβαρύνει ιδιαίτερα τον οικογενειακό προϋπολογισμό, εξασφαλίζει την ανεξαρτησία εκφράσεως του Ινστιτούτου από δεσμεύσεις που συνεπιφέρει η οικονομική εξάρτηση. Διευκρινίζεται ότι σύμφωνα με το νέο Καταστατικό του Ινστιτούτου είναι δυνατή η εγγραφή στα μέλη του Ινστιτούτου και εν ενεργεία Αξιωματικών των Ε.Δ. και των Σ.Α.. Είναι επιπλέον δυνατή η αποστολή του περιοδικού σε μη μέλη, έναντι ετήσιας συνδρομής 20 €.

Αγαπητά μέλη και φίλοι

Η υπογραφή του νέου μνημονίου σε συνδυασμό με το σημαντικό "κούρεμα" του χρέους είναι γεγονός. Διαφαίνεται ότι η Ευρώπη επιθυμεί και στηρίζει την παραμονή της χώρας μας εντός ευρωζώνης και οπωσδήποτε εντός Ευρώπης. Ο βασικός λόγος εκτός από οικονομικός (υψηλό τίμημα σε περίπτωση εξόδου της Ελλάδος από το ευρώ), είναι και γεωπολιτικός, δεδομένης της αστάθειας στην ευρύτερη περιοχή μας και λόγω των ενεργειακών ευρωπαϊκών προοπτικών που διανοίγονται μέσω του λεγομένου "νοτίου ενεργειακού διαδρόμου" και των υποθαλασσίων κοιτασμάτων της Α. Μεσογείου.

Για λόγους ιστορικής δικαιοσύνης θα πρέπει τα εύσημα της σημερινής ευνοϊκής ενεργειακής καταστάσεως να αποδοθούν στην Κύπρο και συγκεκριμένα στον αείμνηστο Πρόεδρό της Τάσο Παπαδόπουλο χάρις στον οποίο άρχισε η Κυπριακή ενεργειακή δραστηριοποίηση και απετράπη η ψήφιση του σχεδίου Ανάν. Η πρωτοπόρος λοιπόν μικρή Κύπρος έδειξε τον δρόμο στην ουραγό και αδρανή "ισχυρή" Ελλάδα η οποία σχεδόν εξηναγκάσθη να ασχοληθεί με τα ενεργειακά της κοιτάσματα (δεν θα πρέπει να λησμονείται ότι έως και πέρυσι επίσημα κυβερνητικά στελέχη απαξίωναν τις περί κοιτασμάτων προβλέψεις). Όσο για το σχέδιο Ανάν, η όρθωση του Κυπριακού αναστήματος αντιμετώπισε εκτός από τις απειλές της διεθνούς κοινότητας και την "αδελφική" ελλαδική πίεση ή την στάση ποντίου Πιλάτου, από μερίδα του πολιτικού κόσμου, γνωστή στην συνείδηση της κοινής γνώμης.

Η επομένη ημέρα του μνημονίου 2 και του PSI, βρίσκει την κοινωνία μουνδιασμένη και διχασμένη ως προς την μελλοντική προοπτική της χώρας. Η διαμορφωθείσα νέα κατάσταση δεν αποτελεί νίκη αλλά παρέχει πίστωση πολύτιμου χρόνου και ανοίγει παράθυρο ευκαιρίας υπό προϋποθέσεις. Ο μέσος Έλληνα πολίτης αισθάνεται σήμερα ντροπή και απογοήτευση για την κατάντια του, ανησυχία και ανασφάλεια για το μέλλον του και κυρίως οργή για την αποκάλυπτα διαπρα-

τομένη κοινωνική αδικία, η οποία θέτει σε κίνδυνο την κοινωνική συνοχή που αποτελεί αναγκαία συνθήκη για ένα ελπιδοφόρο μέλλον.

Οιοδήποτε υποκατάστατο μέτρο της Πολιτείας, κρίνεται ότι δεν πρόκειται να κατευνάσει τον Έλληνα πολίτη, όσο παραμένουν στο απυρόβλητο τα ακόλουθα:

- Κυρώσεις (ποινικές, οικονομικές, ηθικές) στους φορείς του πολιτικού και διοικητικού συστήματος οι οποίοι έφεραν την χώρα στην κατάσταση αυτή, με τις ενέργειες, τις παραλείψεις, την σιωπή, την ανοχή και την ψηφοθηρική παραπλάνηση του λαού.

- Άμεση ανάληψη ενδεδειγμένων και εκτεταμένων διαρθρωτικών μέτρων όσο και αν είναι οδυνηρά, προκειμένου να τεθούν υγιείς βάσεις οικονομικής αναπτύξεως και ανταγωνισμού (είναι διάχυτη η αίσθηση ότι τα μέχρι στιγμής μέτρα λαμβάνονται απρόθυμα, δειλά, καθυστερημένα, ημιτελή και κυρίως υπό τον πειθαναγκασμό της τρόικας)

- Πάταξη διαφθοράς, φοροδιαφυγής, εισφοροδιαφυγής και γραφειοκρατίας με παράλληλη θέσπιση σταθερού και απλού νομικού και φορολογικού συστήματος, εξασφαλίζοντας ισονομία και κοινωνική δικαιοσύνη.

Παρά την προθυμία της Ε.Ε. όπως παράσχει τεχνογνωσία και προσωπικό για την αντιμετώπιση των ανωτέρω, φαίνεται ότι μέχρι στιγμής δεν υπήρχε πολιτική βούληση προς τούτο. Δυστυχώς **οι πολιτικοί που εμείς ψηφίζουμε** είναι καλύτεροι των περιστάσεων αφού οι κυβερνώντες διατάζουν να "σπάσουν αυγά", ενώ τα κόμματα της ελάσσονος αντιπολιτεύσεως χαϊδεύουν ιδιοτελώς ώτα ψηφοφόρων, δίχως να προσφέρουν ρεαλιστικές και ολοκληρωμένες προτάσεις. Εκ των πραγμάτων η ανικανότητα του πολιτικού συστήματος οδηγεί στην "επανάδρυση του κράτους" από πολυεθνικό εισαγόμενο έμψυχο δυναμικό δίκην προτεκτοράτου.

Ευτυχώς ο πολίτης φαίνεται ότι προσπερνά την ανεπάρκεια των πολιτικών του ταγών και παίρνει την κατάσταση στα χέρια του, όπως δείχνει η πρόσφατη κινητοποίηση των αγροτών και καταναλωτών κατά των μεσαζόντων. Εάν επιδειχθεί ανάλογη πρωτοβουλία και στις επερχόμενες κάλπες, αναμένεται ότι οι πολίτες, ακόμη και αν δεν αλλάζουν το κόμμα της προτιμής τους, δεν θα θέσουν "σταυρό" σε υποψηφίους των οποίων το μόνο προσόν είναι η αναγνωρισιμότητα ή η πολυετής θητεία στη Βουλή ή "το τζάκι προελεύσεως" αλλά σε νέα πρόσωπα με ενδιαφέρον βιογραφικό και κυρίως με ηθική και επαγγελματική καταξίωση.

Ας ελπίσουμε ότι πολύ σύντομα ένας συνδυασμός ικανότερου πολιτικού συστήματος (ακόμη και υπό ξένη επιτήρηση, όσο και αν αυτό μας πικραίνει) και μίας σοφότερης ελληνικής κοινωνίας, θα εκμεταλλευθεί κατάλληλα το μικρό παράθυρο ευκαιρίας του νέου μνημονίου και του "κουρεμένου" χρέους και θα θέσει τις προϋποθέσεις ομαλής μεταβάσεως σε ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο, στηριζόμενο σε πραγματική παραγωγή και οικονομία, καθώς και σε ισονομία και κοινωνική δικαιοσύνη, για το καλό των επερχόμενων γενεών. Οι Έλληνες έχουν αποδείξει διαχρονικά ότι επιτυγχάνουν θαύματα, αρκεί να πιστεύουν σ' αυτά.

Αντιναύαρχος ε.α. **Β. Μαρτζούκος Π.Ν.**
Πρόεδρος **Α.Σ./ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.**

Τα δημοσιευόμενα άρθρα αποδίδουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων των και δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.
Εκδότης-Διευθυντής: **Β. Μαρτζούκος**
Υπεύθ. Συντάξεως: Στ. Παναγόπουλος
Υπεύθ. Τυπογραφ: Α. Σαραντινός
Συντακτική Ομάδα: Ε. Σκλήρης, Ε. Τέμπος, Π. Λάγγαρης, Σ. Κουρκούμπας
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ. Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Γραφεία: Νίκης 11
τ.κ. 105 57 Αθήναι
Τηλέφωνο:.....2108211025
Fax:.....2108211056
E-mail:elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο:.....www.elesme.gr

ΗΓΕΜΩΝ

Η οικονομική κρίση η οποία ενέσχυσε τα τελευταία χρόνια, όχι μόνον ελληνική, αλλά ευρωπαϊκή και παγκόσμια, έφερε στην επιφάνεια το θέμα των "πολιτικών ηγετών", από πλευράς προσόντων και ικανοτήτων και γενικά επάρκειας αντιμετώπισης της. Ούτως ειπείν, έχει τεθεί θέμα "ηγέμονος" και "ηγεμόνευσης" και επιβάλλεται μία έρευνα σε πρωτότυπες εργασίες και κείμενα. Ιδιαίτερα γνωστή με τον τίτλο "Ηγεμών" είναι η εργασία του Νικολό Μακιαβέλι, του Ιταλού πολιτικού στοχαστή, η οποία εγράφη περί το 1513. Πολύ λίγο γνωστή, η και καθόλου, είναι η περί του ηγεμόνος επιστολή του Πατριάρχου Φωτίου (810-893 μ.Χ) προς τον Βόρι της Βουλγαρίας Μιχαήλ, Βούλγαρο άρχοντα, με θέμα "Τι έστιν έργον Άρχοντος".

Οι εποχές των ανωτέρω διαφέρουν κατά επτά αιώνες, όπως διαφέρουν και οι συνθήκες, κάτω από τις οποίες εγράφησαν τα δύο κείμενα. Ανεξαρτήτως αυτού, εκείνο που έχει σημασία είναι πως έβλεπαν και οι δύο τον ηγεμόνα και τη συμπεριφορά του. Διατυπώνονται απόψεις διαμετρικά αντίθετες, οι οποίες εγγίζουν τα άκρα. Ο Μακιαβέλι δεν διστάζει να υιοθετήσει ακόμα και συμπεριφορά του ηγεμόνος προς τους ηγεμονευομένους, ωσάν να επρόκειτο για ζώα (κτηνώδη συμπεριφορά, τυραννική), αν του το επέβαλε το καλό του κράτους (όλοι οι ηγεμόνες για το καλό του κράτους πράττουν), ενώ ο Φώτιος παραινεί τον ηγεμόνα Μιχαήλ με πνευματικότητα, στη βάση της ηθικής (πολιτική ηθική) και της χριστιανικής διδασκαλίας. Τον προτρέπει να έχει υπομονή, ταπεινοφροσύνη, να προσεύχεται και να είναι δίκαιος.

Ο Μακιαβέλι είναι φανερόν, ότι τάσσεται υπέρ του σκοπού (πολιτικού), ο οποίος αγιάζει τα προς επίτευξή του μέσα, όποια και αν είναι αυτά, όσο σκληρά και απάνθρωπα και αν είναι. Ο Φώτιος είναι ανθρώπινος, συμπνετικός και θέλει τον ηγεμόνα προστάτη και συμπαραστάτη των υπηκόων του.

Μία -νομίζω- καταχώρηση παραινήσεων του Φωτίου προς τον Ηγεμόνα, οι οποίες θα άξιζε **να προσεχθούν ιδιαίτερα σήμερα**, λόγω απαξίωσης της πολιτικής και των πολιτικών, αλλά ακόμα και λόγω των επικείμενων, εκλογών έχει ως εξής,

"να περιφρονείς τον πλούτο, να βοηθάς τους πτωχούς- *υπερόπτης πλούτου, πενίας επίκουρος*"

"να τιμάς την αλήθεια, να μη συμβιβάζεσαι με το ψέμα-*αλήθειαν τιμών,ψεύδη μη σπενδόμενος*".

"να μην είσαι φαντασμένος, αλλά πολύ ταπεινόφρων-*οιήσεως μείζων. ταπεινοφροσύνης ελαττούμενος*"

"να είσαι πρότυπο και παράδειγμα κάθε αρετής και ευσεβείας όχι μόνο στους υπηκόους σου.... -*είης μοι πάσης αρετής και ευσεβείας, ου τοις υπό σε μόνον υπογραμμός και παράδειγμα*..."

" να είσαι σταθερός στις απόψεις σου, σίγουρος στις υποσχέσεις σου -*γνώμην ευσταθής, ταις υποσχέσεσι βέβαιος*"

"να είσαι γρήγορος στην αναζήτηση του δικαίου και στην αμερόληπτη απονομή του- *ταχύς θηρεύσαι το δίκαιον, αδέκαστος διανείμαιο*"

"ποτέ μη προδώσεις την εμπιστοσύνη των ανθρώπων που σε εμπιστεύτηκαν...-*μηδενί μηδέποτε πιστεύσαντί σοι άπιστος οφθείης*..."

"μη χαριστείς σε καμία παρανομία, ακόμη και στους φίλους σου-*μηδέν παράνομον μηδέ φίλοις χαρίζου*..."

Ανεκτίμητες οι παραινήσεις του Φωτίου και τελειώνουμε με τη ρήση του " η ευτυχία των υπηκόων διαλαλεί την υψίστη σύνεση και δικαιοσύνη της εξουσίας- *η ευδαιμονία των υπεξουσίων άκραν ανακηρύττει σύνεσιν και δικαιοσύνην της εξουσίας*".

Άραγε, διδάσκεται κάπου ο Ηγεμόνας του Μεγάλου Φωτίου; Πολύτιμη παρακαταθήκη πολιτικού ήθους και πολιτικής ευπρεπείας, φοβούμαι, ότι παραμένει στα αζήτητα της ελληνικής παιδείας. Ίσως διότι αυτή έπαυσε να είναι πραγματική παιδείυση (παιδεία, μόρφωση) και έγινε εκπαίδευση (γνωστική, επαγγελματική) για βιοπορισμό. Έτσι όμως, δεν οικοδομούμε "καλούς κ' αγαθούς" πολίτες, από τους οποίους θα προέλθουν και οι πολιτικοί ηγέτες.

Η αρχαία ελληνική γραμματεία και τα κείμενα των Πατέρων της Εκκλησίας πρέπει να εισαχθούν στα σχολεία (ύστερα από επιλογή) και οι νέοι να έλθουν σε επαφή με αυτές τις πηγές ανεκτίμητου πλούτου και να γνωρίσουν και να εμβαθύνουν στους προγονικούς θησαυρούς. Παιδεία για τον άνθρωπον και την προαγωγή του σε πνευματικότητα, αρετή και συμπεριφορά.

Δημ.Σκαρβέλης
Στρατηγός ε.α.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

Αντιναύαρχου ε.α Γρηγορίου Δεμέστιχα Π.Ν
Επιτίμου Αρχηγού Στόλου

Η πορεία της Ελληνικής Οικονομίας ήταν προδιαγεγραμμένη αφού επί δεκαετίες εγένετο διασπάθιση των οικονομικών πόρων οι οποίοι διεισθύνοντο με κύριο κριτήριο το πολιτικό όφελος των κυβερνώντων χωρίς σχεδιασμό για σοβαρές επενδύσεις σε ανάπτυξη πλην ορισμένων που προωθήθηκαν με την έγκριση, παρακολούθηση και συμμετοχή της ΕΕ ως και κάποιων άλλων έργων απαραίτητων για την τέλεση των Ολυμπιακών αγώνων του 2004. Και αυτά όμως τα έργα έγιναν με αδικαιολόγητη σπατάλη από την οποία επωφελήθησαν προφανώς οι επιτήδευτοι.

Σήμερα η ελεγχόμενη χρεωκοπία της χώρας είναι γεγονός χωρίς να αποκλείονται και τα χειρότερα. Μισθοί και συντάξεις μειώνονται, υπάλληλοι και εργατικό δυναμικό απολύονται αλλά και κυρίως οι νέοι, η ελπίδα του έθνους, μένουν άνεργοι και ζουν σε ένα αβέβαιο παρόν και αντικρίζουν το μέλλον χωρίς προοπτικές.

Οι ελπίδες μίας μερίδος των Ελλήνων για έξοδο από την κρίση στηρίζεται στο Μνημόνιο η εφαρμογή του οποίου ασφαλώς αφαιρεί το μεγαλύτερο μέρος της οικονομικής κυριαρχίας της χώρας αλλά και μέσω αυτής και Εθνική κυριαρχία. Εκ δύο κακών δηλ. της ελεγχόμενης ή άτακτης χρεωκοπίας η Βουλή επέλεξε το ολιγότερο οδυνηρό. Όμως ο πόνος και οι δυσκολίες είναι εμπρός, ενώ συνεχώς, τα επόμενα έτη, θα πρέπει να υπακούμε στις εντολές των ξένων δανειστών. Όσο πιο γρήγορα εξέλθουμε από αυτή την οικονομική δίνη τόσο πιο γρήγορα θα ορθώσουμε το κεφάλι, θα βρούμε την χαμένη Εθνική και Οικονομική κυριαρχία.

Τα παθήματα έγιναν όμως μαθήματα; Και επειδή το ψάρι μυρίζει από το κεφάλι, οι πολιτικοί θα αποφασίσουν να συμπεριφέρονται υπεύθυνα, να είναι έντιμοι και κυρίως να προωθούν τα όποια ζητήματα αποκλειστικά και μόνο με γνώμονα το Εθνικό Συμφέρον; Θα επικρατήσει η αξιοκρατία σε όλους τους τομείς; Θα κοπεί το λίπος των ρουσφετιών, των ανικάνων συμβούλων και η προνομιακή μεταχείριση συγγενών και φίλων; Θα σταματήσει η φοροδιαφυγή;

Αν δεν γυρίσουμε σελίδα και δεν γίνει αλλαγή νοοτροπίας, τότε θα συσσωρεύσουμε και άλλα δεινά και η συρρίκνωση του Έθνους δεν θα αργήσει να έλθει. Είναι απαραίτητη πλέον η χάραξη οικονομικής πολιτικής που θα βασίζεται στα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας και συγχρόνως

θα λαμβάνει υπόψη και θα προωθεί και τις άλλες βασικές συνιστώσες της λειτουργίας του κράτους ως κοινωνικά θέματα, εξωτερική πολιτική, πολιτική ασφαλείας.

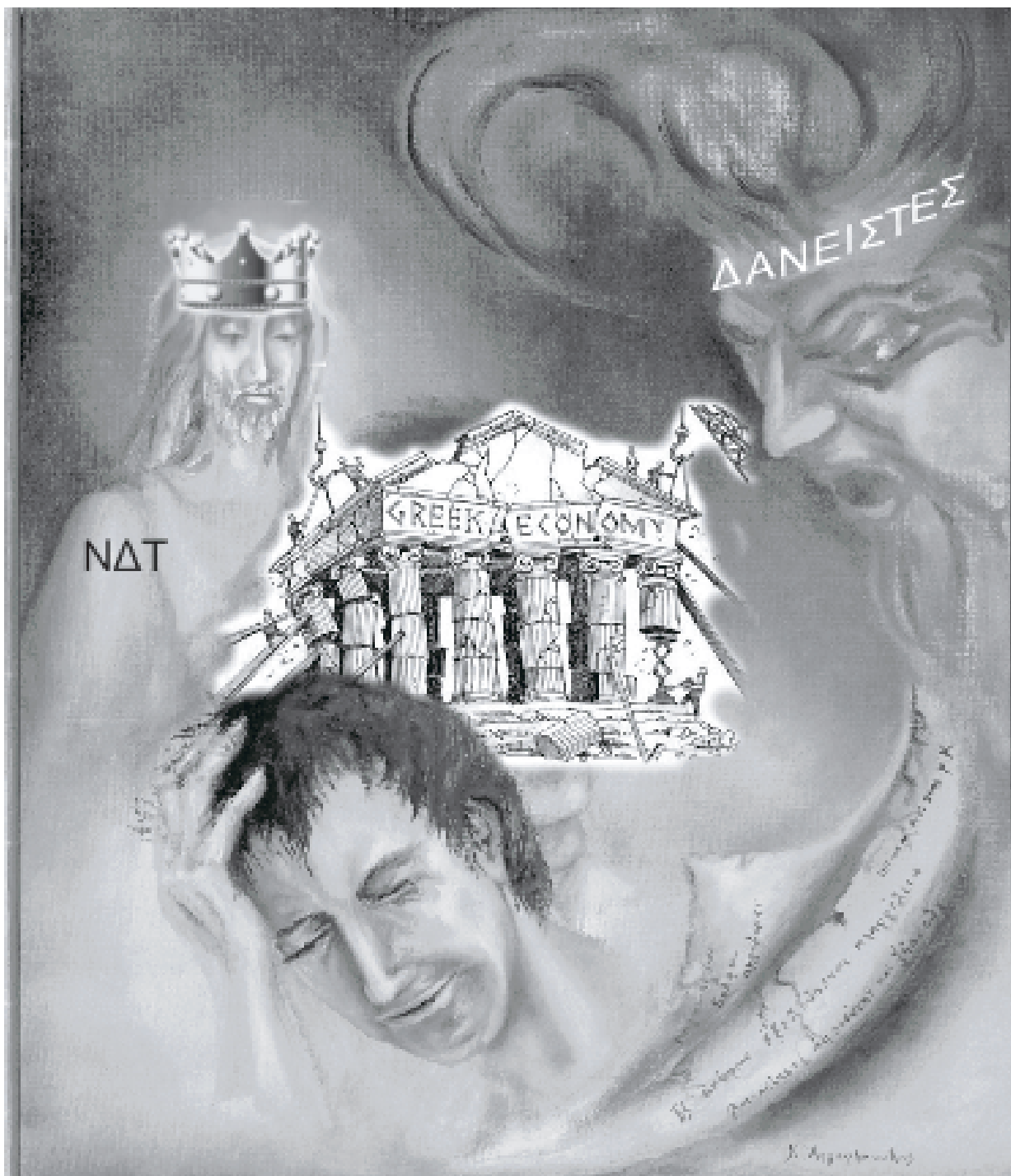
Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που διαθέτει η χώρα είναι πολλά και σημαντικά. Η στρατηγική θέση, οι κλιματολογικές συνθήκες, η θάλασσα, τα νησιά, ο ορυκτός πλούτος, το ανθρώπινο δυναμικό με τις ξεχωριστές του ικανότητες σε πολλούς τομείς [εφευρετικότης, επιχειρηματικότης, ευελιξία, φιλότιμο] μπορούν να κινητοποιήσουν την ανάπτυξη και μέσω αυτής να φέρουν την ευημερία.

Θα παραθέσουμε τις σκέψεις μας σε ότι αφορά την χάραξη της οικονομικής πολιτικής και τις συνιστώσες της, τονίζοντας κυρίως του τομείς που διαθέτουμε εμφανή συγκριτικά πλεονεκτήματα. Ο πρώην Υπουργός κ. Ν. Μάρτης σε σχετικό του άρθρο αναφέρει: "Το 1981, έτος αφετηρία της εισόδου της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ως δέκατο μέλος, ο Πρόεδρος της ΕΟΚ Γκάστον Τορν δήλωνε ότι: Η Ελλάδα μπαίνει στην Ευρώπη με τρία πλεονεκτήματα **1]την Εμπορική Ναυτιλία 2]τον Ορυκτό της πλούτο και 3] το επιχειρηματικό δαιμόνιο των Ελλήνων.** Η Εμπορική μας Ναυτιλία υποβαθμίστηκε με την κατάργηση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας. Ο Ορυκτός πλούτος αγνοήθηκε και το επιχειρηματικό δαιμόνιο των Ελλήνων, που προϋπόθεση είχε για να αναπτυχθεί την χωρίς εμπόδια λειτουργία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, αποδυναμώθηκε μετά από το διακηρυχθέν το 1981 δόγμα των κοινωνικοποιήσεων". Πέραν των ανωτέρω βέβαια υπάρχουν τομείς που αξιοποιούμενοι σωστά με ειλικρινείς σχέσεις Πολιτείας-Επενδυτών-Εργαζομένων θα προωθήσουν την οικονομική ανάπτυξη:

- ▶ Τουρισμός. Τα πλεονεκτήματα που μας χαρίζει η φύση είναι εμφανή. Θάλασσα, βουνά, φυσικές καλλονές αλλά και η πολιτισμική μας κληρονομιά είναι σημαντικοί πόλοι έλξης.

- ▶ Αλιεία-Αγροτικά προϊόντα-Κτηνοτροφία. Η σωστή εκμετάλλευσή τους μπορεί να αποτελέσει πηγή όχι μόνο για την κάλυψη των αναγκών μας αλλά με καλή οργάνωση να έχει εξαγωγικό προσανατολισμό.

- ▶ Βιομηχανία-Βιοτεχνία-Υπηρεσίες. Η ενθάρρυνση συγκεκριμένων πρωτοπόρων εφαρμογών που θα βασίζονται σε έρευνα ή παραδοσιακά προϊόντα δυνατόν να δώσει μεγάλη ώθηση στην ανάπτυξη.

Επιγραμματικά η Οικονομική Πολιτική εκτιμάται ότι θα πρέπει να καλύπτει:

- ▶ Προσέλκυση επενδυτών.
 - ▶ Κάλυψη και προώθηση των οικονομικών στόχων της ΕΕ.
 - ▶ Ανάπτυξη του Τουρισμού [Θερινού, Χειμερινού, Θαλασσιού] και της ποιότητας αυτού με κίνητρα για επενδύσεις.
 - ▶ Προώθηση της Εμπορικής Ναυτιλίας με παροχή κινήτρων και βεβαίως την ανασύσταση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.
 - ▶ Βελτίωση του εμπορικού ισοζυγίου με άλλες χώρες και κυρίως της ΕΕ.
- " Ανάπτυξη των υποδομών της χώρας ως συγκοινωνιών, τηλεπικοινωνιών, προστασίας του πολίτου από φυσικές καταστροφές.

▶ Αξιοποίηση του φυσικού πλούτου της χώρας και θεσμοθέτηση πλαισίων που να αφορούν στην ενέργεια, αξιοποίηση εναλλακτικών πηγών ενέργειας, αξιοποίηση των εθνικών πηγών ενέργειας και ορυκτού πλούτου καθώς αξιοποίηση των υδατινών πόρων

▶ Βελτίωση των δυνατοτήτων της Ελληνικής Βιομηχανίας με παροχή κινήτρων και καθορισμό πλαισίων που θα απλοποιούν διαδικασίες για την ανάπτυξη ή επέκταση βιομηχανικών μονάδων.

▶ Στήριξη προγραμμάτων που αφορούν το παρόν και το μέλλον της χώρας ως Ανάπτυξη Πολεμικής Βιομηχανίας και εκσυγχρονισμό της υποδομής των ΕΔ, Ανάσχεση της υπογεννητικότητας, Παιδεία, Προώθηση της Έρευνας και Τεχνολογίας και Μέτρα για την ανάπτυξη των παραμεθορίων

περιοχών.

Προκειμένου όμως να είναι δυνατόν να εφαρμωσθεί αποτελεσματικά η οικονομική πολιτική θα πρέπει να υπάρξουν ορισμένες ελάχιστες προϋποθέσεις, όπως αυτές βλέπουμε να λειτουργούν σε όλα τα ευημερούντα κράτη:

► Κατάλληλο, ρεαλιστικό και απλό θεσμικό πλαίσιο, με νόμους που θα παρέχουν μεν ευελιξία αλλά που θα εφαρμίζονται πλήρως και θα προβλέπουν αυστηρές ποινές για τους παραβάτες. Δηλαδή λειτουργία ενός σοβαρού κράτους που θα είναι φιλικό προς τους εφαρμίζοντες τους νόμους και αυστηρό προς τους παραβάτες.

► Αλλαγή νοοτροπίας ηγεσιών και πολιτών με κατάργηση της ευνοιοκρατίας, εφαρμογή της αξιοκρατίας και παροχή ίσων ευκαιριών προς όλους τους πολίτες. Δηλαδή βελτίωση της λειτουργίας της Δημοκρατίας.

► Διανής Εκτελεστική εξουσία από άξιους τεχνοκράτες που θα λειτουργούν χωρίς το σύνδρομο του πολιτικού κόστους και λειτουργία του κράτους με υψηλής ποιότητας υπαλλήλους.

► Εφαρμογή θεσμικού πλαισίου για την λειτουργία υγιεινούς συνδικαλισμού που να είναι χρήσιμος στην Εθνική Οικονομία, αλλά και στους εργαζόμενους, ώστε να συμβάλλει στην ανάπτυξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και μέσω αυτής στην ατομική και γενική ευημερία, με αμοιβές που θα βασίζονται στην παραγωγικότητα. [Σημείωση: Ο συνδικαλισμός όπως λειτούργησε κυρίως μετά το 1981, όταν διακηρύχθηκε και εφσρμώσθηκε η κοινωνικοποίηση των επιχειρήσεων, υπήρξε καταστρεπτικός για την χώρα και δημιούργησε πολλές φορές προβλήματα στην λειτουργία της Δημοκρατίας και τα δικαιώματα του πολίτη.]

► Υπεύθυνη λειτουργία των ΜΜΕ, ώστε να δίδουν σωστή πληροφόρηση και να μην παρεκτρέπονται σε ύβρεις και διάδοση ψιθύρων.

► Σεβασμός των συμπολιτών μας αλλά και κάθε ξένου που να μην αισθάνεται ότι σε κάθε βήμα ή συναλλαγή θα συναντήσει την απάτη και την μίζα. Σε αυτό θα συμβάλλει ουσιαστικά η αναβάθμιση του τρόπου λειτουργίας των ΣΑ καθώς και των μέσων που διαθέτουν.

► Δημιουργία αισθήματος ασφαλείας προς Έλληνες και ξένους επενδυτές, σε ότι αφορά θέματα εξωτερικής πολιτικής και ασφαλείας της χώρας.

Κλείνοντας τις παραπάνω σκέψεις θα τονίσουμε ιδιαίτερα τα θέματα ασφαλείας που για είναι αποτελεσματική απαιτείται σταθερότης, αποφασιστικότητας, συνέπεια και συνέχεια του κράτους. Πολλές φωνές ακούγονται, κατά καιρούς, ότι το κράτος σπαταλά οικονομικούς πόρους για τις ΕΔ και τα ΣΑ. Είναι προφανές όμως ότι αυτοί που φωνάζουν είτε έχουν άλλα κίνητρα είτε δεν

σκέπτονται. Πως μπορεί να λειτουργήσει ένα κράτος εάν δεν υπάρχει ασφάλεια του πολίτη στο εσωτερικό αλλά και δυνατότητα αποτροπής απειλών που στρέφονται κατά των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων; Σε κάθε περίπτωση και έναντι πάσης θυσίας θα πρέπει να δημιουργείται αίσθημα ασφαλείας και αυτό μπορεί να γίνει με αξιόμαχες ΕΔ και αποτελεσματικά ΣΑ.

Δεν περνά ίσως μέρα ή εβδομάδα που η Τουρκία να μην προβεί σε προκλητικές ενέργειες με πληθώρα παραβιάσεων που αφορούν κυριαρχικά μας δικαιώματα ενώ είναι συχνές οι θρασείες ανακοινώσεις που αφορούν υποθαλάσσια κοιτάσματα στην περιοχή Αιγαίου και Ανατολικής Μεσογείου. Οι ανακοινώσεις αυτές φθάνουν στην απειλή χρήσης βίας προβάλλοντας ανύπαρκτα δικαιώματα για περιοχές που τα κυριαρχικά δικαιώματα ανήκουν σαφώς στην Ελλάδα και Κύπρο. Η Τουρκία αποθρασύνεται και προκαλεί όσο αντιλαμβάνεται ότι η ισχύς της Ελλάδας μειώνεται, ενώ η ίδια διαθέτει τεράστιους πόρους για εξοπλισμούς.

Οι τελευταίοι Υπουργοί Εθνικής Αμύνης της Ελλάδας από τον Υπουργό των Ιμίων έως και σήμερα έχουν συμβάλλει στην αποδυνάμωση του στρατεύματος προσδοκώντας προφανώς πολιτικά οφέλη. Άλλοι έχουν συμβάλλει με πανάκριβες παραγγελίες υλικού που συνήθως δεν ήσαν επιχειρησιακά τεκμηριωμένες και άλλοι με αλλαγή θεσμικών πλαισίων που δεν είχαν μελετηθεί, με ενέργειες που δρουν αρνητικά στο ηθικό, με μείωση της οροφής και επέμβαση στην διάθεση των ούτως ή άλλως περιορισμένων οικονομικών πόρων. Κοιμούνται άραγε ήσυχα οι Υπουργοί που πρόσφατα εύκολα μείωσαν τις αμυντικές δαπάνες; Ο αντίλογος τους μπορεί να είναι ότι αυτό ήταν απαραίτητο για να συμμορφωθεί η χώρα με το Μνημόνιο. Φαίνεται όμως ότι ουδεμία διαπραγμάτευση έγινε με την Τρόικα, δεν επεξηγήθησαν οι ιδιαιτερότητες της Ελληνικής επικράτειας που σε κάθε περίπτωση αποτελεί σύνορο της ΕΕ. Ή μήπως οι Υπουργοί πήραν την διαβεβαίωση ότι θα έλθει η Τρόικα να υπερασπισθεί την χώρα μας; Όμως η κατοχύρωση της Εθνικής κυριαρχίας δεν πρέπει να διακυβεύεται χάριν κάποιων εκατομμυρίων. Μόνον ανεύθυνες ηγεσίες μπορεί να σκέπτονται έτσι, αυτές που όταν κάτι συμβεί στις ΕΔ αποφεύγουν να αναλάβουν τις ευθύνες τους και βρίσκουν εξιλαστήριο θύμα την ηγεσία του στρατεύματος ρίχνοντας της το ανάθεμα. Οι ταγοί της χώρας θα έπρεπε από καιρό να είχαν αναλάβει πρωτοβουλία και μιμούμενοι την καθυστερημένη απόφαση του Προέδρου της Δημοκρατίας να παραιτηθεί από τις οικονομικές του απολαβές, να μειώσουν δραστικά τις δικές τους και να απαλλαγούν από τους διορισμένους τυχάρπαστους συμβούλους τους διαθέτοντας έτσι σημαντικά ποσά για την άμυνα της χώρας που κινδυνεύει.

Ο Συμβολισμός της 25ης Μαρτίου 1821 στις ψυχές των Ελλήνων

Επετειακή ομιλία
του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου
την 24η Μαρτίου 2012 στο Πολεμικό Μουσείο

25η Μαρτίου. Ημέρα του συμβολισμού των δύο "Χαίρε". "Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία" και "Χαίρε ώ χαίρε λευτεριά"!

Το πρώτο "Χαίρε" εκφράζει την χαρμόσυνη αγγελία του Αρχαγγέλου Γαβριήλ περί της συλλήψεως από την Παρθένο Μαρία του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού.

Το δεύτερο "Χαίρε" είναι ο συμβολισμός της παλιγγενεσίας ενός πολύπαθου γένους. Του γένους των Ελλήνων. Του γένους, το οποίον αενάως αγωνίζεται στο να διατηρεί μία συνείδηση της διαδρομής του επί των γηίνων χρόνων, επί των πολιτισμικών πεπραγμένων και επί των ιστορικών καταγραφών. Του γένους που θέλει και πρέπει να ερευνά το παρελθόν του, με όση δυνατή αντικειμενικότητα επιτρέπουν οι γνώσεις του και οι καταβολές του, ώστε να εντοπίζει τα όποια σφάλματα και τις όποιες αδυναμίες έχουν σημειωθεί σ' αυτή την διαδρομή. Δηλαδή, σαν σκοπός απώτερος θα λέγαμε, ότι είναι η επανόρθωση, η ανάβλεψη και η πλέον σώφρων πορεία για ένα μέλλον με λόγο αξιακό.

Κυρίες, Κύριοι

Όπως είμαστε εδώ συγκεντρωμένοι, ας προσπαθήσουμε να κατευθύνουμε την γνωσιακή μας συνείδηση πίσω στα χρόνια εκείνα, τα οποία για τους σημερινούς ανθρώπους έχουν σηματοδοτηθεί σαν χρόνια μαρτυρίου, αληγούς πίστεως και αδιάλειπτης ελπίδας.

Ας ενδοσκοπήσουμε λοιπόν εαυτόν. Εμείς, οι οποίοι είμαστε συνεπαρμένοι από την καθημερινότητα. Εμείς που νομίζουμε, ότι ελέγχουμε την πορεία μας -αλλά με τρόπο τελειώς εσφαλμένο, διότι δεν συνειδητοποιούμε, ότι είμαστε μισοβυθισμένοι μέσα σε ένα τέναγος λασπώδες, όπου τα πόδια μας αδυνατούν να κινηθούν, όπως η φύση ορίζει για την προς τα εμπρός βάδισή μας. Είμαστε, από ρωθώνων και κάτω, μισοβυθισμένοι, ψυχολογικά ημιθανείς συντηρούμενοι και εισπνέοντες τα ρυπαρά στοιχεία ενός οσμώδους περιβάλλοντος. Και έχουμε άγνοια των ενδεχομένων συμφορών. Εμείς, οι οποίοι δεχόμεθα καταγιγισμούς αχρήστων καινοπρεπειών, απαραβλήτων εξυπνακισμών, αντιδεοντολογικών προσανατολισμών, ήσσοнос αξίας συμβουλών και αντεθνικών παροτρύνσεων.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, ας αγνοήσουμε τις ανόσιες επιδράσεις και ας εστιάσουμε το πνευματικό μας βλέμμα στο παρελθόν του γένους μας για να ασκηθούμε στην συνέχεια στον απολογισμό των πεπραγμένων, ώστε να καταστούμε ικανοί να προβαίνουμε σε εκτιμήσεις για τα μελλούμενα.

Το να γνωρίζουμε οριστικά τι σημαίνει 1821 δεν είναι η γνώση αυτών τούτων των γεγονότων εκείνων των ημερών, αλλά είναι η αυτοσυνείδηση ημών αυτών των Ελλήνων δια μέσου εκείνων των γεγονότων. Διότι ουδείς πραγματικός Έλλην παραδέχεται, ότι το μέλλον της Ελλάδος έχει ήδη προδιαγραφεί. Ο Ελληνικός πολιτισμός για τους γνησίους Έλληνες δεν έχει πεθάνει. Ούτε πρόκειται να πεθάνει. Εκτός εάν εμείς αυτοεγκαταλειφθούμε. Λόγω αγνοίας. Λόγω αδιαφορίας. Λόγω μικρονοημοσύνης. Λόγω τυφλότητας!

Ας διερωτηθούμε. Αυτή η αχαλίνωτη ελευθερία,

που εμείς οι σημερινοί Έλληνες, όχι απλά απολαμβάνουμε αλλά την εκμεταλλευόμεθα κατά τον κάκιστα ερμηνεύόμενο τρόπο, είναι άραγε ικανή συνθήκη κάτω από την οποία εμείς μπορούμε να ρυθμίζουμε τις πράξεις μας και την ικανότητά μας να ελέγχουμε τις παρουσιαζόμενες καταστάσεις, ώστε να εγγυηθούμε το αύριον των επερχομένων γενεών; Ιδού το ερώτημα. Ιδού η ευθύνη μας.

Ας πάμε τώρα να σπουδάσουμε για λίγο την Ιστορία. Λένε οι ιστορικοί, ότι κάθε πολιτισμός πεθαίνει και γεννά έναν άλλο. Είναι τούτο μία συνεχής πρόοδος ή είναι μία μάταια αιώνια επιστροφή; Έχει νόημα η Ιστορία; Δειλά μπορούμε να οδηγηθούμε σε μία υπόθεση, ότι κάτω από την επίφαση μιας κυκλικής κινήσεως της ιστορίας χωρίς σκοπιμότητα, συντελείται μία μυστηριώδης πρόοδος. Αυτή την πρόοδο οφείλουμε να διακρίνουμε και να κινηθούμε επάνω στην τροχιά της. Αρκεί να συνειδητοποιήσουμε την έννοια της λέξεως "πρόκληση".

Η πρόκληση δημιουργεί κινητικότητα, ανάπτυξη, ενίσχυση και τόνωση των ανθρωπίνων δυνατοτήτων. Παρακινεί σε ενέργεια. Εξαναγκάζει σε ανάληψη αγώνος. Οδηγεί σε καθίδρυση ή σε ανάκτηση και εδραίωση πολιτισμών. Η πρόκληση ωστόσο, διεγείρει και ελκύει λαούς βαρβαρικούς στο να ενεργούν προς διάσπαση των κατεστημένων συνόρων εκείνων των κοινωνιών, που έχουν πολιτισμόν ανώτερον, πλην όμως κοινωνιών, που θεωρούν εαυτάς ασφαλείς και ατρώτους.

Όχι. Η ιστορία διδάσκει, ότι η καθυστερημένη κοινωνία θα είναι ο νικητής εφ' όσον η "πολιτισμένη" και αυτοθεωρούμενη "ανώτερη" κοινωνία υποεκτιμά την απειλή. Η πρόκληση οδήγησε τους πολιτισμικά κατώτερους αλλά βιοενεργητικά σφριγηλότερους νομάδες Τούρκους υπό τον Διζάβουλον τον VI αιώνα να προσεγγίσουν τις ανατολικές εσχαιές της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας με προθέσεις επιθετικές. Ακόμη και να στείλουν αναγνωριστικά πρεσβείες στην Κωνσταντινούπολη και να προτείνουν σύσταση μετώπου εναντίον του Πέρση Χοσρόη, ώστε -όπως εξετίμησαν- να ελαχιστοποιηθεί ή και μηδενισθεί ο έλεγχος των Περσών επάνω στον δρόμο του μεταξίου.

Πέραν των προσδοκιών των όμως διεπίστωσαν, ότι υπάρχει στρατός. Ένας στρατός, που γνωρίζει τις "αλήθειες", που διέπουν θέσεις και προθέσεις στις διεθνείς σχέσεις. Είδαν οι Τούρκοι ένα στρατό, που γνωρίζει την θεμελιώδη αξία της ουσιαστικής πειθαρχίας και τον ασφαλέστερο δρόμο προς την νίκη, προς τον θρίαμβο και την ασφάλεια της Βυζαντινής επικρατείας. Είδαν, ότι κατεβάλλετο διαρκής μέριμνα και κατά τον πόλεμο και κατά την ειρήνη για την άμυνα της αυτοκρατορίας. Μάλιστα κατέγραψαν και τα μέσα, που εχρησιμοποιούντο για τον σκοπό αυτό. Ποιά ήταν αυτά; Ιδού:

α. το θρησκευτικό αίσθημα. Το αίσθημα που προικοδοτεί τον άνθρωπο με δυνάμεις ηθικές. Ο μη έχων πίστη δεν αναμένεται να διαθέσει εαυτόν σε οιασδήποτε αποστολής πρόσκληση.

β. το παράδειγμα. Όταν ο ηγέτωρ διοικεί δια του παραδείγματος, τότε στις κοινωνίες παρουσιάζεται καθολικότητα συμμετοχής στην υπηρέτηση της ανάγκης.

γ. οι κουραστικές ασκήσεις. Όταν ο στρατιώτης ιδρώνει και ματώνει στις ασκήσεις, τότε μειώνει θεαματικά τις πιθανότητες να φονευθεί στο πεδίο της μάχης. Αυτό ας το κατανοήσουν οι σημερινές μητέρες, που ανησυχούν μήπως πάθει κάτι το "παιδί" στο πεδίο των ασκήσεων.

δ. η μέριμνα από την αυτοκρατορία για τις οικογένειες των στρατιωτικών. Οικονομική, καταλύματα, γαίες, διευκολύνσεις κττ.

ε. δώρα, προβιβασμοί, τιμές. Είναι οι αμοιβές, τις οποίες έχει ανάγκη ο κάθε άνθρωπος κάτω από οιοδήποτε επαγγελματικό καθεστώς.

στ. διαλέξεις προς το στράτευμα. Είναι η εξήγηση του τι οφείλει ο στρατιώτης προς την Πατρίδα. Τι αναμένει η Πατρίδα. Τι είναι ασφάλεια. Τι δύναμη. Τι επίδειξη ισχύος. Ποιος είναι ο λόγος υπάρξεως ενόπλων δυνάμεων, όταν οι διπλωμάτες δεν είναι πειστικοί. Ή πως οι διπλωμάτες χειρίζονται με άνεση τα θέματα αμύνης, όταν γνωρίζουν, ότι υποστηρίζονται από ισχυρές ένοπλες δυνάμεις.

ζ. η περίθαλψη των τραυματιών και οι τιμές στους νεκρούς. Όταν ο στρατιώτης γνωρίζει, ότι η πατρίδα θα μεριμνήσει γι αυτόν, τότε διακρίνεται για την προθυμία του στο να εκθέσει εαυτόν σε οιοδήποτε κίνδυνο, υπό την προϋπόθεση λειτουργίας της λογικής δράσεως, που συνεπικουρείται από την αρτία εκπαίδευση. Οι πεσόντες κατά την μάχη κηρύσσονται σύμβολα της πατρίδος.

Στην σημερινή μας πατρίδα κάτι μας διαφεύγει. Δεν είδαμε αναγνώριση της προς την πατρίδα προσφοράς αριθμού στρατιωτικών το 1974. Εκτός εάν η Κύπρος οριστικά πλέον δεν θεωρείται πατρίδα.

Μήπως οι πολιτικές σκοπιμότητες κατατρώγουν την πολεμική αρετή των Ελλήνων;

Εκείνον τον στρατό είδαν τότε οι Τούρκοι και καθυστέρησαν πέντε αιώνες την εξάπλωσή των προς την Δύση.

Και ήρθαν χρόνια και χρόνια πέρασαν και η παρακμή χτύπησε την πόρτα της αυτοκρατορίας. Και τούτη την παρακμή την διέγνωσαν πρώτοι οι δυτικοί. Και δήλωσαν παρόντες με τον μανδύα του σταυροφόρου. Την 12η Απριλίου του 1204 συνετελέσθη το μεγαλύτερο έγκλημα κατά του δυτικού πολιτισμού. Στο μολυσμένο σώμα της ασθενούς αυτοκρατορίας επέπεσαν οι δυτικοί, των οποίων οι ωμότητες, οι σφαγές, οι ατιμίες, οι βεβηλώσεις, που διέπραξαν κάνουν να ωχριούν τα όσα διέπραξαν οι Τούρκοι την ημέρα της οριστικής πτώσεως της Κωνσταντινουπόλεως την 29η Μαΐου 1453.

Ποιες άραγε να ήσαν οι αξίες για τις οποίες οι Σταυροφόροι ξεκίνησαν για την Ανατολή; Όμως η Ιστορία δεν είναι υπάκουη ούτε πειθαρχημένη. Ούτε και αμείαντος, όπως την ονειρεύονται οι ιδεολόγοι. Η πραγματικότητα είναι σκληρή. Είναι άτεγκτη εναντίον των ανισχύρων. Εναντίον των όποιων ασθενουσών πολιτειακών οντοτήτων. Και όσοι αυτοαναγορεύονταν εκπρόσωποι της πατριωτικής ισχύος και μιλούσαν στο όνομα του λαού φρόντισαν να απομακρυνθούν εγκαίρως από την επικίνδυνη ζώνη.

Ο Νικήτας Ακομηνάτος γράφει για τις ημέρες εκείνες, όπως τις έζησε με τα μάτια του.

Μόλις κατέλαβαν (οι Σταυροφόροι) την Πόλη άρχισε η χωρίς οίκτο λεηλασία και απογύμνωση της Κωνσταντινουπόλεως. Ιδίως τους προσήλκυσε ο μυθικός πλούτος της Αγίας Σοφίας. Μπήκαν στον ιερό ναό με άλογα και μουλάρια που λέρωναν με τις κοπριές τους το μαρμάρينو δάπεδο και άρχισαν να ξηλώνουν και να παίρνουν τα πάντα. Ούτε οι τάφοι των αυτοκρατόρων γλίτωσαν. Συλήθηκαν όλοι, ενώ τα λείψανα πετάχτηκαν εδώ κι εκεί. Ήταν τέτοια η έκταση της καταστροφής, ώστε η άλλοτε βασιλίδα των πόλεων κατάντησε ένα κουφάρι... Το πιο τραγικό από όλα ήταν ότι ολόκληρος ο γυναικείος πληθυσμός της Πόλης βιάστηκε. Οι περισσότεροι από τους άρρενες κατοίκους εσφάγησαν, διότι στην προσπάθειά τους οι πατεράδες και οι σύζυγοι να διαφυλάξουν την τιμή των θυγατέρων και των συζύγων έπεσαν θύματα των αποχαλινωμένων δυτικών σταυροφόρων που πήγαιναν να "ελευθερώσουν" τους Αγίους Τόπους από αλλοθρήσκους... Στους δρόμους στα σπίτια και στις εκκλησίες ακούγονταν μονάχα ουρλιαχτά και θρήνοι. Εδώ γινόταν μάχες και τσακωμοί για τη λεία, εκεί οδηγούσαν μακριά αιχμαλώτους και παντού ανάμεσα στις βιασμένες και τους τραυματίες κείτονταν νεκροί...

Οι Σταυροφόροι! Αλήθεια, ποιος δεν μέμφεται την Δύση για την τάση της να μεταλλάσσει την ηθική της συνείδηση σε όργανο κυριαρχίας;

Αλήθεια, διακρίνουμε άραγε κάποιον συσχετισμό σήμερα;

Σήμερα ακούγεται από κάποιους "πολιτισμένους" του ευρωπαϊκού βορρά, ότι η Ελλάδα δεν είναι χώρα ευρωπαϊκή. Έτσι είναι; Αλήθεια, εμείς έχουμε δείξει ή αποδεικνύει σε αυτούς τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι πρέπει να μας αντιμετωπίσουν σαν ίσους και όχι σαν ιθαγενείς;

Και η Βυζαντινή Αυτοκρατορία κατατέμενεται. Γίνεται πριγκιπάτα, δουκάτα, κομητείες, βαρονίες, δεσποτάτα. Η γη μας καθίσταται προίκα αλλοτρίων ηγεμόνων. Γίνεται θέμα, γίνεται φέουδο. Δηλαδή κατ' όνομα αυτοκρατορία.

Ο Ιωσήφ Βρυέννιος διακεκριμένος διδάσκαλος της εποχής την Μ. Παρασκευή (14 Απριλίου) του έτους 1419, τριανταπέντε περίπου χρόνια πριν την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, εξεφώνησε ένα λόγο στο Παλάτι *"επί παρουσία βασιλέων, και των εν τέλει, και συνελεύσει των εξαιρέτων του γένους ημών, και της βασιλίδος ταύτης των πόλεων"*, όπως χαρακτηριστικά γράφεται στην επικεφαλίδα.

Μάλιστα ο ίδιος έκανε έκκληση στους Κωνσταντινουπολίτες, χωρίς να υπάρξει ανταπόκριση, να συντελέσουν στην ανοικοδόμηση των τειχών της, εν όψει του μεγάλου κινδύνου. Όμως οι κάτοικοι, ιδιαιτέρως οι πλούσιοι, ασχολούμενοι με την αύξηση των ατομικών τους εσόδων, αδιαφορούσαν, με αποτέλεσμα η πόλη να ομοιάζει, όπως λέγει, με "σεσαθρωμένον" πλοίο, έτοιμο να βυθισθεί.

Στην αρχή του λόγου του ο Ιωσήφ Βρυέννιος εκφράζει την οδύνη του, αφού το γένος περιστοιχίζεται από δεινά, τα οποία, όπως λέγει, *"δάκνει μου την καρδίαν, συγχέει τον νουν και οδυνά την ψυχήν"*. Κάνει λόγο για την

"ολόσωμον πληγήν" και την "νόσον καθολικήν". Το γένος έχει περιπέσει σε ποικίλα πάθη και αμαρτίες. Όλοι οι Χριστιανοί έγιναν "υπερήφανοι, αλαζόνες, φιλάργυροι, φίλαντοι, αχάριστοι, απειθείς, λιποτάκται, ανόσιοι, αμετανόητοι, αδιάλλακτοι". Έγιναν οι άρχοντες κοινωνοί ανόμων, οι υπεύθυνοι έγιναν άρπαγες, οι κριτές δωρολήπτες, οι μεσίτες ψευδείς, οι νεώτεροι ακόλαστοι, οι γηράσαντες μεθυσμένοι, οι αστοί εμπαικτές, οι χωρικοί άλαλοι, "και οι πάντες αχρείοι". Συγχρόνως με την γενική κατάπτωση των ανθρώπων χάθηκε "ευλαβής από της γης, εξέλιπε στοχαστής, ουχ εύρηται φρόνιμος". Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον επέπεσαν εκ δυσμών και εξ ανατολών διάφοροι εχθροί και λυμαινόνται την αυτοκρατορία.

Μετά από τα ελάχιστα αυτά στοιχεία που αναφέρθηκαν πιο πάνω σχετικά με την εικόνα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας μετά την Φραγκοκρατία στον χώρο αυτό, δεν χρειάζονται μαντικές ικανότητες για να καταλάβει κανείς ποια είναι τα αίτια της πτώσης της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας το 1453.

Η Κωνσταντινούπολη δεν αλώθηκε από την στρατιωτική μηχανή του Μωάμεθ του Β' του Πορθητή, ούτε από την Κερκόπορτα ούτε από τους ανθωνωτικούς ιερωμένους ούτε από την απροθυμία των Δυτικών να ενισχύσουν τον Αυτοκράτορα. Η άλωση της Πόλης έχει την αιτία της στην κοινωνική αναρχία, στην αποσάθρωση, στην διαφθορά και στην ανισότητα. Ο δημόσιος βίος εξαθλιωμένος. Φαύλοι και άτομα υπόπτου συστάσεως ανέρχονται σε δημόσια αξιώματα. Οι αξιωματούχοι διεφθαρμένοι. Οι άρχοντες ηττοπαθείς.

Αλήθεια, όλα τούτα τα παρακαμιακά μήπως μας οδηγούν σε παράλληλες θλιπτικές σκέψεις;

Από το μισό εκατομμύριο των ενδημούντων στην Πόλη, μόνον τρεις χιλιάδες μαχητές σπεύδουν στην έκκληση του βασιλέως. Οι ευγενείς τον μισούν. Ο φθόνος, η δειλία, οι μικροψυχίες, οι έριδες έχουν κατακαλύψει τον ελληνοχριστιανικό άνθρωπο με ένα αδιαπέραστο σκότος μιας πνευματικής ανυπαρξίας. Λαός και ευγενείς βλέπουν την παράδοση και την υποταγή σαν την μοναδική λύση, ασχέτως εάν αυτό θα σήμαινε και τον οριστικό θάνατο του ελληνοχριστιανισμού. Ο μόνος, που βλέπει μακρύτερα είναι ο βασιλεύς. Έχει την δύναμη της ενοράσεως του μέλλοντος. Υψώνει το ανάστημά του εναντίον εχθρών, εναντίον "φίλων", εναντίον της αδυσώπητης μοίρας. Μόνος εναντίον των πάντων. Μέγας μεταξύ των μεγάλων στην καθοριστική αυτή καμπή της παγκοσμίου ιστορίας. Ενσαρκώνει την Μεγάλη Ιδέα της επιβιώσεως του οικουμενικού πολιτισμού. Στην κρίσιμη στιγμή της μάχης, μπροστά εκεί στην πύλη του Ρωμανού ορμά, μόνος αυτός, εναντίον του στίφους των εισρεόντων στην πόλη βαρβάρων. Κτυπά. Κτυπιέται. Κτυπιέται! Ποιός ξέρει άραγε από ποιο χέρι ελληνογενούς γενιτσάρου.

Με την ηρωική θυσία του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, αυτή η πτώση του υπερχλιετούς πρωταγωνιστούς στον παγκόσμιο πολιτισμό κόσμο, επιτελείται ωσάν να είναι μία έκφραση τραγική. Όπως αποδίδεται με μία Αισχύλειο μεγαλοπρέπεια.

Ο σπόρος έχει ριφθεί. Η λαϊκή φαντασία θα εύρη το υπόβαθρο επάνω στο οποίο θα κτισθεί ο θρύλος, που

θα μεταβληθεί σε θρησκευτική πίστη. Με τους χρόνους, οι γενεές που θα ακολουθήσουν θα αρχίσουν μέσα από το σκοτάδι της δουλείας να διακρίνουν μία φλόγα κάπου στο μέλλον. Θα είναι το καταυγάζον φως της Αναστάσεως του Γένους, που θα φωτίσει μετά τέσσαρες αιώνες.

Ως τότε η Πόλις είναι εαλωκυία!

Και εγεννήθη το σκότος!

Σφραγισμένη η οριστική κατάλυση της Ελληνικής Αυτοκρατορίας. Η ρωμιοσύνη, αποκεφαλισμένη και αποπροσανατολισμένη εισέρχεται σε μία μακρά περίοδο δοκιμασίας και μαρτυρίου. Απογυμνώνονται τα εδάφη από τον χριστιανικό πληθυσμό. Στην αρχή τούτοι οι χριστιανοί θεωρούνταν σαν αρπακτικά και μοχθηρά όντα, τα οποία οι Οθωμανοί έπρεπε να χαλιναγωγήσουν. Η ισλαμική θρησκεία προσέδιδε ιερό χαρακτήρα στις σφαγές, στις λεηλασίες, στις δηώσεις και στις κάθε είδους επιδρομές εναντίον αλλοθρήσκων πληθυσμών και των περιουσιακών τους στοιχείων. Αυτές τις επιδρομές τις ανεγνώριζαν σαν ιερό πόλεμο (τζιχάντ).

Βέβαια και σύμφωνα με τα υπαγορευθέντα από τον Μωάμεθ τον Β', υπήρξε κατοχύρωση της θρησκευτικής ελευθερίας.

Δεν ετηρείτο.

Ναοί μετετράπησαν σε τζαμιά ή σε στάβλους. Ο τρόπος επιβολής της οθωμανικής εξουσίας διέφερε από τόπο σε τόπο, ανάλογα με την καλή ή κακή διάθεση του κάθε πασά και τις εκάστοτε οδηγίες του σουλτάνου ή του βεζίρη. Και ενώ θεωρητικά επιστεύετο, ότι η εκπαίδευση ήταν επιτρεπτή στα χριστιανόπαιδα, πολύ συχνά ήρετο η άδεια με αποτέλεσμα να λειτουργούν με μέριμνα του κλήρου κρυφά σχολεία για τα λίγα κολλυβογράμματα.

Το γεγονός, ότι δεν εξισλαμίσθησαν με την βία όλοι οι χριστιανοί έχει την εξήγησή του. Έπρεπε να υπάρχουν δούλοι, ραγιάδες, για να εργάζονται αντί των μωαμεθανών και να πληρώνουν φόρους για την συντήρηση του στρατού και των δημοσίων υπηρεσιών της απέραντης πλέον οθωμανικής αυτοκρατορίας. Σύμφωνα με τα τακτοποιηθέντα οι μωαμεθανοί ήσαν απηλλαγμένοι φόρων. Ιδού γιατί διεσώθη ένα μεγάλο μέρος του χριστιανικού πληθυσμού και δεν ισχύουν οι παραμυθίες, που αφειδώς διασπείρονται από ενίους "καθηγητές", ότι η διάσωση του χριστιανισμού είναι προϊόν της χρηστής οθωμανικής διοικήσεως. Αντίθετα, θα λέγαμε, οι Οσμανλήδες ήταν μία βάρβαρη φυλή η οποία στηρίχθηκε στην υποταγή των κατεκτημένων λαών δια μέσου της υποτιμήσεώς των, του τρόμου, των βασανιστηρίων, της δουλοπρέπειας, της συμπιεστικής δράσεως των χαφιέδων, των ολιγοψύχων και των λοιπών καιροσκόπων και εκμεταλλευτών της καταστάσεως.

Για το παιδομάζωμα; Τι έχουμε να πούμε γι αυτό; Έχουν τόσα ειπωθεί για τους γενιτσάρους. Τόσα ιστορηθεί για τούτον τον αρνητικό συμβολισμό. Ας κλάψουμε για ένα λίγο σεγοντάροντας το ηπειρώτικο τραγούδι:

*Κλαιν' οι γοναίοι τα παιδιά, κι οι αδελφές τ' αδέλφια
Κλαίω κι εγώ και καίγομαι και όσο ζω θα κλαίγω.
Πέρσι πήραν το γιόκα μου, φέτο τον αδελφό μου.*

Για τους εποικισμούς; Τι λέμε για τους εποικισμούς; Η επεκτατική πολιτική του Οθωμανικού κράτους εφαρμόστηκε με τις μαζικές μετακινήσεις τουρκικών πληθυσμών στα κατακτηθέντα εδάφη. Μας λέει κάτι αυτό; Στην Κύπρο μετά το 1974, ο μωαμεθανικός πληθυσμός έχει τριπλασιασθεί. Έχει εποικισθεί το κατακτηθέν βόρειο τμήμα της νήσου από Τούρκους της Ανατολίας. Στην Δυτική Θράκη, αφού η τουρκική πολιτική καταπείθει τους μουσουλμάνους της περιοχής, ότι είναι τουρκόψυχοι, τους επιδοτεί, τους τονώνει ηθικά με την εικόνα μιας μεγάλης μητέρας πατρίδας, που μεριμνά για τα παιδιά της και τους ετοιμάζει για κάτι το μεγάλο, το σπουδαίο και το θεϊκό.

Κι εμείς εμπρός στο φαινόμενο παραμένουμε άφωνοι. Κάποιοι ανήσυχοι ερωτούν. Πού είναι ο Δημόκριτος ο Θράξ; Πού είναι οι Θράκες; Πού είναι ο Αλέξανδρος; Πού είναι οι Μακεδόνες; Πού είναι η Θράκη; Πού η Μακεδονία;

Έλεγε σε μια ομήγουρη συναδέλφων του ένας έφεδρος οπλίτης σε κάποια επιστράτευση λίγο καιρό πριν. "Και τι με νοιάζει εμένα αν πάρουν οι Τούρκοι την Θράκη, οι Σκοπιανοί την Μακεδονία, οι Τσάμηδες την Ήπειρο; Εγώ είμαι από την Πάτρα. Δεν με εγγίζει το θέμα.

Όχι μικρέ και ασήμαντε κατά το πνεύμα εληνόφωνε! Αν έλθουν οι ξένοι στα εδάφη τα ελληνικά θα έλθουν με τα όπλα. Και θα σκουπίσουν τους Έλληνες από τις εστίες τους. Και οι Έλληνες αυτοί θα γίνουν πρόσφυγες και θα έλθουν στην Πάτρα και σε όλη την Νότια Ελλάδα. Και αυτοί θα είναι τρία εκατομμύρια ψυχές.

Οι παλαιότεροι θυμούνται το ενάμισυ εκατομμύριο πρόσφυγες από την Μικρά Ασία. Ήταν εκεί νοικοκυραίοι με ένα βιος που θα ζήλευαν οι πλέον ευκατάστατοι του κυρίως ελληνικού κορμού. Με υπερέχουσα κουλτούρα. Ήλθαν ρακένδυτοι. Με την απόγνωση χαραγμένη σε πρόσωπα βασανισμένα. Και η Ελλάδα δεν μπορούσε να ορθοποδήσει για μισό αιώνα. Καταλαβαίνεις επιπόλαιε και άσκεπτε ελληνόφωνε το τι θα συμβεί με τα τρία εκατομμύρια πεινασμένων και καταφρονημένων προσφύγων; Αλήθεια σκεπτόμαστε οι νότιοι τους βορείους; Μήπως αρχίσαμε να ομοιάζουμε με τους βυζαντινούς προ μιας μελλοντικής αποφράδας;

Ας διδαχθούμε από την Ιστορία. Ας μη την επαναλάβουμε. Ας παραδειγματισθούμε. Ας θυμηθούμε τον Ρήγα τον Βελεστινλή. Ο Ρήγας ορκίζεται: *"Όσοι οι κόκκοι του σιταριού, που έχυσα στη γη, τόσους όφεις θα σκορπίσω εις τα στήθη του θηρίου, που με νύχια σουβλερά επί τρεις μακρούς αιώνες μας σπαράσσει τα πλευρά"*.

Ο υπόδουλος ραγιάς δεν αντέχει άλλο την σκλαβιά. Αλλά η ανάσταση αργεί. Διότι η διοίκηση των βαρβάρων αποδεικνύεται αποτελεσματική. Οι Οσμανλήδες είναι πλέον κατεστημένοι με οριστική προοπτική κυριαρχίας, αφού πλέον η ελληνική κοινωνία απέθανε από τις πληγές, που η ίδια προκάλεσε στον εαυτό της πολύ πριν την εμφάνιση των βαρβάρων.

Ο μηχανισμός της οθωμανικής διοικήσεως αποδεικνύεται πολύ πιο μελετημένος από μηχανισμούς άλλων κατακτητών. Αυτό, που οι σημερινοί μας "επιστήμονες" ερμηνεύουν σαν "συνετή οθωμανική διοίκηση" δεν είναι

άλλο από την εκπαίδευση δούλων ως ανθρωπίνων βοηθών για να συντρέξουν στην τήρηση της τάξεως στην ανθρωπίνη αγέλη εντός της επικράτειας. Δημιούργησαν στρατιώτες και διοικητικούς υπαλλήλους για να ελέγχουν τις μάζες των ομοίων.

Το οθωμανικό σύστημα εσκεμμένως ελάμβανε δούλους και τους έκαμε υπουργούς. Ελάμβανε παιδιά ποιμένων και γεωργών και τα έκαμε αυλικούς και συζύγους πριγκιπισσών. Ελάμβανε νέους, των οποίων οι πρόγονοι έφερον χριστιανικά ονόματα και τους έκαμε κυβερνήτες και στρατιώτες και στρατηγούς σε στρατούς αηττήτους, των οποίων η μεγαλύτερη χαρά ήταν να κρημνίζουν τον σταυρό και να υψώνουν την ημισέληνο. Ωστόσο υπήρχε πάντοτε η επίγνωση του ξίφους το οποίον ήταν υπερυψωμένο πάνω από τα κεφάλια τους και το οποίο θα μπορούσε να θέσει τέρμα ανά πάσα στιγμή μία λαμπρά σταδιοδρομία σε μία απaráμιλλη διαδρομή ανθρωπίνης δόξης.

Μία στράτευση, μία επιλογή, μία εκπαίδευση, μία ειδίκευση. Μία αυστηρά πειθαρχία με εξοντωτικές ποινές αλλά και μία αδιάκοπος προτροπή και έκκληση προς την φιλοδοξία. Και ιδού η ενίσχυση της ασφάλειας του πατισάχ. Ιδού η ισχυρά Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Η διαφορά της θεωρήσεως των πραγμάτων στο θέμα της λειτουργίας του μηχανισμού διοικήσεως μπορεί να σημειωθεί και από τον εξής συλλογισμό. Εμείς οι Δυτικοί στην περίπτωση του ανθρώπου θεωρούμε, ότι η μόρφωσή του είναι αποκλειστικά δική του υπόθεση. Μας αφήνει αδιάφορους ο άνθρωπος με εξαιρετικά χαρίσματα. Οι Δυτικοί τότε απελάμβανον με πολλή ευχαρίστηση και εξυπηρέτηση από ένα καλώς γυμνασμένο σκύλο, ένα άλογο, ένα γεράκι. Αντίθετα οι Τούρκοι απελάμβανον από έναν άνθρωπο, του οποίου ο χαρακτήρας έχει καλλιεργηθεί με την εκπαίδευση και ανταποδίδει τα μέγιστα λόγω της ανωτερότητάς του μέσα στο ζωϊκό βασίλειο.

Στο τέλος βέβαια το οθωμανικό σύστημα κατέπεσε, διότι ο καθένας έσπευδε να επωφεληθεί από τα πλεονεκτήματά του. Όταν πλέον και στο σώμα των γενιτσάρων και στον υπόλοιπο μηχανισμό διοικήσεως επετράπη η είσοδος των ελευθέρων μουσουλμάνων. Επετελέσθη λοιπόν η κατάρρευση του ιδιοτύπου αυτού μηχανισμού. Η κατάρρευση του μικτού αυτού πολιτισμού.

Μπορούμε να απορρίψουμε την θεωρία, ότι καταρρεύσεις συμβαίνουν, όταν ένας πολιτισμός πλησιάζει προς το τέρμα της χρονικής του εκτάσεως, διότι πολιτισμοί είναι οντότητες ενός είδους, που δεν υπόκεινται στους νόμους της βιολογίας. Υπάρχει όμως και η αντίθετη θέση η οποία υποστηρίζει, ότι η βιολογική ποιότητα των ατόμων, των οποίων οι αμοιβαίες σχέσεις αποτελούν ένα πολιτισμό, παρακμάζει μετά από ένα ακαθόριστο αριθμό γενεών. Δηλαδή, ότι η εμπειρία του πολιτισμού είναι σε τελική ανάλυση ουσιωδώς και αναποτρέπτως δυσγονική.

Στην περίπτωση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας δεν υπάρχει πολιτισμός, που συντίθεται από άτομα, που θα μπορούσαν να συναποτελέσουν πολιτισμό. Το σύστημα όμως της διοικήσεως, όπως αυτό ιστορικά έχει καταγραφεί ήταν επιτυχές προς όφελος του κατακτητού. Ίσως γι αυτό αποτελεί και ελκυστική σκέψη του Αχμέτ Νταβούτογλου περί αναβιώσεως του συστήματος αυτού.

Σ' αυτή την παρακμιακή πορεία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, οι Φαναριώτες πίστευαν, ότι είναι σε θέση, με κάποιους προσεκτικούς χειρισμούς, να μεταφέρουν στην δική τους μερίδα την κλείδα της διοικήσεως και να μεταλλάξουν έτσι την υφή της αυτοκρατορίας σε ελληνική. Ο απλός ελληνικός σκλαβωμένος κόσμος δεν πίστευε σε κάποια τέτοια προοπτική. Ίσως έβλεπε πιο πολύ με το ένστικτο. Έβλεπε, ότι τόσα χρόνια συμβιώσεως του ελληνοχριστιανικού κόσμου με τους οσμανλήδες και δεν σημειώθηκε η ελαχίστη πολιτιστική επίδραση επί του κατακτητού, σε αντίθεση με ό,τι συνέβαινε με προηγούμενους κατακτητές.

Ο ραγιάς είχε την δική του δυναμική. Έκανε εξεγέρσεις. Πολλές εξεγέρσεις. Το ανοργάνωτο, το ανεξόπλιστο και το ασυντόνιστο ήταν στοιχεία και παράγοντες αποτυχίας των εγχειρημάτων εκείνων.

Έπρεπε να περάσουν χρόνια. Πολλά χρόνια. Να μιλήσει ο Κοσμάς ο Αιτωλός: *"Να σπουδάσετε κι εσείς αδελφοί μου, να μανθάνετε γράμματα, όσο μπορείτε. Κι αν δεν εμάθετε πατέρες, να σπουδάσετε τα παιδιά σας, να μανθάνουν τα ελληνικά"*. Έπρεπε να μιλήσει ο Αδαμάντιος Κοραΐς, *"ότι κύριον μέλημα είναι η πνευματική ανάπτυξη του γένους, διότι αυτή είναι η προϋπόθεση για την ελευθερία και την ανεξαρτησία"*.

Ο Άνθιμος Γαζής, ο Πλήθων Γεμιστός, ο Γεώργιος Γεννάδιος, ο Νεόφυτος Δούκας και δεκάδες αξιολόγων Δασκάλων του Γένους, με την επιμονή τους κατόρθωσαν να δώσουν μία κατεύθυνση σκέψεως στον δοκιμαζόμενο ραγιά. Να του δώσουν να καταλάβει, ότι είναι ο φορέας ενός υπερτάτου πολιτισμού, που πρέπει να αναστηθεί, διότι τούτο είναι θεία ανάγκη, που επιτάσσεται από την καταγεγραμμένη ιστορία.

Έρχεται ο Ρήγας και προτρέπει:

*Ελάτε με ένα ζήλον, σε τούτον τον καιρόν
Να κάμωμεν τον όρκον, επάνω στον σταυρόν.
Συμβούλους προκομένους, με πατριωτισμόν
Να βάλουμε εις όλα να δίδουν ορισμόν.*

Έρχεται και η Φιλική Εταιρεία και δημιουργεί τα θεμέλια της προς επανάστασιν οργανώσεως.

Ορκίζονται οι σκλαβωμένοι: *"Ορκίζομαι, ότι θέλω τρέφει εις την καρδίαν μου αδιάλλακτον μίσος εναντίον των τυράννων της πατρίδος μου, των οπαδών και των ομοφρόνων με τούτους θέλω ενεργεί κατά τρόπον προς βλάβην και αυτόν τον παντελή όλεθρό των, όταν η περίστασις το συγχωρήσει"*.

Και ας μη με ρωτήσουν κάποιοι σύγχρονοι "ευρέων αντιλήψεων", προς τι η συντήρηση σήμερα ενός τέτοιου μίσους;

Όταν η παγκόσμια κοινότητα διαρθρωθεί σε κοινωνία αγγέλων θα σταματήσει και το μίσος του σκλαβωμένου Έλληνα. Όταν αφοπλιστεί το υπό τα όπλα μισό εκατομμύριο του σημερινού τουρκικού στρατού, τότε πρώτος εγώ θα τείνω χείρα αγάπης προς τους γείτονες.

Και ο διεθνιστής θα επιμείνει και θα μου πει, ότι ο σημερινός Τούρκος δεν είναι εκείνος, που η ιστορία

καταγράφει με μελανά χρώματα. Κι εγώ θα απαντήσω, ότι ο σημερινός Τούρκος είναι ολόιδιος με εκείνον, που γνωρίζω από την ιστορία.

Οι παλαιοί θυμάστε, πως παρήλαυναν οι αφιονισμένοι πολίτες με τις στολές των οθωμανικών ασκεριών, τις παραμονές της εισβολής των στην Κύπρο το '74. Θυμάστε τους "απλούς" Τούρκους να εξολοθρεύουν στην Πόλη και την Σμύρνη κάθε τι το ελληνικό το '55, το '57, το '67. Δείτε πως γιορτάζουν κάθε χρόνο την άλωση.

Μπορείτε να δείτε πως εκπαιδεύουν τα παιδιά τους στα σχολεία. Και τι λένε για τους Έλληνες.

Έχετε συναντήσει κανένα Τούρκο, που να μην είναι υπερήφανος που είναι Τούρκος; Που να μην είναι εθνικιστής; Έχετε συναντήσει κανένα Γερμανό, που να μην είναι εθνικιστής; Έναν Ολλανδό; Έναν Άραβα; Ο Αμερικανός μιλάει με υπερηφάνεια για το "our American nation". Εθνικιστής, κατά το λεξικό Μπαμπινιώτη σημαίνει το πρόσωπο, που πιστεύει στα εθνικά ιδεώδη. Συχνά -λέει πιο κάτω ο Μπαμπινιώτης- όσοι τρέφουν πατριωτικά αισθήματα χαρακτηρίζονται από τους διεθνιστές ως εθνικιστές.

Και εγώ ερωτώ. Γιατί η λέξη εθνικιστής, μόνον εδώ στην Ελλάδα είναι λέξη που ερμηνεύεται σαν βλασφημία; Γιατί την αποφεύγουμε την λέξη αυτή; Γιατί λοιπόν εγώ να αποπροσανατολίζομαι από την θολή κουλτούρα όσων απεργάζονται την εξουδετέρωση του ελληνισμού. Γιατί να ντρέπομαι να λέω ότι είμαι εθνικιστής; Όχι, δεν ντρέπομαι να λέω, ότι είμαι εθνικιστής μέχρι την στιγμή, που θα συμφωνήσουν όλες οι φυλές του πλανήτη, ότι είναι αδέρφια. Τέτοιο πράγμα βεβαίως θα γίνει, όταν θα μας επιτεθούν οι εξωγήινοι. Ως τότε ας έχουμε τον νου μας στις διαθέσεις, τις προθέσεις και τις διεκδικήσεις των γειτόνων μας. Ας έχουμε ισχυρό στρατό, που να είναι έτσι σχεδιασμένος και δομημένος, όχι μόνον για ρόλο αποτρεπτικό αλλά να έχει την ευκαμψία και την δυνατότητα αναλήψεως επιχειρήσεων απαντητικού χαρακτήρα, ώστε να προσδώσει την ευχέρεια στην πολιτική ηγεσία της χώρας να διαπραγματεύεται μετά από οποιαδήποτε εξέλιξη έχει προς όφελός μας διαμορφωθεί στον εγγύς γεωστρατηγικό χώρο.

Σε αντίθετη περίπτωση, οι πολιτικοί προϊστάμενοι, οι διπλωμάτες και οι ειδικοί σύμβουλοι αυτών, θα διακατέχονται από φοβικά σύνδρομα και δεν θα επιμένουν να κηρύξουν ή να διεκδικήσουν ούτε και τα εκ του διεθνούς δικαίου προβλεπόμενα δικαιώματά μας, όπως παραδείγματος χάριν ο καθορισμός της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης στις θάλασσές μας.

Ούτε θα μας ένοιαζε το μειδιάμα ή η επίπληξη της κυρίας Μέρκελ και του υπολοίπου φραγκικού κόσμου, στον οποίο εμείς πιστεύουμε χωρίς ανταπόκριση.

Όπως και τώρα, έτσι και τότε, οι ελπίδες μας διαψεύδονταν, ότι κάποια μεγάλη δύναμη θα βοηθήσει στην απελευθέρωση. Τα πιο δυναμικά ηγετικά πρόσωπα εκείνης της εποχής, όπως ο Κολοκοτρώνης, δεν πίστευαν στην έξωθεν υποστήριξη. Έλεγε, ο Γέρος του Μωρηά. *"Ό,τι είναι να κάνουν οι Έλληνες, θα το κάνουν μοναχοί τους και δεν έχουν ελπίδα καμιά από τους ξένους"*.

Και εκείνο τον Μάρτιο του 1821 δεν κηρύχθηκε αλλά γενικεύθηκε ο αγώνας του Έθνους για να αποκτηθεί η ανεξαρτησία του. "Επανάσταση" υπό την έννοια της εξεγέρσεως εναντίων νομίμως υφισταμένης τάξεως πραγμάτων δεν εκηρύχθη και ούτε ήταν δυνατόν να κηρυχθεί, δεδομένου, ότι το Οσμανικό κράτος ουδέποτε απετέλεσε νόμιμον εξουσία επί του Ελληνικού Έθνους. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ομιλών προς τον ναύαρχον του βρεταννικού στόλου της Μεσογείου έλεγε τα εξής: *"Ποτέ ο Σουλτάνος υπήρξε αφέντης μας. Ο βασιλιάς μας δεν έκλεισε ποτέ ειρήνη μαζί του και τριακόσια πενήντα χρόνια τώρα ο στρατός του βασιλιά μας πολεμάει τον Σουλτάνο. Άλλωστε σ' όλο αυτό το διάστημα ο βασιλιάς μας κράτησε δυο κάστρα απόρρητα".* Και όταν ο Άγγλος τον ερώτησε: *"Ποιός είναι ο βασιλεύς σας; Ποιός ο στρατός του; Ποιά τα κάστρα του;"* απήντησε: *"Βασιλιάς μας είναι ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, στρατός του οι Αρματολοί και Κλέφτες και κάστρα του το Σούλι και η Μάνη".*

Τελικά, αυτός ο αγώνας που έκαναν οι χριστιανοί, αυτός ο αγώνας, που έκαναν οι Έλληνες στον ίδιο χώρο των ημιθέων αρχαίων Ελλήνων για την ελευθερία, με τις νίκες και τα μαρτύρια και το αίμα συνεκλόνησαν την κοινή γνώμη της Ευρώπης. Υπογραμμίζω. Την κοινή γνώμη και όχι τις κυβερνήσεις, οι οποίες κυβερνήσεις, σε κάθε περίπτωση και διαχρονικά εκτιμούν καταστάσεις χωρίς συναίσθημα αλλά με την συμφεροντολογική σπέκουλα του εθνικού των θησαυρισμού.

Το φιλελληνικό κίνημα είναι απλά πρωτοβουλία ρωμαντικής αντιλήψεως ατόμων και φυσικά ενίων πιστών του διδύμου δράσις - μισθοφορισμός.

Το όραμα του ξυπνήματος του Μαρμαρωμένου Βασιλιά και της κλειστής πύλης της Αγίας Σοφίας, που θα ανοίξει ο Άγγελος Κυρίου δια να συνεχισθεί η διακοπείσα -από το βάρβαρον ξίφος του πορθητού- λειτουργία, γεμίζουν έξω από κάθε επιβολή της λογικής, το πνεύμα και την καρδιά του ελληνισμού.

Οι Έλληνες κατά την ψυχή και όχι κατά το όνομα γνωρίζουν, ότι καμμία δύναμη λογικής δεν είναι δυνατόν να τους επαναφέρει στην πραγματικότητα των αναγκών και των απαιτήσεων της ζωής, όπως έχει σήμερα διαμορφωθεί. Ζουν, αναπολούν και ασμένως θα εθυσιάζοντο κάτω από ένα υπερκόσμιο φως που θα έριχνε επάνω τους το όνειρο του ελληνισμού στην παγκόσμια εξελικτική πορεία και όχι στην μεμψιμοιρία του επαίτου, του ταπεινωμένου στα αλαζονευόμενα μάτια του φραγκικού κόσμου. Του κατ' επίφασιν πολιτισμένου. Του ουσιαστικού εκμεταλλευτή τοκογλύφου, που όμως γνωρίζει, ότι και από την εδώ πλευρά δεν έχει να κάνει με αγγελούδια την στιγμή που γνωρίζει πολύ καλά το ποιόν των ομολόγων του.

Κι όμως, υπάρχουν ακόμη Έλληνες. Κλαίνε σιωπηλά. Περιμένουν αυτό το υπερκόσμιο φως, που θα έλθει σαν μια αποστολική επιφοίτηση πνεύματος εθνικού. Ίσως παρακινηθούν από έναν άλλο Ρήγα. Τον Ευαγόρα Παλληκαρίδη, που απαγχονίστηκε από τους Άγγλους σε ηλικία 18 χρονών. Ακούνε το τραγούδι του και υπόσχονται:

*Θα πάρω μίαν ανηφοριά,
θα πάρω μονοπάτια,
να βρω τα σκαλοπάτια
που παν στην λευτεριά.
Μπορεί σε κάποια μάχη
γραμμένο η μοίρα να 'χει
να μη γυρίσουμε.
Να πάμε με καμάρι
και λέμε, όποιον πάρει
και θα νικήσουμε*

Μα τί θέλει η πατρίδα από τον καθένα από μας;

Να ερμηνεύουμε τη λέξη "καθήκον" σαν μία δική μας - καταδική μας υποχρέωση προς την πατρίδα και όχι να απαιτούμε την υποχρέωση αυτή από τους άλλους.

Θέλει τον καθένα μας να αισθάνεται, ότι είναι ο μοναδικός υπεύθυνος για την ύπαρξή της. Για την συνέχιση της ελληνικής της πνοής.

Θέλει να μην ανεχόμαστε την διαφθορά. Να μην είμαστε συνεργοί στην διαφθορά. Να στηλιτεύουμε το κάθε τι, που είναι εθνικά επιζήμιον. Να γίνουμε ανεμοστρόβιλοι και να αποξηλώσουμε κάθε στέγη, που στεγάζει την ανομία. Να γίνουμε πελέκεις επάνω από κάθε κοιμισμένη συνείδηση των βολεμένων Ελλήνων. Οι φωνές μας να διαχυθούν στην παγκόσμια ατμόσφαιρα και να ταρακουνήσουν τις ακουστικές χορδές της οικουμένης, δίνοντας το μήνυμα, ότι η φωνή των Ελλήνων είναι ουράνια μουσική, που ανυψώνει την παγκόσμια ψυχή.

Και πραγματιστικά σκεπτόμενοι, ουδέποτε ξεχνούμε, ότι πειστικός είναι ο διαπραγματευτής εκείνος, που στο ένα χέρι κρατά κλάδον ελαίας και στο άλλο το όπλο.

Ευλαβείς προσκυνητές σήμερα, κλίνουμε το γόνυ εμπρός στους τάφους των αθανάτων ηρώων του Έθνους μας.

Εκείνοι μας παρακολουθούν και μας παρακαλούν να υποσχεθούμε, ότι είμαστε έτοιμοι να υποστούμε κάθε θυσία για να υπερασπισθούμε την κάθε σπιθαμή του ελληνικού χώρου και την κάθε πάλλουσα ελληνική ψυχή.

Υποσχόμεθα;

ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ: ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΛΑΪΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑΣ

Του Αντιναυάρχου ε.α Βασιλείου Μαρτζούκου Π.Ν.

Επιτίμου Διοικητού Σ.Α.Ν.

Για την μεταπολιτευτική ελληνική πολιτική πραγματικότητα, ένα θέμα καθίσταται πολιτικό και χρήζει αντιμετώπισης, μόνο όταν αυτό προκαλεί τέτοιες αντιδράσεις στην κοινή γνώμη ώστε ο πολιτικός κόσμος να τις αισθάνεται ως λαϊκή πίεση και ως εν δυνάμει απειλή μη επανεκλογής.

Από το 2004 έχει δρομολογηθεί μία σταδιακή απομείωση της ισχύος των ενόπλων μας δυνάμεων (Ε.Δ.), η οποία μάλιστα κατά τα τελευταία τρία έτη έχει λάβει επιταχυνόμενες και ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο το μείζον αυτό πρόβλημα δεν υφίσταται για τους πολιτικούς, δεδομένου ότι η αντίδραση της κοινής γνώμης είναι από υποτονική έως ανύπαρκτη. Ο εφησυχασμός της τελευταίας είναι αποτέλεσμα της συστηματικής και ενορχηστρωμένης συνέργειας των "ειδικών" και "αρμοδίων" του πολιτικού, καθηγητικού και δημοσιογραφικού κατεστημένου, με τα εξής κυρίως επιχειρήματα (επιγραμματικώς):

-Πόλεμος με την Τουρκία δεν θα γίνει ποτέ. Το υφιστάμενο εχθρικό κλίμα είναι τεχνητό προκειμένου τα μονοπώλια του κεφαλαίου να εξαγάγουν το πολεμικό υλικό τους σε τριτοκοσμικές χώρες όπως η Ελλάδα.

-Οι δραστικές και συστηματικές περικοπές των αμυντικών δαπανών που επιβάλλονται λόγω της οικονομικής κρίσεως, δεν αποδυναμώνουν τις Ε.Δ. αλλά τις "εξορθολογίζουν". Οι Ε.Δ. παραμένουν ισχυρές και αποτρεπτικές.

-Εν μέσω οικονομικής κρίσεως, είναι οικονομικώς επιζήμιο, ατελέσφορο και όχι υψηλής προτεραιότητας, να προβαίνουμε σε υψηλές δαπάνες στην "μαύρη τρύπα" των αμυντικών εξοπλισμών. Εξ άλλου πρέπει να αποφασίσουμε την πορεία μας στο διαχρονικό δίλημμα "βούτυρο ή κανόνια".

-Οι εκάστοτε τιθέμενες απαιτήσεις στρατιωτικών εξοπλισμών είναι υπερδιογκωμένες από στρατιωτικούς που επιδιώκουν την υπερεξασφάλιση και την ισχυροποίηση της οντότητάς τους.

Ανεξαρτήτως των προαναφερθέντων επιχειρημάτων τα οποία βομβαρδίζουν διαρκώς και εναλλάξ την κοινή γνώμη, υπάρχει και μία άλλη αμυντική πραγματικότητα η οποία δεν γίνεται γνωστή διότι την γνωρίζουν και την βιώνουν μόνο τα στελέχη των Ε.Δ. τα οποία δεν έχουν πρόσβαση ούτε στα κέντρα λήψεως αποφάσεων ούτε στην κοινή γνώμη. Η εκάστοτε άποψη της στρατιωτικής ηγεσίας απορροφάται εις τα "αρμόδια" υπουργικά

γραφεία και στην Διεύθυνση Εξοπλισμών προϊστάμενος της οποίας είναι πολιτικό πρόσωπο, ενώ στο ΚΥΣΕΑ που αποτελεί τον κατ' εξοχήν αρμόδιο φορέα επί θεμάτων χειρισμού κρίσεων και άμυνας της χώρας, δεν συμμετέχει ούτε αυτός ο Αρχηγός των Ε.Δ. (Α/ΓΕΕΘΑ).

Ως γνωστόν, σε κάθε ευνομούμενη Δημοκρατία η πρωτοκαθεδρία της πολιτικής επί των Ε.Δ. θεωρείται αυτονόητη και δεδομένη. Το γεγονός αυτό όμως επ' ουδενί σχετίζεται με ιδιοτελείς κομματικές αυθαιρεσίες παντός είδους, εντός των Ε.Δ., οι οποίες μειώνουν άμεσα την μαχητική τους ικανότητα. Η έως τώρα πρακτική που επέβαλε όπως μην θίγονται και καταγγέλλονται δημοσίως θέματα "ταμπού", όπως "το αξιόμαχο των Ε.Δ.", διευκόλυνε και αποθράσυνε περαιτέρω την κομματική αυθαιρεσία που οδήγησε τις Ε.Δ. στο σημερινό τους επίπεδο για το οποίο "ο κόσμος τόχει τούμπανο και μεις κρυφό καμάρι".

Οι διαχρονικές κομματικές παρεμβάσεις δεν αφορούν μόνο τους εξοπλισμούς (διασπάθιση και υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος) αλλά επεκτείνονται σε ολόκληρο το φάσμα της στρατιωτικής δραστηριοποίησης (αναξιοκρατία σε προαγωγές και τοποθετήσεις προσωπικού, κομματικοποίηση στελεχών, μειώσεις θητείας και ίδρυση στρατοπέδων με ψηφοθηρικά κριτήρια, κ.λ.π.). Τα αποτελέσματα αυτά αποτελούν δυστυχώς ισχυρές ενδείξεις, αν όχι αποδείξεις, ότι σκοπός των εκάστοτε πολιτικών κυβερνητικών σχημάτων δεν ήταν η διασφάλιση της εθνικής κυριαρχίας και προστασία των ελλήνων πολιτών από στρατιωτικές απειλές αλλά ο κομματικός έλεγχος των Ε.Δ. για ψηφοθηρικούς και άλλους ιδιοτελείς σκοπούς.

Οι Ε.Δ. διασφαλίζουν την εθνική κυριαρχία, την εθνική ακεραιότητα, καθώς και την επιβίωση και ασφάλεια των Ελλήνων πολιτών, αγαθά τα οποία συναποτελούν υπαρξιακό εθνικό συμφέρον και απαραίτητη προϋπόθεση για οικονομική ανάπτυξη και ευημερία. Δεν είναι τυχαίο ότι ακόμη και κράτη τα οποία δεν αντιμετωπίζουν άμεσες και ορατές απειλές φροντίζουν να διατηρούν αξιόμαχο στράτευμα. Συνεπώς η Δομή των ελληνικών Ε.Δ. συναρτάται άμεσα με τους εθνικούς σκοπούς τους οποίους θέτει εκάστοτε η πολιτική βούληση. Μεταξύ αυτών, ο πολιτικός χαρακτηρισμός της Τουρκίας ως στρατιωτικής απειλής, η σαφής πολιτική εντολή διαφυλάξεως της εθνικής ακεραιότητας και κυριαρχίας καθώς και της ασφάλειας του κυπριακού ελληνισμού, σε συνδυασμό με

την φύση του πιθανού θεάτρου επιχειρήσεων (έκταση, γεωγραφική διαμόρφωση, αποστάσεις κ.λ.π.), καθορίζουν κυρίως τις εκάστοτε εξοπλιστικές απαιτήσεις. Η διαδικασία προσδιορισμού της Δομής των Ε.Δ. (ποσότητα ποιότητα και είδος εξοπλισμών, τεχνολογία, προσωπικό, οργάνωση, δόγμα, εκπαίδευση, υποδομές κ.λ.π.), λαμβάνει υπ' όψιν σωρεία παραμέτρων και αποτελεί ιδιαίτερα σύνθετη, μακροσκελή και επίπονη και κοστολογημένη διαδικασία. Δεν γνωρίζουν εάν πρέπει να γελάσουν ή να κλάψουν, αυτοί που έχουν εμπλακεί επαγγελματικά με τις διαδικασίες αυτές και διαβάζουν συχνά στα ΜΜΕ, πρόχειρες, επιφανειακές και ανέξοδες σχετικές εισηγήσεις από υποτιθέμενους "ειδήμονες", για ενημέρωση (δηλ. αποπροσανατολισμό) της κοινής γνώμης....

Εάν λοιπόν το πολιτικό κατεστημένο πιεζόμενο από την οικονομική ζοφερή πραγματικότητα που αυτό έχει δημιουργήσει, ευρίσκει απερίσκεπτα ως πρώτο και εύκολο θύμα περικοπών τις Ε.Δ. (εύκολο διότι η σκόπιμα μη ενημερωμένη κοινή γνώμη δεν ενδιαφέρεται αλλά και διότι οι Ε.Δ. δεν διαμαρτύρονται όπως άλλοι κοινωνικοί κλάδοι), θα πρέπει να έχει το σθένος και την υπευθυνότητα να μεταβάλει ανάλογα και τους πολιτικούς της σκοπούς (π.χ. αποχαρκτηρισμός της Τουρκίας ως στρατιωτικής απειλής ή μη προστασία κυπριακού ελληνισμού κ.λ.π.). Σε αντίθετη περίπτωση (δηλ. στην περίπτωση σαφούς αναντιστοιχίας πολιτικών σκοπών και διατιθεμένων μέσων, με δεδομένη την απειλή), η χώρα αυτοπαγιδεύεται και οδηγείται σε νέες εθνικές περιπέτειες, των οποίων η κατάληξη εκτιμάται ότι θα είναι η βηματιστική και αναίμακτη εκπλήρωση των τουρκικών διεκδικήσεων (τουρκικός πειθαναγκασμός και ελληνικός κατευνασμός), αφού η εναλλακτική λύση της στρατιωτικής συγκρούσεως μάλλον θα αποκλείεται από την πολιτική ηγεσία, λόγω της δρομολογούμενης περαιτέρω αυξήσεως της ήδη σημαντικής διαφοράς στρατιωτικής ισχύος.

Η κακή πολιτική διαχείριση των εξοπλιστικών προγραμμάτων των τελευταίων ετών (ανικανότητα, εσφαλμένες επιλογές, μίζες κ.λ.π.), δεν θα πρέπει να δαιμονοποιεί την απαίτηση προσβάσεως στην σύγχρονη στρατιωτική τεχνολογία. Σε άλλες δυτικές χώρες (συμπεριλαμβανομένης και της Τουρκίας) οι εξοπλισμοί δεν είναι συνώνυμοι μόνο με δαπάνες αλλά κυρίως με έσοδα αφού η τεχνογνωσία και η πολεμική βιομηχανία καθίστανται πηγή εσόδων λόγω εξαγωγών πολεμικού υλικού υψηλής τεχνολογίας (δηλ. το ψευδοδίλημμα βούτυρο ή κανόνια, υπό προϋποθέσεις δεν υφίσταται). Η χώρα μας ως έχουσα σημαντικές τεχνικές και τεχνολογικές υποδομές, ως διαθέτουσα έμπυχο επιστημονικό προσωπικό υψηλού επιπέδου και ως ανήκουσα σε ισχυρές συμμαχίες και Διεθνείς Οργανισμούς (ΝΑΤΟ, Ε.Ε., ΟΑΣΕ κ.λ.π.), διαθέτει όλες τις προϋποθέσεις αναπτύξεως πολεμικού υλικού υψηλής τεχνολογίας. Το μόνο που στερείται μέχρι στιγμής είναι οι ικανές και ηθικές πολιτικές ηγεσίες (συμπολιτεύσεως και αντιπολιτεύσεως), προσηλωμένες αποκλειστικά στην εκπλήρωση των Εθνικών μας Συμφερόντων.

Πιστεύω ότι η ωριμότητα της κοινής γνώμης εξαρτάται από την πλήρη και αντικειμενική της

ενημέρωση. Κατά συνέπεια θα πρέπει αυτή να γνωρίζει ότι σε ανάλογους ζοφερούς οικονομικά καιρούς του παρελθόντος, η πολιτική ηγεσία είχε την διορατικότητα, το ανάστημα και την βούληση να ισχυροποιήσει στρατιωτικά την χώρα, και το πέτυχε (παραμονές βαλκανικών πολέμων και παραμονές ελληνοϊταλικού πολέμου) με τα γνωστά επιτυχή αποτελέσματα για την πατρίδα. Αλλά και στην παγκόσμια ιστορία ουδέποτε τα κράτη ή οι αυτοκρατορίες συνέδεαν την ευημερία τους με την αποδυνάμωση των Ενόπλων τους Δυνάμεων αλλά μάλλον το αντίθετο. Οι κατά καιρούς ελάχιστοι αιθεροβάμονες πολιτικοί ηγέτες που αποδυνάμωσαν τις Ε.Δ. τους είτε λόγω ανικανότητας και αδυναμίας είτε επειδή επίστευσαν στο "...και επί γης ειρήνη....", δίχως να αναμένουν πρώτα τον αφοπλισμό των δυνητικών απειλών τους, στάθηκαν μοιραίοι για τους λαούς των.

Σήμερα για μία ακόμη φορά διακυβεύονται οικονομικά, ενεργειακά, κυριαρχικά και κυρίως υπαρξιακά μας συμφέροντα. Εάν αυτά θιγούν και απωλεσθούν, η πολιτική ηγεσία και η προδομένη κοινή γνώμη θα ψάχνουν εκ των υστέρων, για μία ακόμη φορά, αποδιοπομπαίους τράγους. Με πλήρη κατανόηση προς τις τρέχουσες οικονομικές ανάγκες της χώρας, επιμένω ότι οι Ε.Δ. δεν αποτελούν αντικείμενο απλουστεύσεων, εξωραϊσμών, λαιδωριών, λαϊκισμού και ψηφοθηρίας. Λαός ο οποίος δεν μελετά διεξοδικά την Ιστορία και δεν μαθαίνει από τις αποτυχίες και τις επιτυχίες του παρελθόντος, μοιάζει με νεογέννητο μωρό δίχως εμπειρία και έρμαιο των πάσης φύσεως συμφερόντων (στους πολιτικούς του στρατιωτικού αφοπλισμού συνιστώ να ξεκινήσουν με Θουκυδίδη).

Οι Έλληνες θα πρέπει να θεωρούν τις δικές τους Ε.Δ. ως εγγύηση των θεμελιωδών συμφερόντων τους. Υπό την έννοια αυτή η ελληνική κοινή γνώμη όχι μόνο δεν θα πρέπει να ενδίδει σε λαϊκίστικες πολιτικές φωνές σειρήνων (βούτυρο ή κανόνια) αλλά αντιθέτως θα πρέπει να πιέζει τους πολιτικούς της εκπροσώπους (επ' απειλή στερήσεως ψήφου), όπως αντιμετωπίζουν τις Ε.Δ. με την σοβαρότητα που επιβάλλει η αποστολή τους.

ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΠΙΘΑΝΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΣΚΟΠΙΑΝΟ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Δεν έχουν περάσει 19 με 20 έτη από τότε που Έλληνας Πολιτικός είχε πει ότι: *"Μετά από δέκα χρόνια, το πρόβλημα της ονομασίας των Σκοπίων θα έχει ξεχασθεί"*. Η εξέλιξη για το θέμα και η παρούσα κατάσταση, απέρριψαν ή απέδειξαν ως λανθασμένη την "προφητική(!)" ρήση, ενώ η Ελλάδα κινδυνεύει να υποστεί μία τεραστίου μεγέθους εθνική ήττα που λίγο απέχει από την απώλεια εθνικού εδάφους. Και τούτο διότι η απεμπόλιση του ιστορικού ονόματος της Μακεδονίας από εμάς και υπέρ των Σκοπιανών αυτή την βαθύτερη έννοια θα έχει, καθόσον όχι μόνον θα ενδυναμώσει σε βάρος μας έναν ψευδεπίγραφο αλτρωτισμό (που τόσο εγχώριοι πεμπτοφαλαγγίτες όσο και ο Τίτο δημιούργησαν και ενίσχυσαν) αλλά και διότι αν αυτό επιτευχθεί θα απωλεσθεί σημαντικό τμήμα της εθνικής ιστορίας μας υπέρ των Σλάβων της Βαρντάσκας που ουδεμία ιστορική, ανθρωπολογική και εθνική σχέση έχουν με τους Έλληνες της Αρχαίας Μακεδονίας.

Πως φθάσαμε όμως εδώ; Πολλοί λόγοι δύνανται να παρατεθούν για το θέμα αυτό, με τις ευθύνες των ελληνικών πολιτικών ηγεσιών από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, μέχρι σήμερα, να είναι τεράστιες και εγκληματικές. Σκοπός βέβαια του άρθρου αυτού δεν είναι η ενασχόληση με τους κυρίους αυτούς, αλλά να επισημάνει τα διαχρονικά λάθη (κατ'οικονομία) που έχουν γίνει στο εθνικό αυτό θέμα, παράλληλα με τα λοιπά που τέθηκαν ως θέμα του άρθρου.

Πρώτο λάθος : Ενώ είχε διαμορφωθεί ενιαία εθνική γραμμή στο θέμα, δηλαδή το "καμία ονομασία να μην είναι αποδεκτή εφόσον περιέχει την λέξη "Μακεδονία" ή παράγωγό της και ότι δεν αποδεχόμεθα εθνική ταυτότητα και γλώσσα Μακεδονική, εθνική γραμμή που υποστηρίζετο από τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, θέση την οποία ασπάσθηκαν οι ευρωπαίοι εταίροι μας στην ΕΕ, όπως φάνηκε με την απόφαση της Λισαβώνας το 1992, η τότε πολιτική ηγεσία εκινείτο παράλληλα για τη διασφάλιση λύσεως στο θέμα με συμβιβασμό αποδεχόμενη και συνθετική ονομασία που να περιέχει και τον όρο "Μακεδονία". Έτσι διασπάσθηκε κατ'αρχήν η ενιαία εθνική γραμμή δημιουργώντας τις προϋποθέσεις στους Σκοπιανούς να σκληρύνουν περισσότερο την θέση τους, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση εύλογα δημιουργήθηκαν απορίες για την στάση αυτή, που διαμόρφωσε μία επιφυλακτική θέση τους για το θέμα.

Δεύτερο λάθος : "Επιτρέψαμε" την είσοδο των Σκοπίων στον ΟΗΕ με την απόφαση 817 του

Συμβουλίου Ασφαλείας (ΣΑ) τον Απρίλιο του 1993, με την ονομασία Former Yugoslav Republic of Macedonia (πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας) και αλλαγή του εθνικού συμβόλου (Δεκαεξάκτινος ήλιος της Βεργίνας). Το "επιτρέψαμε" αναφέρεται στο ότι :

* Πρώτον, δεν πιάσαμε στο βαθμό που έπρεπε τα Σκόπια να προσαρμοσθούν στην απόφαση της Λισαβώνας της ΕΕ για την μελλοντική ονομασία τους.

* Δεύτερον και με βάση την υπαναχώρηση της ελληνικής κυβερνήσεως στο θέμα της ονομασίας των Σκοπίων και εφόσον αυτό ήταν το εφικτό και ρεαλιστικό, δεν διασφαλίστηκε η υπαναχώρηση να υποστηριχθεί από το σύνολο της ελληνικής πολιτικής ηγεσίας και ακολούθως και τα Σκόπια να προσαρμοσθούν σε γεωγραφικό προσδιορισμό της ονομασίας τους, απορρίπτοντας τον αλτρωτισμό, αποδεχόμενα τις εθνότητες την Σλαβομακεδονική και την Αλβανική καθώς και τις αντίστοιχες γλώσσες ως εθνικές.

* Τρίτον, με δεδομένο ότι στο ΣΑ/ΟΗΕ μετέχουν ως μόνιμα μέλη δύο χώρες της ΕΕ, που κανονικά έπρεπε να δεσμεύονται από την απόφαση της Λισαβώνας, δεν διασφαλίσαμε μέσω αυτών τα Σκόπια να γίνουν δεκτά στον Οργανισμό ως παρατηρητής, μέχρι επιλύσεως του θέματος για την ονομασία. (Κανονικά η αρχή της αλληλεγγύης που πρεσβεύει η ΕΕ έπρεπε να δεσμεύει όλα τα μέλη παντού και όχι μόνον εντός της ΕΕ).

Υπόψη ότι η προαναφερθείσα απόφαση, για το θέμα της τελικής ονομασίας, προέβλεπε την επίλυση της διαφοράς μέσω διαπραγματεύσεων στα πλαίσια διασφάλισης της ειρήνης και καλής γειτονίας και ότι ο ΟΗΕ θα προσέφερε τις καλές του υπηρεσίες για το σκοπό αυτό (...and offered the good services of UN to the parties to find a compromise solution).

Τρίτο λάθος : Η υπογραφή μεταξύ Ελλάδος και Σκοπίων το 1995 της Ενδιαμέσου Συμφωνίας (Interim Agreement or Accord), η οποία δημιουργούσε συνθήκες συνεργασίας και συνεννοήσεων για την επίλυση της διαφοράς για την τελική ονομασία των Σκοπίων με την προσφυγή στις "καλές υπηρεσίες" των Ηνωμένων Εθνών, μετά το αποτυχημένο εμπάργκο που επέβαλε η πατρίδα μας στα Σκόπια (ούτε σ' αυτό βρεθήκαμε σοβαροί). Ιδιαίτερης σημασίας της συμφωνίας, είναι το άρθρο 11 αυτής σύμφωνα με το οποίο η Ελλάδα δεσμεύεται να μην εμποδίζει την συμμετοχή των Σκοπίων με την προσωρινή ονομασία τους, ΠΓΔΜ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (FYROM) στους οργανισμούς που συμμετέχει η ίδια.

Τέταρτο λάθος : Η επιεικής στάση της Ελλάδος προς τα Σκόπια και η μη εκμετάλλευση ακόμη και της κρίσεως που συνέβη στη χώρα αυτή το 2001 μεταξύ Αλβανών και Σλάβων, ώστε να επιλυθεί το θέμα. Η επιεικής αυτή στάση που περιελάμβανε οικονομική και πολιτική βοήθεια, στρατιωτική κατά την κρίση στην ΠΓΔΜ το 2001, καθώς και ευρεία υποστήριξη για ένταξη της χώρας αυτής στην ΕΕ, ουδέν απέδωσε. Ιδιαίτερα μετά την αναγνώριση της χώρας αυτής από τις ΗΠΑ το 2004 αμέσως μετά την δεύτερη επανεκλογή του George Bush του νεωτέρου, πράξη που έκανε τους Σκοπιανούς να οχυρωθούν περισσότερο πίσω από τις αδιάλλακτες ανιστόρητες θέσεις τους. Η πρακτική αυτή των Σκοπιανών κατέστη περισσότερο αδιάλλακτη αμέσως μετά την ανάληψη της διακυβερνήσεως της χώρας από το κόμμα VMRO/OPMNE, με πρωθυπουργό τον Nikola Gruevski. Ο Nikola Gruevski και η παράταξή του ξεκίνησαν μία θυελλώδη πολιτική (που συνεχίζεται και σήμερα) για τη δημιουργία της Αρχαίας Ιστορίας των Σλάβων των Σκοπίων, με οικειοποίηση της Ελληνικής Ιστορίας και ιδιαίτερα αυτής της Μακεδονίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου, με υλοποίηση ευρέως προγράμματος προπαγάνδας στο εσωτερικό και εξωτερικό της χώρας, μετονομασίες περιοχών (π.χ. αεροδρομίων) με ονόματα Αρχαίας Ελληνικής Ιστορίας των Μακεδόνων στην Σλαβο-Μακεδονική ανέγερση κλασσικής αρχαιοελληνικής αρχιτεκτονικής κτιρίων, τοποθέτηση σε περίοπτες θέσεις πόλεων αδριάντων των Μεγάλου Αλεξάνδρου και Φιλίππου και εφαρμογή μιας εχθρικής πολιτικής κατά της Ελλάδος, που δεν αντέδρασε και δεν αντιδρά επιθετικά στις πρακτικές αυτές, αναμένοντας τις "καλές υπηρεσίες του εκπροσώπου του ΟΗΕ" κ. Mathew Nimitz μέσω των οποίων να βρεθεί ένας ισοβαρής συμβιβασμός για μία κοινά αποδεκτή ονομασία.

Η πατρίδα μας αντί να κάνει κτήμα των τρίτων ενδιαφερομένων χωρών, οργανισμών, διαπραγματευτών την πρακτική των Σκοπιανών και κυρίως το ότι κάτω από τις συνθήκες αυτές που οι ίδιοι (οι Σκοπιανοί) έχουν δημιουργήσει δεν είναι δυνατή η εξεύρεση λύσεως και να καταγγέλει την ενδιάμεση συμφωνία (που έχει λήξει χρονικά αλλά ανανεώνεται σιωπηρά) λόγω των συνεχών παρασπονδιών του βόρειου αυτού υπερφιάλου γείτονός μας, υπαναχώρησε το 2008 από την εθνική γραμμή του 1992-93, καθορίζοντας νέα (κόκκινη γραμμή την ονόμασαν) στην οποία περιλαμβάνεται η : Κοινά αποδεκτή ονομασία έναντι όλων (erga omnes), χωρίς να τίθεται θέμα της ονομασίας Μακεδονία αρκεί αυτή να είναι συνθετική ή παράγωγο της) ή να εντάσσεται σε γεωγραφικό προσδιορισμό.

Η απόφαση αυτή της Ελλάδος που και πάλι δεν έτυχε αποδοχής από τα Σκόπια, που παρέμειναν και παραμένουν προσκολλημένα στην λεγόμενη Συνταγματική ονομασία της χώρας, μαζί με εθνότητα και γλώσσα, αποτελεί αποτυχία της Στρατηγικής της χώρας μας, που δεν κατόρθωσε να καταστήσει σαφές το ότι :

- Η Μακεδονία είναι γεωγραφική και

ιστορική περιοχή της Ελλάδος, η οποία κατέχει ως εθνικό της έδαφος το 52% της ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής που ονομάζεται Μακεδονία, με το λοιπό ποσοστό αυτής (της γεωγραφικής περιοχής) να κατανέμεται κατά 37,5% στην ΠΓΔΜ, 9% στην Βουλγαρία και 1,5% στην Αλβανία).

- Η ευρύτερη γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας που περιέχει και την περιοχή της Ελληνικής Μακεδονίας, επ' ουδενί είναι δυνατόν να θεωρηθεί ή να αποδειχθεί ιστορικά, πολιτικά, εθνολογικά και ανθρωπολογικά ως πατρώα γη των Σλάβων της ΠΓΔΜ των αυτοαποκαλουμένων ως "MAKEDONSKI".

Έτσι το 2008 κατά την Σύνοδο Κορυφής του NATO στο Βουκουρέστι (2-3 Απριλίου 59th NATO SUMMIT), τα Σκόπια που με την υποστήριξη των ΗΠΑ (ορθότερο της Διοικήσεως του G. Bush του νεώτερου ή μικρού με εισαγωγικά ή χωρίς εισαγωγικά) είχαν υποβάλει αίτημα στην Γεν. Γραμματεία του NATO από το 2007, επιχείρησαν να γίνουν μέλος του NATO με την προσωρινή ονομασία τους ΠΓΔΜ (FYROM). Η αντίδραση της Ελλάδος (που ουδέποτε μετουσιώθηκε σε veto καθόσον το θέμα δεν συζητήθηκε στην Σύνοδο αυτή δεδομένης της αρνητικής στάσεως της Γαλλίας και Ισπανίας), ήταν ορθή καθόσον η προσωρινή ονομασία ΠΓΔΜ (FYROM) αποτελούσε πάντοτε τον Δούρειο Ίππο των Σκοπίων. Αντίθετα με τις επιδιώξεις των Σκοπίων ήταν η απόφαση της Συνόδου αυτής για το θέμα της εντάξεως των Σκοπίων στο NATO όπως αυτή φαίνεται στο Communiqué που εξεδόθη, λέει ότι : "Η ένταξη των Σκοπίων στο NATO θα πραγματοποιηθεί ευθύς ως μία κοινά αποδεκτή λύση για το όνομα θα έχει επιτευχθεί". Η απόφαση αυτή ήταν ομόφωνη και επαναλήφθηκε στα συμπεράσματα των Συνόδων Κορυφής του NATO στο Στρασβούργο (2009) και Λισσαβώνας (2010), (το 2011 δεν υπήρξε Σύνοδος Κορυφής).

Το αποτέλεσμα αυτό δημιούργησε σοβαρό πρόβλημα πολιτικό στα Σκόπια τα οποία προσπάθησαν να βρουν τρόπο αντιδράσεως κύρια κατά της Ελλάδος και με βάση την αντίδραση αυτή να συνεχίσουν την παρελκυστική πολιτική για την επίτευξη μιας κοινά αποδεκτής λύσεως για την ονομασία με βάση τον γεωγραφικό προσδιορισμό.

Ο τρόπος που επελέγη από την πολιτική ηγεσία των Σκοπίων, ήταν η μονομερής προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης (International Courte of Justice) την 17 Νοεμβρίου 2008, με σκοπό να παρακάμψει την διαδικασία διαπραγματεύσεων υπό τον ΟΗΕ για την επίλυση του ζητήματος της ονομασίας και να εξαναγκάσει την Ελλάδα στο μέλλον να μην παρεμποδίσει την ένταξή της με την προσωρινή ονομασία αφενός στο NATO και αφετέρου στους λοιπούς διεθνείς οργανισμούς (π.χ. στην ΕΕ που και με την βοήθεια της Ελλάδος η ΠΓΔΜ στα πλαίσια της ελληνικής πολιτικής για τα Δυτικά Βαλκάνια, η χώρα αυτή είναι υποψηφία για ένταξη από το 2005).

Την 5 Δεκεμβρίου 2011 το Διεθνές Δικαστήριο

της Χάγης σύμφωνα με το Press Release No 2011/37 που εξέδωσε ανακοίνωσε την απόφασή του επί της προσφυγής σύμφωνα με την οποία :

- Το Δικαστήριο, αξιολογώντας όλα τα πραγματικά περιστατικά που του τέθηκαν, καθώς και τις δημόσιες πολιτικές δηλώσεις της ελληνικής πλευράς κατά και μετά την Σύνοδο Κορυφής του NATO στις 2-3 Απριλίου 2008, διαπίστωσε ότι η Ελλάδα παραβίασε το άρθρο 11 της Ενδιαμέσου Συμφωνίας του 1995, με την προβολή αντιρρήσεων στην ένταξη της ΠΓΔΜ στο NATO.

(Εδώ πρέπει να θυμούμεθα όπως είπαμε και παραπάνω ότι η Ελλάδα δεν έθεσε veto για την είσοδο της ΠΓΔΜ στο NATO, καθώςον λόγω των θέσεων που εξέφρασαν άλλα μέλη της συμμαχίας, το θέμα δεν συζητήθηκε σε βάθος ούτε τέθηκε ποτέ σε ψηφοφορία. Αντιθέτως κρίθηκε ότι η ΠΓΔΜ, σύμφωνα με τα συμπεράσματα της Συνόδου, θα κληθεί για ένταξη στο NATO εφόσον υπάρξει αμοιβαία αποδεκτή λύση για την τελική ονομασία της χώρας αυτής. Το γιατί έγινε αποδεκτή η πρόταση των Σκοπίων από το ΔΔΧ, οφείλεται στις δημόσιες δηλώσεις της ηγεσίας της τότε ελληνικής κυβερνήσεως περί veto, κυρίως για να επιδειχθεί έργο και για άγρα ψήφων, δηλώσεις που χρησιμοποιήθηκαν ως αποδεικτικά στοιχεία από τους Σκοπιανούς).

- Το Δικαστήριο επίσης απέρριψε το δεύτερο αίτημα της ΠΓΔΜ θεωρώντας ότι δεν είναι απαραίτητο να διατάξει την Ελλάδα να μην επαναλάβει παρόμοια συμπεριφορά στο μέλλον.

Σύμφωνα με ανακοίνωση του Ελληνικού ΥΠΕΞ :

- Η απόφαση δεν ασχολείται με το θέμα της διαφοράς για την ονομασία, αποδεχόμενο ότι η διαφορά αυτή πρέπει να επιλυθεί σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΣΑ/ΟΗΕ, δηλαδή των δρομολογηθέντων διαπραγματεύσεων υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, ενώ προσκαλεί τα δύο μέρη (Ελλάδα - ΠΓΔΜ) να εμπλακούν ουσιαστικά στις διαπραγματεύσεις αυτές.

- Η απόφαση δεν αφορά και δεν θα μπορούσε να αφορά την διαδικασία λήψεως αποφάσεων στο NATO καθώςον η ενδιάμεση συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και ΠΓΔΜ δεν παράγει υποχρεώσεις έναντι τρίτων και δεν δύναται να ακυρώσει τις διαδικασίες που υλοποιούνται στο NATO για την ένταξη νέων μελών.

Η ηγεσία των Σκοπίων δήλωσε ικανοποιημένη με την απόφαση του ΔΔΧ (5/12/2012) και με βάση αυτήν ξεκίνησε μία εκστρατεία σε Ευρώπη και Αμερική για προώθηση της διαδικασίας εντάξεως στο NATO της ΠΓΔΜ. Σ' αυτές τις προσπάθειες

εντάσσονται :

- Η επίσκεψη του Nicola Gruevski στην Γερμανία, κατά την οποία η Γερμανίδα Καγκελάρια τον παρέπεμψε ουσιαστικά στη διαδικασία επιλύσεως της διαφοράς για την ονομασία (που ήδη υλοποιείται από τον ΟΗΕ) και ακολούθως ένταξη.

- Την αυτή περίπου απάντηση έλαβε ο πρωθυπουργός της ΠΓΔΜ από τον προεδρεύοντα της ΕΕ κ. Χέρμαν Βαν Ρομπάι, απάντηση που έχει σχέση και με την απόφαση της 23 Ιανουαρίου 2012 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως για την ένταξη της χώρας αυτής (στην Ένωση).

- Ο Πρόεδρος της ΠΓΔΜ Ιβάνωφ, υπό το πρίσμα της αποφάσεως του ΔΔΧ, απέστειλε επιστολή και στους 27 ηγέτες των χωρών του NATO ζητώντας την υποστήριξη για ένταξη της χώρας στον Οργανισμό αυτό κατά την εντός του έτους (Απρίλιος 2012) Σύνοδο Κορυφής του NATO στο Σικάγο των ΗΠΑ. Από τις προσπάθειες αυτές μόνον οι, Τουρκία (όπως φάνηκε από την επίσκεψη του Ιβάνωφ σ' αυτήν), Βουλγαρία (δεν έχει ξεκαθαρίσει το θέμα πλήρως) και Σλοβενία, έχουν εκφραστεί υπέρ της εντάξεως της ΠΓΔΜ στο NATO κατά την προσεχή Σύνοδο Κορυφής της Συμμαχίας.

- Περί το τέλος Ιανουαρίου 2012 ο πρωθυπουργός των Σκοπίων μέσω της Αντιπροέδρου της κυβερνήσεώς του κυρίας Arif (Αλβανικής εθνικότητας) ζήτησε συνάντηση με τον Έλληνα πρωθυπουργό για να εξετάσουν τις διμερείς σχέσεις. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στις 2 Μαρτίου 2012 στις Βρυξέλες, στα πλαίσια της Συνόδου Κορυφής της ΕΕ κατά την

οποία τα δύο μέρη δήλωσαν την πρόθεσή του να συνεχίσουν τις διμερείς διαπραγματεύσεις για την επίλυση της διαφοράς για την ονομασία με την συνδρομή του ΟΗΕ, αλλά και των λοιπών θεμάτων. Της συναντήσεως αυτής είχαν προηγηθεί :

* Οι επισκέψεις στα Σκόπια και Ελλάδα του διαπραγματευτού του ΟΗΕ κ. Mathew Nimitz ο οποίος φαίνεται ότι όχι μόνο βολιδοσκοπήσε την κατάσταση αλλά και μετέφερε κατάλληλα μηνύματα.

* Η ενημέρωση του Πρέσβευς των ΗΠΑ προς την πολιτική ηγεσία των Σκοπίων, σύμφωνα με την οποία "χωρίς την αμοιβαία αποδεκτή επίλυση της διαφοράς για την ονομασία, ένταξη στο NATO δεν υπάρχει".

* Η ενημέρωση των Σκοπίων από τον Γενικό Γραμματέα του NATO κ. Ρασμούσεν σύμφωνα με την οποία η προσεχής Σύνοδος Κορυφής του NATO στο Σικάγο των ΗΠΑ, με βάση την απόφαση της Συνόδου Κορυφής του Βουκουρεστίου του 2008 (η οποία επαναβεβαιώθηκε στα συμπεράσματα των Συνόδων Στρασβούργου [2009] και Λισσαβώνας [2010]), δεν είναι δυνατόν να κάνει αποδεκτή την ένταξη των Σκοπίων σ' αυτό με την προσωρινή ονομασία τους, χωρίς να προηγηθεί επίλυση της διαφοράς, καθόσον η διαδικασία αποδοχής απαιτεί ομοφωνία, οπότε και την ελληνική συναίνεση.

Έτσι επί του παρόντος, η απόφαση του ΔΔΧ δεν έχει άμεσα θετικά αποτελέσματα υπέρ των Σκοπίων στο NATO και πιστεύουμε και στην ΕΕ. {Τούτο παρά την απόφαση της ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΚ) της 14-3-2012, μετά από σχετική εισήγηση αρμόδιας υποεπιτροπής του της 24-1-2012, όπως υπάρξει έναρξη των διαπραγματεύσεων με τα Σκόπια λέγοντας ότι η διαφορά για την ονομασία δημιουργεί πρόβλημα στον σχεδιασμό διευρύνσεως της ΕΕ, εκφράζοντας μάλιστα ενόχληση γιατί στα έγγραφα της ΕΕ που αναφέρονται στα Σκόπια και τους Σκοπιανούς απουσιάζουν οι Συνταγματικές ονομασίες των Σκοπίων (Μακεδονία - Μακεδονικός - Μακεδόνες). Η απόφαση δεν είναι δεσμευτική για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, πλην όμως αποτελεί ένδειξη του τι συμβαίνει και πως έχουμε αφήσει να διολισθήσει η κατάσταση. Ήδη ο αρμόδιος Επίτροπος για τη διεύρυνση, Σέφαν Φούλε, άρχισε επαφές με την Σκοπιανή ηγεσία, που δεν αποτελεί έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων, αλλά οπωσδήποτε επαφές υψηλού επιπέδου. Μάλιστα ο προαναφερόμενος Επίτροπος δεν χρησιμοποιεί στις δημόσιες τοποθετήσεις του το FYROM αλλά το Μακεδονία}. Το θέμα όπως εξελίσσεται, έχει δημιουργήσει σοβαρή πίεση στους "αρχαίους" του Gruevski, ενώ παράλληλα υπάρχει αντίδραση και της Αλβανικής πλευράς των Σκοπίων, για απεμπλοκή από τη διαφορά για την ονομασία. Είναι χαρακτηριστικό ότι η πίεση αυτή προέρχεται από το συνεργαζόμενο με την κυβέρνηση των Σκοπίων Αλβανικό κόμμα, το DUI του Αλί Αχμέτι.

Βέβαια για την στάση του διεθνούς παράγοντος ευχής έργο θα είναι να έχει (αυτός) κατανοήσει την άδικη, επιθετική, εκβιαστική, άκαμπτη, υπερφίαλη, αλλοτρωτική και ανιστόρητη πρακτική των Σκοπίων και να μην οφείλεται σε οίκτο για την δύσκολη κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η Ελλάδα λόγω της γενικευμένης κρίσεως που την ταλανίζει και διότι δεν θέλει η όποια θετική ενέργειά του για τα Σκόπια να πυροδοτήσει ανεξέλεγκτες καταστάσεις στην χώρα μας.

Όπως και εάν έχει η φιλοσοφία του διεθνούς παράγοντα, εμείς κερδίζουμε χρόνο ο οποίος για να είναι εποικοδομητικός θα πρέπει τόσο η ελληνική διπλωματία όσο και οι λοιποί φορείς της κοινωνίας μας στο εσωτερικό και εξωτερικό να κινητοποιηθούν άμεσα ώστε, αφενός να πεισθεί ο διεθνής παράγων για το δίκαιο των ελληνικών θέσεων και αφετέρου να πιεσθούν τα Σκόπια να αποδεχθούν την αμοιβαία αποδεκτή λύση με γεωγραφικό προσδιορισμό (όπως δυστυχώς είναι πλέον η εθνική κόκκινη γραμμή), που θα ισχύει έναντι όλων (erga omnes) και επιπλέον η επίσημη γλώσσα να καθορίζεται η Σλαβομακεδονική (καθώς και η Αλβανική), ενώ ως εθνότητες των Σκοπίων να καθορίζονται οι των, Σλαβομακεδόνων και Αλβανών.

Ταυτόχρονα η ορθή και χωρίς φανατισμούς ενημέρωση του ελληνικού λαού είναι απολύτως απαραίτητη, καθόσον η ελληνική πολιτεία επιτρέπει την ανάπτυξη θεωριών (για τις οποίες και χαίρονται και τις υποστηρίζουν οι Σκοπιανοί), από ορισμένους "καθηγητάδες" ή ορισμένους περιέργους τύπους (π.χ. μία ομάδα φανατικών υποστηρικτών των Σκοπίων, ελληνοφώνων, που μέσω ιστοσελίδας ή e-mail ψέγει την Ελλάδα για λανθασμένες και ανιστόρητες θέσεις για το Σκοπιανό), ενώ το χειρότερο είναι ότι αυτή η φιλοσοφία με θέσεις κατά της αλήθειας και της Ιστορίας σε ορισμένες περιπτώσεις έχει περάσει και σε σχολικά βιβλία που εγκρίνει και διαθέτει το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας (π.χ. το βιβλίο Ιστορίας Γ' Λυκείου, σελίδα 160). Αυτές οι καταστάσεις πρέπει να σταματήσουν και επειδή η Ελλάδα είναι πραγματική δημοκρατία για τους πρώτους πρέπει να υπάρχει ανταπάντηση, σε ότι αφορά στα σχολικά βιβλία κυρώσεις.

Παρά την κρίση που διερχόμεθα δεν επιτρέπεται να υποστούμε άλλη εθνική ζημία και ταπείνωση.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. 817/1993 UN Security Council Resolution
2. Interim Agreement Between Greece and FYROM (1995)
3. NATO Summit 2008 "Conclusions"
4. International Court of Justice / Press Realize No 2011/33, 5 Dec 2011
5. Council of European Union "Council Conclusions on Enlargement / 5 Dec 2011"
6. The Current Macedonian Issue between Athens and Skopje : Is there an option for Break Thought, by Dr Evangelos Kofos (April 2009)

Η ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ι. Ασλανίδη
Επιτίμου Διοικητού Σ.Σ.Ε.

Όλα τα κόμματα μηδενός εξαιρουμένου, για να δώσουν βαρύτητα στις θέσεις των, επικαλούνται ως κίνητρα την υπηρεσία των έναντι του Ελληνικού Λαού και κάποια άλλα αποκλειστικά των εργαζομένων. Άραγε είναι αλήθεια;

Οι έξω από τα κομματικά ποιμνιοστάσια Έλληνες, ειλικρινά θέλουν να πιστεύουν ότι, όλοι οι πολιτικοί της χώρας μας θέλουν το καλό των Ελλήνων, της Πατρίδος και το μέλλον αυτής.

Παρ' όλα αυτά βλέπουμε τα πολιτικά κόμματα να παρουσιάζουν ένα χάος επαφής μεταξύ των, για την επίλυση των προβλημάτων της χώρας μας, δεν πιστεύω νοήμων Έλλην να έχει την αίσθηση ότι συνεργάζονται και σήμερα τα κόμματα για το καλό του τόπου. Κάθε ένα κόμμα με τον τρόπο του προσπαθεί να πείσει τον Ελληνικό λαό ότι μόνο αυτό είναι ικανό και το μοναδικό που διαθέτει τον Μεσσία εκείνο ο οποίος μπορεί να υπηρετήσει καλύτερα τον Ελληνικό λαό και τους εργαζομένους, αυτό δυστυχώς το λένε ακόμη και αυτοί που στην πράξη, δεν άφησαν τίποτε όρθιο.

- Αδυνατούν να επέμβουν στην ουσία των προβλημάτων, λόγου χάριν στην δίκαιη είσπραξη εσόδων, στις τεράστιες περιουσίες που οι περισσότερες δημιουργήθηκαν ανέντιμα, εγκληματικά και εις βάρος του φορολογούμενου λαού. Διότι από ό,τι ξέρουμε, μετά την μεταπολίτευση, η Ελλάς δεν είχε εξωτερικό χρέος, γιατί και πώς έγινε αυτό το τεράστιο εξωτερικό χρέος; Γιατί χρεωνόμασταν αφού δεν βοηθήσαμε την παραγωγή; Πού πήγαν τα χρήματα αυτά που χρόνια δανειζόμασταν; Πώς και γιατί κατάντησε η χώρα μας να έχει πολλούς, πάρα πολλούς πάμπλουτους και από την άλλη πλευρά αυτή να είναι ένα πάμπτωχο και καταχρεωμένο κράτος; Όλα αυτά θέλουν απάντηση. Οι υπεύθυνοι όμως σιωπούν.

- Ποιοι λοιπόν είναι αυτοί που κατάντησαν την Ιστορική αυτή χώρα σ' αυτήν την κατάσταση; Ασφαλώς οι Πολιτικοί ηγέτες της χώρας μας, Πρωθυπουργοί, Υπουργοί και Βουλευτές των τελευταίων δεκαετιών. Και! Ερωτά ο Έλλην ο σκεπτόμενος, φορολογούμενος και μη προνομιούχος Έλληνας, αυτοί οι υπεύθυνοι για το τεράστιο και εγκληματικό χρέος της πατρίδος μας, που σε λίγο οι συνέπειές του θα είναι τεράστιες, αυτοί που κατάντησαν την Δημοκρατία Οχλοκρατία, αυτοί που αποκλειστικά είναι υπεύθυνοι για την έξαρση των εγκληματικών πράξεων στην φιλήσυχη χώρα μας. Δεν προβληματίζονται; Δεν έχουν τύψεις; Νομικά βέβαια επέτυχαν να έχουν κάλυψη, δεν φοβούνται ούτε τον Θεό; Δεν μπορούν να καταλάβουν ότι είναι ακατάλληλοι για ηγέτες ενός Ιστορικού λαού που πραγματοποίησε το Έπος του 40; Δεν τους κατατρέχουν οι ερινύες;

Φαίνεται η προσπάθεια και το πάθος ν' ανέλθουν οι Πολιτικοί μας στην εξουσία ή να γίνουν Βουλευτές, δεν αφήνουν περιθώρια σ' αυτούς να δουν και να εκτιμήσουν με εθνική λογική την πραγματικότητα.

Άρα τα μόνα κίνητρά των είναι η εξουσιομανία και πλουτομανία, οι δε παθιασμένοι οπαδοί αποδεικνύονται δυστυχώς απλοί εθελόδουλοι, λακέδες των τυράννων τους.

Πώς αλλιώς να δικαιολογήσει κανείς αυτήν την πολιτική νοοτροπία στη χώρα μας;

- Όταν υπάρχουν από την μία πλευρά πολιτικά κόμματα, τα οποία αυτοτιτλούνται προστάτες του Ελληνικού λαού και προπαντός των μη προνομιούχων εργαζομένων και με σημαία την "Καταπάτηση των Νόμων" στα πεζοδρόμια, μιας όποιας Κυβέρνησης που βγήκε με ψήφο του Ελληνικού λαού, και από την άλλη, η αδικαιολόγητη συμπεριφορά των Συνδικάτων σε μια δύσκολη συγκυρία για τον τόπο μας, σε μοναδική πλέον αποστολή την κάθοδο του δύσμοιρου Ελληνικού λαού σε πορείες και απεργίες, θεωρώντας ως πρώτιστο επιτυχίας της αποστολής των, την κάθοδο μυριωτέρων, αδιαφορώντας για τις υπόλοιπες συνέπειες. Να σκεφθεί κανείς ότι, από το 1979 έως το 2010 έγιναν στην Ελλάδα 5.280 γενικές και κλαδικές απεργίες, σε ποσοστό 96% του δημοσίου τομέα, με αποτέλεσμα να χαθούν 1.385 ημέρες εργασίας. Σε σημερινά ευρώ, το κόστος αυτών των εργασιμων ημερών, αντιστοιχεί σε 135 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή το 39% του συνολικού Δημοσίου Χρέους ή το 55% των χρεών των ασφαλιστικών ταμείων.

Οι περισσότερες απεργίες, ο αριθμός των οποίων είναι τριπλάσιος του αντίστοιχου κοινοτικού μέσου όρου της Ε.Ε., είχαν εκβιαστικό χαρακτήρα και κατέληγαν στην απόσπαση απίθανων προνομίων. Έχει αυτός ο τόπος Ελπίδα;

- Εάν δεν αλλάξει η πολιτική νοοτροπία στην χώρα μας, εάν δεν αναβαθμισθεί το πνευματικό, ηγετικό, πατριωτικό και ουσιαστικών αρχών και αξιών πολιτικό επίπεδο, εάν δεν υπάρχουν πρότυπα, να προβάλλονται, πολιτικών, επιστημόνων και λοιπών κοινωνικών Ομάδων προσωπικότητες, με τα οποία πρέπει η νεολαία μας να μεγαλώνει και να "διδάσκεται", η Πατρίδα μας κινδυνεύει να μην έχει πλέον μέλλον.

Έσπειραν τα κόμματα μηδενισμό και αμοραλισμό, χωρίς περίσκεψη, χωρίς λύπη, χωρίς ντροπή και τώρα θερίζει τις συνέπειες όλος ο Ελληνικός λαός.

- Είναι αλήθεια ότι η τρομοκρατία δεν γεννιέται στα Εξάρχεια, ούτε από την ανεργία, μα ούτε γεννιέται από την μείωση του κατά κεφαλήν εισοδήματος.

Μήτηρ και ομφάλιος λώρος είναι η απουσία Εθνικής Παιδείας όπου να διδάσκονται αρχές και αξίες και η έλλειψη ουσιαστική Πολιτικού λόγου, που να προδίδει πόνο και ενδιαφέρον, για τον τόπο και τον Ελληνικό λαό και προ παντός γι' αυτούς που έχουν ανάγκη. Να είναι λόγος πολιτικός με ανιδιοτέλεια για την κοινωνική συνοχή, για την παιδεία, για τα εθνικά μας θέματα, για την Υγεία και για την Ασφάλεια.

Ο γενικευμένος εφιάλτης τρόμου δεν τιθασεύεται σε μία Δημοκρατία με "μέτρα καταστολής", αυτά υπάρχουν. Μη δημιουργούμε εσωτερικά μέτωπα στην Πατρίδα μας, με μία μειοψηφία νέων, στην οποία επικρατεί η αλογία και το μίσος και προς των εαυτών των ακόμη. Στην Δημοκρατία πρέπει να μάθουμε και να πείσουμε τον πολίτη να σέβεται τους νόμους, πρέπει αυτή να στηρίζεται σε δύο βάθρα στην δικαιοσύνη και τα όπλα, για να μπορεί να διαπαιδαγωγήσει τον λαό και για να υπερασπιστεί την Ελευθερία και τους θεσμούς της, από τους εχθρούς της Πατρίδος.

Τι να περιμένει πλέον, ο Σκεπτόμενος Έλληνας Πολίτης από μία τέτοια συνεχιζόμενη, δυστυχώς πολιτική νοοτροπία, η οποία έχει φθάσει την Ιστορική αυτή χώρα, από απόψεως εκτιμήσεως αρχών και ενδιαφέροντος στο ναδίρ, στο σύνολο σχεδόν των προηγμένων Κρατών. Μία χώρα που ήταν πρότυπο φιλοσοφίας, ηρωισμού και αγάπης προς την Πατρίδα, την θρησκεία, την οικογένεια.

Τέλος! Είναι γεγονός ότι κάθε ρεαλιστικός προβληματισμός, οφείλει σήμερα να ξεκινάει, όπως πολύ ορθώς επισημαίνει ο αξιότιμος κ. Χ. Γιανναράς από το δεδομένο ότι το πολιτικό μας σύστημα έχει καταρρεύσει. Και! Ελπίδα θα αρχίσει να γεννιέται όταν κάτω από τα μπαλκόνια των κομματικών ρητόρων δεν θα υπάρχει ούτε ένας πολίτης. Μα ούτε ένας.

Επειδή η Ελπίδα πεθαίνει τελευταία ας ευχηθούμε με πίστη και Ελπίδα στα δύσκολα αυτά χρόνια ιδεολογικής, κοινωνικής και πνευματικής δοκιμασίας της ανθρωπότητας, να έλθει κάποτε η γενιά εκείνη των καταξιωμένων Ελλήνων πολιτικών, που θα απαλλάξει τους Έλληνες από την κατάρα της διχόνοιας, να δογματίσει τα πολλά ΕΓΩ σε ΕΜΕΙΣ και να κάμει το δένδρο της Δημοκρατίας μας να παραμείνει παντοτινά Αειθαλές και Ζεϊδωρο.

ΤΙ ΜΕΛΛΕΙ ΓΕΝΕΣΘΑΙ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μ. Ασλανίδη
Επιτίμου Διοικητού της Σ.Σ.Ε.

Το σημερινό μας θέμα δεν είναι να εντοπίσουμε τους υπεύθυνους που έφεραν την χώρα, από απόψεως οικονομικής κατάστασης και όχι μόνον στα οικονομικά της χώρας μας, σ' αυτήν την άθλια, θλιβερή και περίγελι εικόνα. Η Κρίση και καταδίκη αυτών ανήκει στο μέλλον, διότι όντως αυτοί που διοίκησαν την Ιστορική Ελλάδα, μετά την μεταπολίτευση, πλην λαμπρών εξαιρέσεων, δηλαδή (Πρωθυπουργοί, Υπουργοί, κομματάρχες και συνδικαλιστές), υπήρξαν κατώτεροι των περιστάσεων, χωρίς ηγετικά προσόντα, μικρόνοες και χωρίς οράματα και προπαντός δέσμιοι της μελλοντικής ψήφου και του κεφαλαίου.

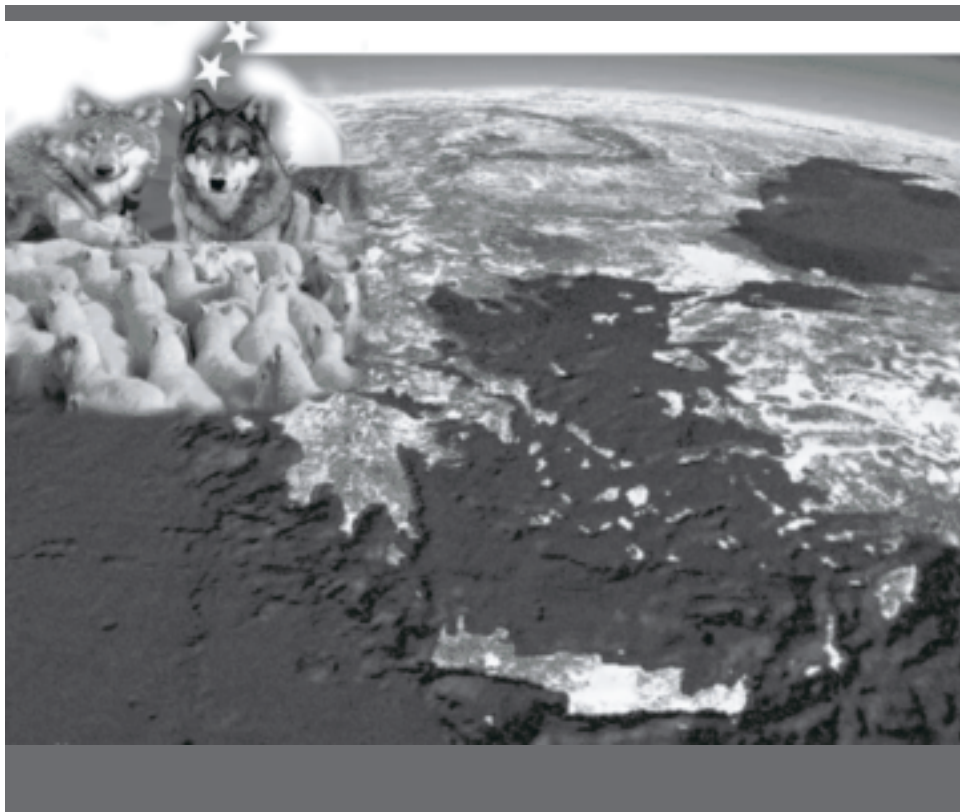
Σήμερα θα προσπαθήσουμε να θίξουμε, υπό την παρούσα κατάσταση, το άμεσο, καυτό και αναγκαίο προς επίλυση θέμα "Τι μέλλει γενέσθαι".

Προσωπικά πιστεύω, σήμερα που εγκρίθηκε το μνημόνιο είτε ακόμη εάν δεν είχε εγκριθεί, ένα είναι βέβαιο, ο Ελληνικός λαός χρειάζεται μια δίκαιη, αντικειμενική και Εθνική Κυβέρνηση (εννοώ όλες οι παρατάξεις μαζί), με οράματα και αποφασιστικότητα, να πάρει πρωτόγνωρα μέτρα, που προαπαιτούνται, χωρίς συμπολίτευση και αντιπολίτευση, για όσο θα χρειασθεί, ώστε να μην υπάρχουν εκκωφαντικές κορώνες ανεύθυνων και ηρωικών πράξεων εκ του ασφαλούς, μέχρις ότου η Ελλάς ορθοποδήσει.

Προτού παραθέσω τις προτάσεις μου παρακάτω, θα ήθελα ακόμη να επισημάνω ότι, είναι βέβαιο μόνο στο άκουσμα της πτώχευσης θα προέκυπταν αμέσως τεράστιες ελλείψεις σε είδη πρώτης ανάγκης και το επόμενο στάδιο θα επικρατούσε χάος στη χώρα μας. Σήμερα πλέον, τα μέτρα που απαιτούνται στην κατάσταση αυτή που βρίσκεται η χώρας μας, κατά τη γνώμη μου, είναι:

ΠΡΩΤΟΝ: Οι πολιτικοί άνδρες της χώρας μας και όσοι άλλοι τεχνοκράτες ασχοληθούν με την εξουσία, θα πρέπει να κάμουν την Υπέρβαση, δηλαδή να ξεπεράσουν τις στενές κομματικές ιδεοληψίες και αγκυλώσεις, να αποκτήσουν μια ιδεολογία, όλοι μαζί, την ιδεολογία της Σωτηρίας της Πατρίδος. Αυτή, η συνεργασία που λείπει σ' εμάς τους Έλληνες, ήταν, είναι, ιστορικά δεν μου δίδεται αισιοδοξία ότι, ούτε στο μέλλον δεν θα είναι, η Αχίλλειος πτέρνα του όλου προβλήματος της χώρας μας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Οργάνωση του Κράτους. Πόσοι και πόσοι δεν έχουν ασχοληθεί με το θέμα αυτό, μάλιστα προ καιρού ήτο και σημαία κομματικής προτεραιότητας.

λιστών. Ο Συνδικαλισμός σύμφωνα με τον νομοθέτη έχει άλλη αποστολή και όχι εκβιασμούς, ή καταστροφές περιουσιών άλλων, για συνεχνιακά οφέλη, εις βάρος των άλλων πολιτών.

TRITON: Σε μια ελεύθερη Δημοκρατική Κοινωνία για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας πρέπει να υπάρχει μια λογική αρμονία μεταξύ εργοδότη και εργαζομένου. Κάποτε πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η Πολιτεία πρέπει εξ ίσου να φροντίζει για τον εργοδότη με τον εργαζόμενο, διότι πώς θα υπάρχει εργασία, όταν ο εργοδότης αδυνατεί ν' ανταπεξέλθει όχι μόνο στην υπερβολή των φόρων, κ.λπ., αλλά και την μήνιν των υπερασπιστών κάποιων οικονομικών Κοσμοθεωριών που απέτυχαν ακόμη και στην γενέτειρά των.

Όμως πάντα έμεναν στα λόγια ή στα χαρτιά, λόγω αλογίας και υπερβολής του μέτρου, των συνδικαλιστικών οργάνων. Τι πρέπει να γίνει: θα πρέπει οι διάφοροι Κρατικοί Οργανισμοί ν' αποκτήσουν ουσιαστική Ιεραρχία (τιμηματάρχες, Διευθυντές, Επιθεωρητές, Γεν. Επιθεωρητές κ.λπ.) με δικαιώματα και υποχρεώσεις. Η Ιεραρχία θα βγαίνει μέσα από τον αντίστοιχο χώρο, όπως στις Ένοπλες Δυνάμεις, χωρίς δυνατότητα κομματικής επέμβασης, αξιοκρατικά με κριτήρια επαγγελματικά, πνευματικά, κ.λπ. Η Ιεραρχία αυτή θα υπάγεται στο αντίστοιχο Υπουργείο. Η Ιεραρχία αυτή ελέγχουσα πραγματικά τους υφισταμένους της, θα ελέγχεται και η ίδια, χωρίς να κινδυνεύει ν' αποπεμφθεί, όχι γιατί δεν θα κάνει καλά την δουλειά της, διότι το Υπουργείο προορίζει την θέση σε κάποιο Κομματάνθρωπο. Αυτά πρέπει να τελειώσουν, εάν θέλουμε Δημόσιο. Η Μονιμότης από το Δημόσιο πρέπει να καταργηθεί, όπως δεν υπάρχει σήμερα ούτε στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Να μην απολυθεί κανένας δημόσιος υπάλληλος σήμερα. Να κλείσουν όλες οι άχρηστες και παθητικές Κρατικές Υπηρεσίες και το προσωπικό αυτών να κατανεμηθεί σ' άλλες της χώρας Κρατικές Υπηρεσίες, που έχουν ανάγκη από προσωπικό. Με την προϋπόθεση η νέα αυτή Ιεραρχία τουλάχιστον για 10 χρόνια δεν θα προσλάβει υπαλλήλους στο Δημόσιο και θα μειώσει την γραφειοκρατία στο 50%.

Ακόμη οι προσλήψεις στο Δημόσιο, πρέπει να γίνονται, με προκηρύξεις διαγωνισμών, κάθε χρόνο για θέσεις που χρεούνται για διάφορους λόγους. Τέλος! κάποτε πρέπει να γίνει κατανοητό στους κομματάνθρωπους και στους συνδικαλιστές, το Κράτος διοικείται με τα όργανά του και την ιεραρχία του και όχι από τους Υπουργούς ή ακόμη χειρότερο με το εκβιαστικό όπλο των συνδικα-

Αρα! Βασική προϋπόθεση για ανάπτυξη είναι να δημιουργηθεί και στη χώρα μας, φιλικό περιβάλλον προς το επιχειρείν. Σήμερα στην Ελλάδα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο παρ' όλο ότι η ανεργία έχει φθάσει σε όρια ρεκόρ, συνεχίζουν να υπάρχουν οι χρονοβόρες διαδικασίες ιδρύσεως Επιχειρήσεων και η φορολογία των επιχειρήσεων να γίνεται όλο και πιο επαχθής. Με αποτέλεσμα της αρνητικής αυτής κατάστασης να φεύγουν πολλοί νέοι και δημιουργικοί άνθρωποι από τη χώρα, με παράλληλη μετεγκατάσταση Ελληνικών επιχειρήσεων στη Βουλγαρία και όχι μόνο, όπου το φορολογικό καθεστώς είναι πολύ πιο φιλικό για τις Επιχειρήσεις.

TETARTON: Περιορισμός του αριθμού των Βουλευτών στους διακόσιους (200), κατάργηση των Βουλευτών επικρατείας, κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας, μείωση εις το ελάχιστο της αποζημιώσεως των Βουλευτών και περιορισμό χρηματοδότησης των Κομμάτων.

Έτσι δίδουν οι ηγέτες της χώρας "το καλό παράδειγμα", αρχών, αξιών και οικονομίας, ώστε ο Ελληνικός λαός, παίρνοντας παράδειγμα από τους ηγέτες του, ν' αντιμετωπίσει αγόγγυστα τα όποια προβλήματα θα του δημιουργηθούν από τα μέτρα που θα του επιβάλλει η Πολιτεία.

Τέλος! να έχουν υπ' όψη των οι Πολιτικοί μας ηγέτες (εάν υπάρχουν):

Τα Έθνη δεν φονεύονται, ούτε από την πείνα, ούτε με τις χρεοκοπίες, ούτε και με την ήττα, φονεύονται μόνο με τις ιδέες. Και! Κοινωνίες με ριζικά αποδυναμωμένη και φθαρμένη εθνική συνείδηση, δεν έχουν πεδίο Στρατηγικής, Λογικής και θέτουν αναμφίβολα σε κίνδυνο την Ιστορική ύπαρξη του Κράτους.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ "Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΜΙΤ"

Του Δημοσιογράφου Μάνου Ηλιάδη

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Κυρίες και Κύριοι,

Έχω την τιμή να σας μιλήσω σήμερα για το νέο βιβλίο του έγκριτου δημοσιογράφου και συγγραφέως κ. Μάνου Ηλιάδη με τίτλο "Η Μυστική δράση των Τούρκων στην Ελλάδα και η σύγχρονη ΜΙΤ" που πρόσφατα εκδόθηκε από τον Ινφογνώμονα σε μία καλαίσθητη έκδοση. Στο βιβλίο παρουσιάζεται η σύγχρονη MILI INTIHBA-RAT TESKILATI (MIT), η οργάνωση, οι δραστηριότητες και οι προοπτικές της υπηρεσίας αυτής, που πλέον αποτελεί όργανο υλοποίησης της Νέο-Οθωμανικής πολιτικής στις περιοχές εγγύς και ευρύτερου γεωπολιτικού ενδιαφέροντος της Τουρκίας, με ιδιαίτερη έμφαση στην Ελλάδα.

Η παρούσα έκδοση αποτελεί συνέχεια της προηγούμενης που έγινε το 1998 με την έκδοση του βιβλίου "Οι Τουρκικές Μυστικές Υπηρεσίες και η ΜΙΤ", έργο το οποίο απετέλεσε για τους ειδικούς του θέματος, μοναδικό εργαλείο μελέτης των Τουρκικών Μυστικών Υπηρεσιών, μεταφρασθέν μάλιστα σε αρκετές γλώσσες και ιδιαίτερα στην Τουρκία, όπου αυτό διανεμήθηκε σε όλα τα στελέχη των Μυστικών Υπηρεσιών και της ΜΙΤ. Μάλιστα η έκπληξη των Τούρκων ήταν τέτοια, ώστε μεταξύ των άλλων στοχοποίησαν τον κ. Ηλιάδη.

Το βιβλίο είναι οργανωμένο σε πρόλογο, εισαγωγή τρία μέρη με τα αντίστοιχα κεφάλαια κάθε μέρους (1ο Μέρος : Οργάνωση και Αποστολές της ΜΙΤ, 2ο Μέρος : Η Δράση της ΜΙΤ στο Εξωτερικό, 3ο Μέρος : Η Δράση της ΜΙΤ στην Ελλάδα) και Επίλογο, είναι εύληπτο, καλογραμμμένο και κατανοητό.

Εκείνο το οποίο έχει επιτύχει ο κ. Ηλιάδης στην παρούσα έκδοση, είναι η, με σκηνοθετική κινηματογραφική ικανότητα, σύνδεση του νέου βιβλίου με το προηγούμενο του 1998 χωρίς να ταλαιπωρεί τον αναγνώστη, αλλά και η σύνδεση κάθε κεφαλαίου με στοιχεία που αναλύει σε ακολουθούντα κεφάλαια, γεγονόσ που βοηθά τον αναγνώστη στην κατανόηση των δεδομένων. Η απλή και ουσιαστική ανάλυση των διαφόρων γεγονότων και καταστάσεων, τον οδηγεί σε κάθε περίπτωση να εξάγει συμπεράσματα τα οποία να μην δεν φωνάζουν, αλλά υπάρχουν και είναι ξεκάθαρα.

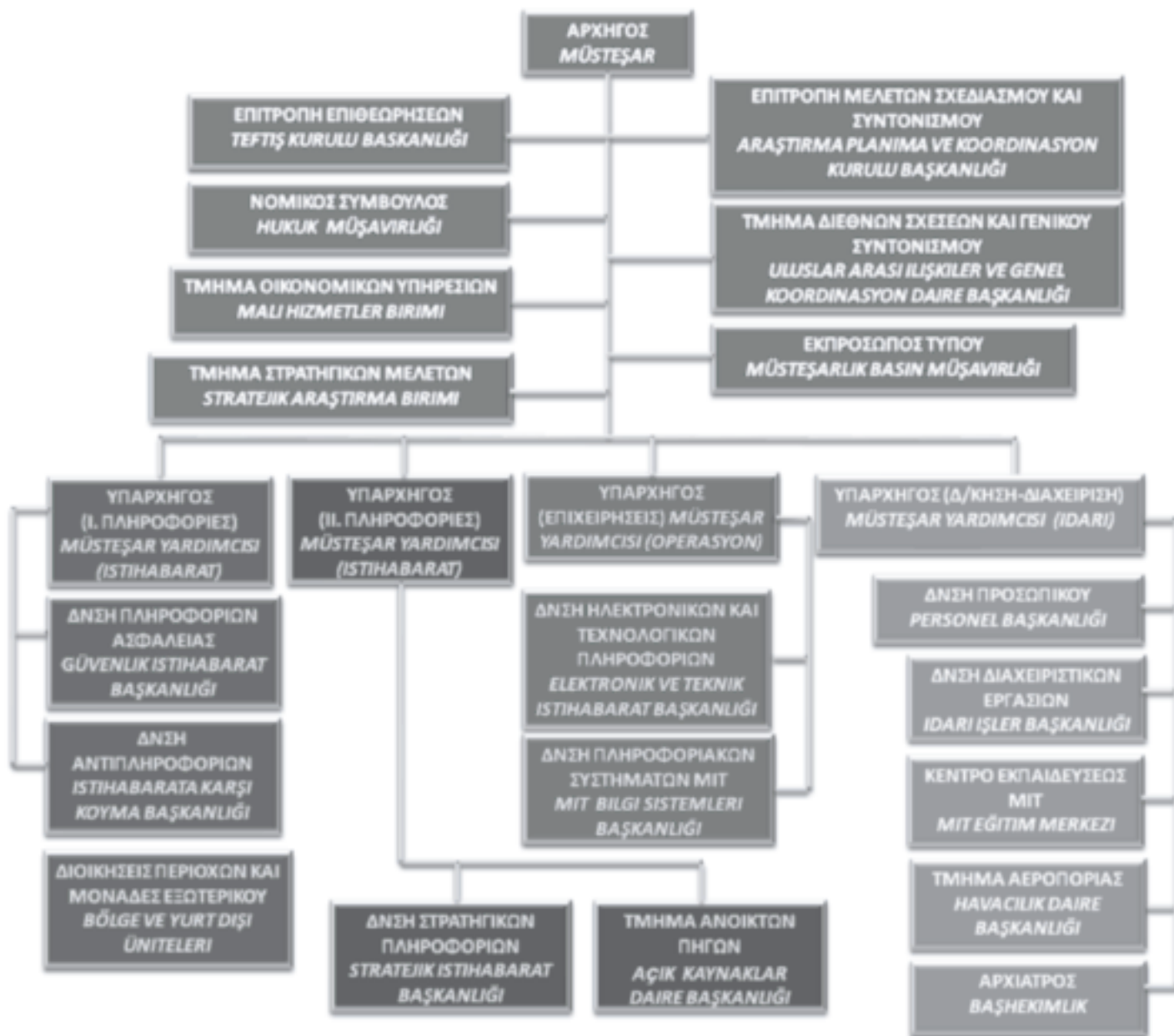
Στην Εισαγωγή του νέου βιβλίου ο Μάνος Ηλιάδης γράφει : "Η κατασκοπεία είναι το δεύτερο αρχαιότερο επάγγελμα στον κόσμο και εξίσου ευπόληπτο με το πρώτο, αλλά η γνωστή φήμη που την συνοδεύει δεν μπορεί να αναιρέσει την σημασία και την συμβολή της στην επιβεβαίωση των εθνών, τόσο στον πόλεμο όσο και σε καιρό ειρήνης".

Συμφωνώ απόλυτα με την τοποθέτηση αυτή την οποία κάποιος καλός εκπαιδευτής μου, κατά την φοίτησή μου στα Σχολεία Εφαρμογής και Επιμορφώσεως που φοίτησα όταν ήμουν νεαρός αξιωματικός, μου την είχε πει ως εξής : "Την ρουφιανιά πολλοί ηγάπησαν, τον ρουφιάνο ουδείς".

Όπως αναφέρει ο συγγραφέας μας, επιχειρήσεις πληροφοριών συναντούμε ιστορικά από την περίοδο των Ομηρικών επών, μέχρι και σήμερα, σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης και με ιδιαίτερη ένταση από τις μεγάλες παγκόσμιες ή περιφερειακές δυνάμεις.

Δεν είμαι κατάλληλος να σας μιλήσω για τις κατασκοπευτικές δραστηριότητες, γνωρίζω όμως άριστα για την σημασία που έχουν οι πληροφορίες, κατ'αρχήν για την προστασία και ασφάλεια των δικών μας στρατευμάτων από την κατασκοπευτική και υπονομευτική δραστηριότητα ξένων δυνάμεων, όσο και για την πληρέστερη γνώση του αντιπάλου (Οργάνωση, Σύνθεση, Διάταξη, Ετοιμότητα Επιχειρησιακή και Μαχητική, Εξοπλισμοί, Τεχνολογία, Τακτική, Συνήθειες, Συνοχή, Πειθαρχία, Ηθικό, Σύστημα και Πλέγμα Διοικητικής Υποστηρίξεως Μάχης, Υποδομές, Πνεύμα, Ηγεσία και άλλα) ώστε να προκύπτουν αβίαστα οι δυνατότητες αυτού, με βάση τις οποίες θα συμπληρωθεί η δική μας "ιδέα ενεργείας" αφού βέβαια προσδιορισθούν και οι "πιθανές" προθέσεις του αντιπάλου.

Στην προσπάθεια συλλογής των πληροφοριών

που απαιτούνται χρησιμοποιούνται, ανοικτές πηγές, Επικοινωνίες (Α/Σ, Ε/Σ), το Ηλεκτρονικό Φάσμα, Εικόνες (Φωτογραφίες από διάφορα μέσα από τις αντίστοιχες του κινητού μέχρι δορυφορικές), διαδίκτυο-δίκτυα Η/Υ, κατασκοπία (και αντικατασκοπία), ανθρώπινες πηγές. Στην δική μας πραγματικότητα οι δικές μας Ένοπλες Δυνάμεις, συλλέγουν πληροφορίες που αφορούν το ή τους πιθανό/ούς αντιπάλους (εξωτερικό), από όλες τις μορφές πηγών, εκτός των ανθρώπινων πηγών και της κατασκοπίας (με μοναδική εξαίρεση τους Ακολούθους Αμύνης που ενεργούν συγκεκριμένη κατασκοπία), ενώ θέματα αντικατασκοπίας, κατασκοπία, συλλογή πληροφοριών εσωτερικού γίνεται από τις λοιπές δυνάμεις ασφαλείας και πληροφοριών.

Η σημασία λοιπόν των πληροφοριών, ασχέτως της εκτιμήσεως που τρέφει κάποιος για τις υπηρεσίες που έχουν καθορισθεί να ενεργούν για την συλλογή τους, είναι μεγάλη και απολύτως απαραίτητη.

Η δεκαετία του 2000 και μετά την άνοδο του ΑΚΡ και του κ. Ερντογάν στην εξουσία, με την επικράτηση, ιδιαίτερα, των μετριοπαθών Ισλαμιστών, επέφερε σημαντικές αλλαγές στην Τουρκία που ζει πλέον (χωρίς κάποιο

ατύχημα) την μετακεμαλική περίοδο.

Οι εξελίξεις αυτές δεν άφησαν ανεπηρέαστη την ΜΙΤ, (δομή, οργάνωση και αποστολές) επί της οποίας τέθηκε σταδιακά αλλά σταθερά και αποφασιστικά, η σφραγίδα της διακυβερνήσεως των μετριοπαθών Ισλαμιστών, ιδιαίτερα μετά το 2005 και την αποκάλυψη της οργανώσεως ERGENEKON, οπότε και έλαβε ιδιαίτερη δυναμική. Νικητές ή κερδισμένοι από την σύγκρουση αυτή οι Νέο-Οθωμανοί και ο Ερντογάν, ξεκίνησαν την πλήρη υποταγή και έλεγχο της ΜΙΤ υπ'αυτών.

Σήμερα η ΜΙΤ είναι η κυρίαρχη υπηρεσία πληροφοριών εσωτερικού και εξωτερικού της Τουρκίας κάτω από τον απόλυτο έλεγχο της κυβερνήσεως που μετά από σταδιακές αναδιοργανώσεις κατέληξε σε ένα ευέλικτο, αλλά και συγκεντρωτικό, οργανωτικό σχήμα.

Από τον Μάιο του 2010 τοποθέτησε ως Διοικητή της, ένα απολύτου εμπιστοσύνης άτομο, τον Χακάν Φιντάν, ο οποίος πέραν των περγαμηνών που διαθέτει, έδωσε εξετάσεις και επέτυχε ως Πρόεδρος του Τουρκικού Οργανισμού Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΤΙΚΑ), που αποτελεί κύριο μηχανισμό διεισδύσεως σε ξένες χώρες (διατηρεί 22 γραφεία σε Καύκασο, Βαλκάνια, Αφρική κ.λ.π).

Ο νέος Διοικητής της MIT Χακάν Φιντάν, με βάση την εμπειρία, την εκπαίδευσή του και τις κατευθύνσεις της πολιτικής ηγεσίας, αναθεώρησε τον προσανατολισμό, τους στόχους, τις αποστολές της υπηρεσίας και ανέδειξε τον ηγετικό της ρόλο στο εσωτερικό, σε βάρος των στρατιωτικών με τη δημιουργία ενός νέου πλέγματος για τον έλεγχο της κοινωνίας των πληροφοριών, με σαφή διάκριση εσωτερικό-εξωτερικό. Έτσι σύμφωνα με τη νέα δομή της MIT υφίσταται διαχωρισμός του Κλάδου της Κατασκοπίας σε εξωτερικό και Αντικατασκοπία-Ασφάλεια στο εσωτερικό και ιδιαίτερο τμήμα για τις τεχνολογικές πληροφορίες, αλλά και την συλλογή με ηλεκτρονικά μέσα, εντάσσοντας την Διοίκηση Ηλεκτρονικών Συστημάτων του Τουρκικού Γενικού Επιτελείου (Προσωπικό και Μέσα) στην MIT. Έτσι η MIT αναδεικνύεται κυρίαρχη στον τομέα της Κοινωνίας της Πληροφορίας, με αποδυνάμωση των στρατιωτικών, με μοναδικές δυνατότητες στις Πληροφοριακές Επιχειρήσεις, στον Κυβερνοπόλεμο και τις υποκλοπές, χρήσιμο όργανο στον έλεγχο των δραστηριοτήτων των πολιτικών αντιπάλων των Νέο-Οθωμανών.

Για την ενημέρωσή σας όταν μιλάμε :

α. Για τις πληροφοριακές επιχειρήσεις, εννοούμε την συντονισμένη και ενοποιημένη εφαρμογή τακτικών χρησιμοποίησης του Ηλεκτρονικού Πολέμου, Δικτυοκεντρικών Επιχειρήσεων, Ψυχολογικών Επιχειρήσεων, Επιχειρήσεων Παραπλανήσεως και Ασφαλείας με σκοπό τον επηρεασμό, διάλυση, φθορά στην λειτουργία συστημάτων λήψεως των αποφάσεων του αντιπάλου με παράλληλη προστασία των δικών μας.

β. Κυβερνοπόλεμος είναι το σύνολο των ενεργειών που λαμβάνουν χώρα στον κυβερνοχώρο (ψηφιακό κόσμο) με σκοπό τον έλεγχο και εκμετάλλευση των αντιπάλων πληροφοριακών υποδομών και των πληροφοριών και δεδομένων που αυτές διαχειρίζονται, με προστασία των φιλών αντιστοίχων ψηφιακών συστημάτων και δυνατότητα προσβολής των συστημάτων αυτών.

Η MIT πλέον από όργανο υποστηρίξεως των πολιτικών που εφαρμόζει η Τουρκία, καθίσταται και όργανο υλοποιήσεως τόσο σ' ότι αφορά τις εσωτερικές υποθέσεις της όσο και στην εφαρμογή της Νέο-Οθωμανικής φιλοσοφίας στις εξωτερικές υποθέσεις όπως αυτές περιγράφονται από το Δόγμα Νταβούτογλου.

Με βάση τις απαιτήσεις των Γκιουλ, Ερντογάν και Νταβούτογλου και την υποστήριξη που έχει ο νέος Διοικητής της MIT, Φιντάν, φαίνεται ότι θα υπάρξει και νέα αναδιοργάνωση της Υπηρεσίας, που θα έχει επιπτώσεις σε όλο το πλέγμα των Τουρκικών Υπηρεσιών Πληροφοριών και Ασφαλείας της Τουρκίας.

Ο κ. Ηλιάδης αποκαλύπτει επίσης :

- Την κατακόρυφη αύξηση του προϋπολογισμού της MIT από το 2005 και εντεύθεν, που δείχνει την τάση υλοποιήσεως του δόγματος για εξασφάλιση του ηγεμονικού ρόλου της Τουρκίας από την Αδριατική μέχρι Κεντρική Ασία, περιοχές που κατοικούν μουσουλμανικοί πληθυσμοί και στην οποία προσπαθεί να αναδειχθεί ως περιφερειακή δύναμη.

- Τον αριθμό του προσωπικού που απαρτίζει την υπηρεσία (άνω των 6000) όσο και η ηλικιακή σύνθεσή του (το 76% στην ηλικιακή ομάδα 26-45% και το 80% άνδρες).

Όπως περιγράφει ο κ. Ηλιάδης, η MIT δεν υπο-

στηρίζεται στις επιχειρήσεις και αποστολές που υλοποιεί μόνον από το οργανικό προσωπικό τους, αλλά ένα πλήθος οργάνων και προσώπων όπως :

- Όλοι οι κρατικοί υπάλληλοι (διπλωμάτες, στρατιωτικοί, δάσκαλοι, καθηγητές, ιμάμηδες, υπάλληλοι τραπεζών και αεροπορικών εταιρειών κ.λ.π) ακόμη και προσωπικό μεγάλων ιδιωτικών επιχειρήσεων που υπηρετούν στο εξωτερικό, με σχετικό νόμο της δεκαετίας του 1980 και ο οποίος υλοποιείται.

- Όλες οι οργανώσεις πολιτιστικές, κοινωνικές κ.λ.π. ανά τον κόσμο που δημιουργούνται με βάση τις μειονότητες ή μετανάστες.

- Διάφορες Ενώσεις-Οργανώσεις θρησκευτικού χαρακτήρα στην Γερμανία, Αυστρία, Βέλγιο και άλλες χώρες καθώς και η περίφημη Διεύθυνση Θρησκευτικών Υποθέσεων (DIB) οι οποίες διαθέτουν ιμάμηδες και δασκάλους και οι οποίοι συνεργάζονται με την MIT με σκοπό την επίτευξη εθνικών και ισλαμικών στόχων. (Εδώ σίγουρα θα πρέπει να σκεφθεί κάποιος ότι η Νέο-Οθωμανική πολιτική είναι παράλληλη και ταυτόσημη με την ισλαμική και όχι άδικα και ότι το Ισλάμ είναι πολιτική).

- Η σχέση και συνεργασία της MIT με ξένες υπηρεσίες παρουσιάζεται σε ιδιαίτερο κεφάλαιο. Αυτή σύμφωνα με το κεφάλαιο αυτό ακολουθεί τους παρακάτω άξονες :

- Υποστήριξη των στρατηγικών επιλογών της Τουρκικής εξωτερικής πολιτικής σ' ότι αφορά τις σχέσεις με το Ισραήλ, Παλαιστινιακό, Ιράν.

- Διείσδυση στις χώρες γεωπολιτικού ενδιαφέροντος (Βαλκάνια - Καύκασος - Ευρώπη - Μέση Ανατολή - Βόρειος Αφρική κ.λ.π.).

- Υποστήριξη των Επιχειρήσεων της MIT σε βάρος της Ελλάδος.

- Υποστήριξη των Επιχειρήσεων κατά των Κούρδων του PKK.

- Υποστήριξη όλων των μειονοτήτων ανά τον κόσμο.

Η δράση της MIT στο εξωτερικό αναφέρεται στο δεύτερο μέρος του βιβλίου. Εκεί παρουσιάζονται περιστατικά κατασκοπευτικής δράσεως που εκτείνονται σε όλη την περιοχή γεωπολιτικού ενδιαφέροντος με έμφαση στον Καύκασο (εμπλοκή σε Τσετσενία), Κεντρική Ασία, Ιράκ, Μέση Ανατολή, Βαλκάνια, Βόρειος Αφρική, Ευρώπη με κέντρο διεύθυνσεως των επιχειρήσεων στις Βρυξέλες, αλλά και τις ΗΠΑ. Ιδιαίτερα για τις ΗΠΑ στις σελίδες 153-164 του βιβλίου θα δείτε τις προσπάθειες της γείτονος για δημιουργία ευνοϊκού κλίματος υπέρ των θέσεών της, για συλλογή τεχνολογικών πληροφοριών και ξέπλυμα μαύρου χρήματος. Και βέβαια δεν παραλείπω να σας πω ότι θα αισθανθείτε ανακούφιση από τις πληροφορίες (τεκμηριωμένες, όπως αυτές προκύπτουν από την κατάθεση υπαλλήλου του FBI), για τη διαπλοκή, διαφθορά, χρηματισμό εξεχόντων μελών της πολιτικής των ΗΠΑ. Εκεί παρελαύνουν τα ονόματα των κ.κ. Γκρόσμαν, Γούλφοβιτς και Περλ (Υφυπουργοί Εσωτερικών και Αμύνης), επιφανών στελεχών της Γερουσίας και της Βουλής των Αντιπροσώπων Λίβινγκτον, Ρόϋ Μπλαντ, Νταν Μπέρτον, Τομ Λάντος κ.α.

Η δράση της Τουρκίας στα Βαλκάνια μέσω της MIT και όχι μόνο, περιγράφεται αναλυτικά, αλλά και αναδεικνύει το βάθος της διείσδυσης της Τουρκίας σε

Αλβανία, Σκόπια και Βουλγαρία (μέσω του πολιτικού κόμματος στο οποίο έχουν συνασπισθεί όλοι οι μουσουλμάνοι). Η συνεργασία με τις δύο πρώτες (Αλβανία - Σκόπια) γίνεται και στη βάση υποστηρίξεως - υποθάψεως κάθε διενέξεως που υπάρχει με την Ελλάδα (στρατιωτική συνεργασία πολυεπίπεδη, στην Αλβανία πολεμικό λιμάνι, δραστηριότητες αναγνωριστικές στα σύνορα με την Ελλάδα, από τα Bordo Berelli, θέμα ΑΟΖ με Αλβανία, αλυτρωτισμός κ.λ.π.). Σ'ότι αφορά την Βουλγαρία φαίνεται ότι υφίσταται τεράστια διείσδυση ενώ για τις κατασκοπευτικές ενέργειες κατά της χώρας μας υφίσταται συνεργασία μεταξύ MIT και Βουλγάρων που στρατολογούνται εύκολα.

Τούτο αποδεικνύεται από δύο περιστατικά κατασκοπίας από Βούλγαρους στρατιωτικούς σε βάρος της χώρας μας το 2008 και 2010 και υπέρ της Τουρκίας, όπως ο εδώ Βούλγαρος Ακόλουθος Αμύνης ανέφερε επίσημα σε ερώτημα επίσημης ελληνικής πλευράς.

Και βέβαια δεν θα πρέπει να έχουμε αυταπάτες για το τι θα πράξουν για την Τουρκία και σε βάρος της Ελλάδος οι μουσουλμανικοί πληθυσμοί της Βουλγαρίας (Πομάκοι-Τουρκογενείς) σε περίπτωση συρράξεως με την γείτονα (βέβαια όπως ανέφερε ο τέως πρωθυπουργός κ. Σημίτης σε πρόσφατη ομιλία του στη Γερμανία, καμία πιθανότητα να συμβεί τέτοιο γεγονός και έτσι προσωπικά ηρέμησα).

Ομοίως η διείσδυση σε Κόσσοβο και Βοσνία είναι επίσης δυναμική, ενώ τα τελευταία δύο έτη η αυτή πολιτική εφαρμόζεται και στην Σερβία.

Στο τρίτο μέρος του βιβλίου παρουσιάζεται η δράση της MIT στην Ελλάδα. Όπως λέει ο κ. Ηλιάδης η δράση της MIT μέχρι το 1999 έδιδε ιδιαίτερη έμφαση στην κατασκοπευτική και υπονομευτική δραστηριότητα και επιχειρήσεις δολιοφθορών όπως οι πυρκαγιές δασών και βομβιστικές ενέργειες. Από το 1999 και με ορόσημο την υπόθεση Οτσαλάν περιορίζονται οι δραστηριότητες της MIT, χωρίς όμως να μειώνονται οι παραβάσεις-παραβιάσεις ή η προκλητική επίδειξη Στρατιωτικής Ισχύος και η απειλή χρήσεως βίας. Η συμπεριφορά αυτή της Τουρκίας, συνεχίζεται μέχρι το 2008 οπότε διαφάνηκε η πλήρης ανατροπή στην ισορροπία ισχύος μεταξύ Ελλάδος-Τουρκίας, που σταδιακά και με βάση τις πολιτικές που υλοποιήθηκαν με ιδιαίτερη ένταση από το 2004 σε βάρος των Ενόπλων Δυνάμεων μέχρι και σήμερα που το ισοζύγιο αυτό έχει ανατραπεί πλήρως, η Τουρκία άρχισε να υλοποιεί πολιτική "ήπιας ισχύος" διατηρώντας την δυνατότητα επιλεκτικής επιδείξεως ισχύος και πολλαπλασιάζοντας τις ενέργειες διεισδύσεως και υπονομεύσεως της χώρας μας. Η παραπάνω διαπίστωση του συγγραφέως μας είναι απολύτως αληθής και επεικής και είναι το αποτέλεσμα πολιτικών ψηφοθηρικών που υλοποιήθηκαν και οδήγησαν τις Ένοπλες Δυνάμεις σε ΔΕΚΟΠΟΙΗΣΗ. Για θέμα παραπλήσιο ο έγκριτος κ. Κωσταντακόπουλος και για άλλη περίπτωση το περασμένο καλοκαίρι έγραφε στον "Κόσμο του Επενδυτή", που δυστυχώς που δεν εκδίδεται πλέον, ότι Ένοπλες Δυνάμεις "χαβαλέ" δεν επιτρέπεται να έχει το Λουξεμβούργο πολύ περισσότερο η Κύπρος που αντιμετωπίζει άμεση και ορατή απειλή. Το αυτό πιστεύω ότι ισχύει και στην ελληνική περίπτωση.

Έτσι η Τουρκία εκμεταλλευόμενη την οικονομική κρίση, προχωρεί σε στοχευμένες και όχι υψηλού κόστους

επενδύσεις, αγοράζοντας εκτάσεις στη Θράκη, εργοστάσια σε Μακεδονία και Θράκη, δημιουργώντας επιχειρήσεις στη βάση των αντίστοιχων ελληνικών που χρεοκόπησαν, ενώ μέσω της Τραπεζής ZIRAT διαθέτει φθηνό χρήμα ακόμη και σε Έλληνες.

Υπάρχει μεγάλος αριθμός περιστατικών κατασκοπίας σε βάρος της χώρας μας, τα οποία δεν συνάδουν με την πολιτική των "Μηδέν Προβλημάτων" της θεωρίας Νταβούτογλου, αλλά και της πεποιθήσεως που προσαθούν να δημιουργήσουν ορισμένοι κύκλοι πολιτικοί περί ομαλοποίησης των σχέσεων με την γείτονα. Παράλληλα από τα εκτιθέμενα στοιχεία προκύπτει η δημιουργία παραστρατιωτικών υποδομών στην Θράκη για εκτέλεση ανατρεπτικών ανορθόδοξων ενεργειών.

Ευρίσκεται σε εξέλιξη μία θρησκευτική-ισλαμική διείσδυση όπως αυτή φαίνεται σε σχετικό κεφάλαιο σύμφωνα με το οποίο :

- Έχουν εξισλαμισθεί περίπου 600 Έλληνες.
- Με την υποστήριξη της Αγκυρας ο ψευδομουφτής Ξάνθης METTE επιδιώκει να αναγορευθεί σε Αρχιμουφτή όλων των μουσουλμάνων που διαβιούν στην Ελλάδα. Για το σκοπό αυτό ο ίδιος και άνθρωποί του έχουν συχνές επαφές με τους υπεύθυνους των άτυπων χώρων προσευχής που έχουν δημιουργηθεί παράνομα στην Αττική, αδιακρίτως της εθνικότητας αυτών. Η προσπάθεια του Ιμάμη Φετουλάχ Γκιουλέν, του οποίου την υπονομευτική δραστηριότητα περιγράφει το βιβλίο και σε άλλα κεφάλαια, να ιδρύσει σχολεία μετριοπαθούς Ισλάμ στην Ελλάδα, τα οποία προσπαθεί να εντάξει στο σύνολο των 1000 και πλέον σχολείων που έχει οργανώσει ανά τον κόσμο. Υπόψη ότι, όπως υπενθυμίζει ο συγγραφέας μας, το κίνημα του Φετουλάχ Γκιουλέν εκδιώχθηκε από την Ρωσία, Λευκορωσία, Καυκάσο και ιδιαίτερα το Ουζμπεκιστάν, έχει σε παγκόσμιο επίπεδο δημιουργήσει πολλές ανησυχίες, στις ΗΠΑ και αλλού, χαρακτηρισθείς από Καναδική ιστοσελίδα ως ο πλέον επικίνδυνος ισλαμιστής. Όπως φαίνεται το κίνημα του Ιμάμη ελέγχει πλήθος στελεχών της αστυνομίας, στην οποία στηρίζονται οι προσπάθειες του ΑΚΡ (μαζί με άλλους όπως η MIT) για πλήρη πολιτική επιβολή των νέο-οθωμανών.

Κυρίες και Κύριοι,

Στο βιβλίο υφίσταται μία συστηματική καταγραφή όλων των δραστηριοτήτων της MIT στην Τουρκία, στο εξωτερικό και ιδιαίτερα στην Ελλάδα. Τα παρατιθέμενα στοιχεία είναι αληθή και επιβεβαιωμένα. Άλλωστε πολλά από αυτά έχουν δημοσιευθεί κατά καιρούς με άρθρα του κ. Ηλιάδη στον "Κόσμο του Επενδυτή" και δεν έχουν διαψευσθεί.

Στην Ελλάδα της χρεωκοπίας αρχών, αξιών, ήθους, πατριωτισμού, κοινωνικής παιδείας και οικονομίας και άλλα, το βιβλίο του κ. Ηλιάδη αφυπνίζει ένα ευαίσθητο τομέα.. Η μελέτη του δεν προσφέρει μόνο γνώσεις, αλλά δίδει τη δυνατότητα να κατανοήσει κάποιος το τι σημαίνει Τουρκία και ότι δεν πρέπει να εφησυχάζουμε. Αν μάλιστα αυτό αναλυθεί και μελετηθεί από υπεύθυνες ηγεσίες και τις αρμόδιες υπηρεσίες, κάτι καλύτερο από ότι συμβαίνει σήμερα θα γίνει.

Θερμά συγχαρητήρια στον κ. Ηλιάδη και τον Ινφογνώμονα.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ, ΟΙ ΦΙΛΟΙ, ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ, ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ, ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Του Υποστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μπαλτζώη

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ.

Η σφοδρότητα των μαχών τις τελευταίες ημέρες στην περιοχή της πόλης Χομς της Συρίας, με τους δεκάδες νεκρούς αρχίζει πλέον να έχει κάποια εξήγηση. Σύμφωνα με έγκυρες στρατιωτικές πληροφορίες, με υπηρεσίες πληροφοριών, καθώς και με αποκαλύψεις του ιστότοπου DEBKA, ειδικές δυνάμεις της Βρετανίας και του Κατάρ, συνεργάζονται κρυφά με τις δυνάμεις των αντικαθεστωτικών της Συρίας, φυσικά κάτω από κάλυψη στην πόλη Χομς, που απέχει 162 KM από την Δαμασκό. Οι ξένες αυτές στρατιωτικές δυνάμεις δεν έχουν εμπλακεί άμεσα σε μάχες με τις Συριακές δυνάμεις, αλλά δρουν συμβουλευτικά, ιδίως στον τακτικό τομέα και στον τομέα της Διοικητικής Μέριμνας, χειριζόμενοι το επικοινωνιακό σύστημα των αντικαθεστωτικών και υλοποιούν τις επιχειρησιακές απαιτήσεις για οπλικά συστήματα, πυρομαχικά, μαχητές και λογιστική βοήθεια κάθε μορφής που απαιτείται για την υποστήριξη του αγώνα των Σύριων επαναστατών, με ή χωρίς παρένθεση. Η κάθε μορφής αυτή βοήθεια παρέχεται από εξωτερικές πηγές, κυρίως όμως από την πλευρά της Τουρκίας. Οι ίδιες πηγές πληροφοριών ισχυρίζονται ότι όπου υπάρχει εξέγερση στην Συρία, υπάρχει παρουσία ξένων στρατιωτικών δυνάμεων, που έχουν ήδη διεισδύσει στην Συρία και έχουν αναλάβει την ενεργοποίηση και τον συντονισμό της εξέγερσης. Ιδιαίτερα για την πόλη Χομς, είναι επιβεβαιωμένο ότι οι ξένες δυνάμεις έχουν εγκαταστήσει τέσσερα επιχειρησιακά κέντρα, στις περιοχές Khaldiya και Bab Amro, ανατολικά της πόλης και στις περιοχές Bab Derib και Rastan, Βόρεια της πόλης. Σε κάθε μία από αυτές τις περιοχές ζουν περίπου 250.000 κάτοικοι.

Την Τετάρτη 8/2/12 ο πρόεδρος της Συρίας Άσσαντ έστειλε στην περιοχή της πόλης Χομς την 40η Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία, με άρματα μάχης T-72, σε μια προσπάθεια να τελειώσει επιτέλους με τους αντικαθεστωτικούς που ελέγχουν την πόλη, που είναι η τρίτη μεγαλύτερη σε μέγεθος Συριακή πόλη και φυσικά να ενισχύσει την 90η Ταξιαρχία Πεζικού που δρα στην περιοχή και διοικείται από τον αδελφό του, στρατηγό Zuhair al-Assad, ένας από τους πιο σημαντικούς Σχηματισμούς του Συριακού Στρατού, που σφυροκοπά την πόλη τις τελευταίες ημέρες με τραγικό αποτέλεσμα δεκάδες νεκρούς, αντικαθεστωτικούς και άμαχο πληθυσμό.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ.

Τη αποκάλυψη των Βρετανικών και "Καταριανών" στρατευμάτων που δρουν κρυφά εντός της Συρίας, έκανε στις 7/2/12 και ο πρωθυπουργός της Τουρκίας Ερντογάν, μέσα στο Κοινοβούλιο, αναφέροντας ότι Βρετανοί και τμήματα του Κατάρ ενεργούν εντός της Συρίας.

Ο Ερντογάν φαίνεται ότι έχει καταληφθεί από μια ανεξήγητη ανυπομονησία να παρέμβει άμεσα και φανερά στα εσωτερικά δρώμενα της Συρίας, αγνοώντας διεθνείς παράγοντες με ιδιαίτερη σημασία, όπως το Ιράν και ιδιαίτερα η Ρωσία και η Κίνα.

Έτσι εκμεταλλευόμενος το γεγονός του ιδιαίτερου ενδιαφέροντος των ΗΠΑ για αλλαγή του καθεστώτος, πιέζει να του ανατεθεί πρωτεύοντας ρόλος στις εξελίξεις, ώστε να είναι εκ μεταξύ των κυρίαρχων κρατών, που θα έχουν λόγο στην νέα κυβέρνηση, προωθώντας έτσι τα Τουρκικά συμφέροντα στην γειτονική του περιοχή. Ο Ερντογάν γνωρίζει ότι οι "Χρωματιστές επαναστάσεις" στην Βόρεια Αφρική και στην Μέση Ανατολή δεν είναι τόσο αυθόρμητες, αλλά έχουν σχεδιαστεί και οργανωθεί από άλλα κέντρα και οι ΗΠΑ έχουν τον κυρίαρχο ηγετικό ρόλο. Έτσι η περίπτωση της Λιβύης και τα αρχικά λάθη της Τουρκίας, που στην αρχή υποστήριξε το καθεστώς Καντάφι, οδηγούν τον Ερντογάν στην απόφαση να συμμετάσχει από την αρχή στους βασικούς παίκτες του παιχνιδιού. Αγνοεί όμως και επιμένουμε, κάποιες σημαντικές παραμέτρους που τον οδηγούν σε λάθος εκτιμήσεις και όπως προαναφέραμε είναι το Ιράν και η Ρωσία (και η Κίνα, που συμπλέει απόλυτα με την Ρωσία στην εξωτερική πολιτική) και η περίπτωση Συρία δεν ομοιάζει καθόλου με την περίπτωση της Λιβύης.

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΔΡΟΥΝ.

Εδώ πριν αναλύσουμε τους παράγοντες αυτούς θα αναφερθούμε σε παλαιότερο άρθρο (Μάιος 2011), που αναφερθήκαμε στην περίπτωση Λιβύης και Συρίας, στον Καντάφι και στον Άσσαντ. Γράφαμε τότε στο άρθρο "Αμερικανο-Ρωσική συμφωνία. Καντάφι αντί Άσσαντ"

"Έτσι σύμφωνα με αξιόπιστες πηγές από την Μ. Ανατολή, την Παρασκευή 27 Μαΐου, κατά την συνάντηση των G8 στην Deauville της Νορμανδίας, οι Πρόεδροι ΗΠΑ και Ρωσίας, Ομπάμα και Μεντβέντεφ συζήτησαν για την κατάσταση στην Μ. Ανατολή και αποφάσισαν για το μέλλον της Συρίας και της Λιβύης. Σύμφωνα με πληροφορίες ο Ομπάμα υποσχέθηκε στον Μεντβέντεφ να αφήσει τον Άσσαντ να ολοκληρώσει χωρίς μεγάλη πίεση (από ΗΠΑ και Ευρώπη) την καταστολή της εξέγερσης στην χώρα του, αφού αυτή ήταν η επιθυμία της Ρωσίας. Σε αντάλλαγμα ο Μεντβέντεφ υποσχέθηκε να βοηθήσει τις ΗΠΑ με την Λιβύη και να δώσει ένα τέλος στην υφιστάμενη κατάσταση. Η λύση θα είναι η απομάκρυνση του Καντάφι από την εξουσία με την βοήθεια των Ρώσων. Όσο για τα αίτια του μένους κατά της Λιβύης και του Καντάφι ιδιαίτερα, είχαμε αναφερθεί πρόσφατα σε προηγούμενο άρθρο μας, με τίτλο "Η πικρή αλήθεια για την Λιβύη". Δηλαδή στην ουσία οι δύο υπερδυνάμεις αντάλλαξαν τον Καντάφι για τον Άσσαντ,

ή αλλιώς η Ρωσία έδωσε ψυχρά τον Καντάφι, προς χάριν του Άσαντ." Ολόκληρο το άρθρο, που αφορά όλα τα παραπάνω, καθώς και άλλα ενδιαφέροντα στοιχεία, είχε δημοσιευτεί τον Νοέμβριο του 2011 και μπορείτε να το διαβάσετε εδώ: http://www.analystsforchange.org/2011/11/blog-post_3006.html

Οι δύο από τους τρεις παράγοντες που αναφερθήκαμε είναι το Ιράν και η Ρωσία. Ως γνωστόν το θέμα του Ιράν και η ενδεχόμενη προληπτική επίθεση των ΗΠΑ και των συμμάχων της Ισραήλ κατά κύριο λόγο και Βρετανίας είναι αλληλένδετο με το θέμα της Συρίας. Η Συρία είναι ο πιστότερος σύμμαχος του Ιράν στην περιοχή και ο εντολοδόχος του στην περιοχή και το Ιράν είναι ο κυριότερος προμηθευτής πολεμικού υλικού της Συρίας μαζί με την Ρωσία. Οι ΗΠΑ φαίνεται ότι θέλουν να εξαλείψουν το θέμα της Συρίας και να εγκαταστήσουν μια

φιλική κυβέρνηση στην περιοχή, πριν ασχοληθούν με το Ιράν, καθώς δεν θέλουν δύο μέτωπα, αλλά ένα με το Ιράν, που δεν είναι καθόλου μα καθόλου εύκολος στόχος. Και μια επέμβαση τύπου Λιβύης δεν είναι δυνατόν να γίνει, καθώς το Ιράν είναι βέβαιο ότι θα εμπλακεί και τα πράγματα θα εξελιχθούν σε γενικευμένη σύρραξη. Ο παράγων Ρωσία τώρα. Η Ρωσία παραμένει σύμμαχος της Συρίας και ο κυριότερος προμηθευτής πολεμικού υλικού. Ακόμη η Ρωσία διαθέτει την μόνη ναυτική βάση σε ολόκληρη την Μεσόγειο, στο λιμάνι της Ταρτούς και είναι αποφασισμένη να υπερασπίσει τα γεωστρατηγικά της συμφέροντα με κάθε τρόπο. Και το εννοεί απόλυτα. Μήπως η κάθοδος της Ρωσικής αρμάδας προ δύο μηνών στην Ανατολική Μεσόγειο, με επικεφαλής το αεροπλανοφόρο "Ναύαρχος Κουζνέτσοφ" δεν ήταν επισήμανση και προειδοποίηση των προθέσεων της για την διαφύλαξη

των συμφερόντων της; Ακόμη το βέτο που άσκησαν πρόσφατα στην ΓΣ/ΟΗΕ (μαζί με την Κίνα) για την επιβολή κυρώσεων στην Συρία δεν ήταν ακόμη μια σαφέστατη προειδοποίηση, ότι δεν θα μείνουν απαθείς στα ύπουλα σχέδια επιβολής της Νέας Τάξης Πραγμάτων στην περιοχή;

Μήπως η διάθεση προ τριών μηνών των 800 πυραυλικών συστημάτων παράκτιας άμυνας Yakhont, που θεωρούνται ιδιαίτερα εξελιγμένοι και τρομερά αποτελεσματικοί και που θα προκαλούσαν σημαντικές ζημιές σε μια αμφίβια επέμβαση από πλευράς της Δύσης, δεν αποτελούν απόδειξη ενδιαφέροντος της Ρωσικής πλευράς και σαφής υποστήριξη και προειδοποίηση; Και δεν αναφερόμαστε βέβαια στις πολυάριθμες δηλώσεις Ρώσων αξιωματούχων για το θέμα της Συρίας αλλά και του Ιράν, που επιβεβαιώνουν όλα τα παραπάνω.

Ποία είναι η θέση της Κίνας σε αυτό το θέμα; " Η ανάμιξη ξένων δυνάμεων στη Συρία θα προκαλούσε αιματοχυσία και αστάθεια στη Μέση Ανατολή, με πιθανό αντίκτυπο το σοκ των αγορών και παρεκτροπή της αδύναμης παγκόσμιας οικονομίας", τονίζεται σε πρόσφατο άρθρο της κινεζικής εφημερίδα Λαϊκή Ημερησία.

Το άρθρο της εφημερίδας, επίσημη φωνή του Κομμουνιστικού Κόμματος, δημοσιεύεται μετά τις επικρίσεις της Δύσης για το βέτο της Κίνας και της Ρωσίας σε καταδικαστικό για τη Συρία σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Η Κίνα υποστήριξε ότι προσπάθησε απλώς να αποτρέψει μια κλιμάκωση της βίας στη Συρία και τόνισε ότι έστειλε απεσταλμένους στην περιοχή για να εξηγήσουν τη στάση της αυτή.

"Οι διεθνείς δυνάμεις πρέπει να το συνειδητοποιήσουν αυτό και να αντιμετωπίσουν την αιματοχυσία στη Συρία και τις εντάσεις στη Μέση Ανατολή με μια αίσθηση ρεαλισμού", γράφει η εφημερίδα, τονίζοντας ότι τυχόν επέκταση της σύγκρουσης θα ήταν "καταστροφική" σε μια κρίσιμη φάση της παγκόσμιας οικονομικής ανάκαμψης.

"Η Μέση Ανατολή είναι η μεγαλύτερη πυριτιδαποθήκη του κόσμου. Εάν βυθιστεί στο χάος, οι τιμές του πετρελαίου θα αυξηθούν κατακόρυφα, προκαλώντας σοκ στις χρηματαγορές, τα νομισματικά συστήματα και τις οικονομίες", γράφει η εφημερίδα.

Σύμφωνα με το άρθρο της Λαϊκής Ημερησίας, μια αδύναμη πολιτική ισορροπία υπάρχει σήμερα στη Μέση Ανατολή, η οποία εάν διαταραχθεί, θα έλθουν στην επιφάνεια κάθε είδους προβλήματα που καμία υπερδύναμη δεν θα μπορεί να ελέγξει".

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΗ

Ας εξετάσουμε τώρα και το θέμα της στρατιωτικής επέμβασης, από άλλη οπτική..Η στρατιωτική επέμβαση στην συγκριμένη περίπτωση δεν ευσταθεί. Οι υποστηρικτές της διεθνούς επέμβασης, της έννοιας δηλαδή ότι η διεθνής κοινότητα θα πρέπει να μπορεί να υπερκεράζει τις εθνικές κυριαρχίες, προκειμένου να σώζει ζωές αθώων, ήταν ιδιαίτερα εκδηλωτικοί στην περίπτωση της Λιβύης. Η περίπτωση όμως της Συρίας, που εξελίσ-

σεται πολύ χειρότερα, δεν συγκινεί κανέναν. Υπάρχουν πολλές διαφορές μεταξύ της Λιβύης και της Συρίας, όσον αφορά συμμαχίες, στρατιωτική δυνατότητα, έδαφος, κλπ. Μια επέμβαση στη Συρία θα κόστιζε περισσότερα, αν ήταν να αποδώσει κάτι. Η επέμβαση στη Λιβύη πέρασε σαν ηθικό καθήκον και σαν μια σχετικά φτηνή επιχείρηση. Ο Καντάφι ήταν διεθνώς απομονωμένος και ο στρατός του αδύναμος. Εξάλλου η Ρωσία τον εγκατέλειψε με αντάλλαγμα τον Άσαντ, συμφωνία που οι Αμερικανοί πλέον δεν έχουν διάθεση να τηρήσουν και αυτό εξοργίζει ακόμη περισσότερο τους Ρώσους. Η γεωμορφία της Λιβύης βόλευε σε μεγάλο βαθμό τις αεροπορικές επιχειρήσεις. Αντίθετα, η πληθυσμιακή πυκνότητα της Συρίας είναι τριάντα φορές μεγαλύτερη, με κίνδυνο παράπλευρων απωλειών, αλλά αυτό δεν απασχολεί τους επικυρίαρχους. Το είδαμε αυτό στην περίπτωση των βομβαρδισμών της Σερβίας και τις δικαιολογίες περί παράπλευρων απωλειών.

Ο στρατός του Άσαντ είναι 5 φορές μεγαλύτερος από αυτόν του Καντάφι, και πολύ καλύτερα εξοπλισμένος. Παράλληλα, το αμυντικό δίκτυο της χώρας και ιδιαίτερα το αντιαεροπορικό σύστημα θα αποτελούσε σοβαρή πρόκληση για τα αεροσκάφη της Δύσης. Πέρα από τα τεχνικά προβλήματα, υπάρχει και το ζήτημα των διεθνών συγκυριών. Η ευρύτερη "γειτονιά" της Λιβύης ήταν σχετικά ήρεμη. Στην περίπτωση της Συρίας, η όλη περιοχή είναι ασταθής, και θυμίζει καζάνι που βράζει. Ελλοχεύει ο κίνδυνος της γενικότερης σύρραξης, πράγμα περίπλοκο, επικίνδυνο και μη επιθυμητό. Εξίσου περίπλοκο είναι και το κοινωνικό τοπίο της Συρίας, η οποία διοικείται από μια προνομιοχά μειονότητα Αλεβιτών. Η σχέση αυτή (12% του πληθυσμού) πιστεύει ότι η επιβίωσή της κινδυνεύει, αφού φοβάται τα αντίποινα σε περίπτωση που γνωρίσει την ήττα στα χέρια των Σουνιτών. Οι μνήμες των εμφυλίων θρησκευτικών συρράξεων στο Ιράκ και στον Λίβανο είναι ακόμη νωπές. Μην ξεχνάμε ότι μέχρι πριν μερικά χρόνια ο Λίβανος ήταν προτεκτοράτο της Συρίας και η Συρία είχε 30.000 στρατό εντός του Λιβάνου. Όπως λέει ο καθηγητής Stephen Walt του Harvard, "πρόκειται για ηθικό δίλημμα... αν απέχουμε, θα πεθάνουν χιλιάδες μη Αλεβίτες, οι οποίοι απλά ζητούν κάποια βασικά ανθρώπινα δικαιώματα. Αν επέμβουμε, μπορεί να σφαχτούν χιλιάδες άλλοι, που έχουν ταυτιστεί με το καθεστώς. Η όποια επιλογή είναι δύσκολη". Αν και η Δύση αγκάλιασε την αραβική άνοιξη, ως μια ευκαιρία για δημοκρατία, έτσι βέβαια πλασαρίστηκε στα ΜΜΕ, αν και για τους γνωρίζοντες οι "επαναστάσεις" ήταν όλες τηλεκατευθυνόμενες (ας είναι καλά οι νέες τεχνολογίες), η Μόσχα πιστεύει ότι το αποτέλεσμα θα είναι η αιματοχυσία και η αστάθεια, πέραν βέβαια των γεωστρατηγικών της συμφερόντων, όπως αναφέραμε, που θα θιγούν άμεσα και δεν είναι καθόλου διατεθειμένες να το επιτρέψουν.

ΕΜΠΑΡΚΟ Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ;

Αν επιβληθεί τώρα εμπάργκο στην πώληση όπλων προς την Συρία, η Ρωσία μπορεί να χάσει έως και \$5 δισεκατομμύρια από συμβόλαια που έχει με τον Ά-

σαντ. Σύμφωνα με κάποιους ειδικούς, η συνεχιζόμενη πώληση οπλικών συστημάτων από πλευράς Ρωσίας, χρησιμεύει ως ασφάλεια εναντίον μιας επέμβασης για το συριακό καθεστώς. Με την διπλωματία λοιπόν να έχει παγώσει, και την λύση της επέμβασης να έχει φύγει από το τραπέζι, οι Δυτικοί και οι Άραβες αξιωματούχοι σκέπτονται τώρα σοβαρά την εναλλακτική λύση της παροχής στρατιωτικής βοήθειας προς τον αντάρτικο ελεύθερο στρατό της Συρίας, τους Ισλαμιστές, και όλους όσους έχουν πάρει τα όπλα εναντίον του Άσαντ. Και αυτή η άποψη έχει γίνει αποδεκτή από τους επικυρίαρχους και εμπνευστές της Νέας Τάξης Πραγμάτων στην περιοχή της Μέσης Ανατολής και έχει αρχίσει να υλοποιείται. Οι Βρετανοί διαθέτουν την εμπειρία της διείσδυσης στην Λιβύη και της οργάνωσης, κατεύθυνσης, ενίσχυσης των "επαναστατών" και μελών του επαναστατικού συμβουλίου και συμμετοχής στην τελική επίθεση στην Τρίπολη και την ανατροπή του Καντάφι. Έτσι τώρα ανέλαβαν νέα αποστολή και με την βοήθεια του Κατάρ, πιστού φίλου και συμμάχου των ΗΠΑ και των Δυτικών, που παίζει τελευταία σημαντικό ρόλο σε όλες τις εξελίξεις σε ολόκληρη την περιοχή της Μέσης Ανατολής έχουν ήδη διεισδύσει στην Συρία και σχεδιάζουν, συντονίζουν και βοηθούν με κάθε τρόπο τους αντικαθεστωτικούς.

Ο Άσαντ το γνωρίζει αυτό και η αντίδρασή του, με την ηθική και υλική υποστήριξη των συμμάχων του, είναι σκληρότατη, με ανηλεείς βομβαρδισμούς και επιθέσεις στις περιοχές της αντίστασης με χιλιάδες νεκρούς (έχουν ξεπεράσει τις 5.000), οι περισσότεροι από την πλευρά των αμάχων.

Η σεχταριστική φύση της συριακής πολιτικής σκηνης, ενέχει τον κίνδυνο πως οι "σημερινοί μαχητές της ελευθερίας" θα μετατραπούν στους αυριανούς καταπιεστές. Εξάλλου, το καθεστώς έχει προετοιμαστεί για όλα αυτά τα ενδεχόμενα εδώ και πολλά χρόνια. Και όπως πιστεύουν οι ειδικοί, έχει πολύ μεγαλύτερη υποστήριξη από ότι νομίζουν κάποιοι. Ας μην ξεχνάμε και την πορεία και την υφιστάμενη κατάσταση στις χώρες που "χτύπησε" η αραβική άνοιξη, που εξελίσσεται μάλλον σε βαρυσχεμωνία και θα διαπιστώσουμε ότι οι προοπτικές για την Συρία τείνουν προς την ίδια κατεύθυνση, αν ο σχεδιασμός για την αλλαγή καθεστώτος στην Συρία, υλοποιηθεί, κάτι πολύ δύσκολο ακόμη.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Η κατάσταση στην Συρία δεν είναι εύκολη και ο Άσαντ σκληρό καρύδι για να πέσει.

Και οι νεκροί, πολλές χιλιάδες μέχρι τώρα, αυξάνονται συνεχώς προκαλώντας θλίψη και ανησυχία σε όλο τον κόσμο. Εξάλλου έχει και τα αντίστοιχα παραδείγματα των λοιπών ηγετών της Βορείου Αφρικής, του Μουμπάρακ, του Μπεν Αλί και προπαντός το τραγικό και φρικτό τέλος του Καντάφι.

Έχει ακόμη και ισχυρούς φίλους και προστάτες. Δεν σας κάνει εντύπωση ότι το Ισραήλ, άμεσα ενδιαφερόμενο για τις εξελίξεις στην περιοχή, δεν έχει πάρει

επίσημα θέση, παρά μόνο εκφράζει την λύπη του για τους χιλιάδες νεκρούς μέχρι τώρα; Η αλήθεια είναι ότι με τον Άσαντ υπήρχε μια σταθερότητα και μια σχέση εχθρική, αλλά σταθερή μέχρι τώρα. Έτσι είναι φανερό και μετά τα αποτελέσματα της "Αραβικής άνοιξης" και την ανάληψη της εξουσίας από φιλο-Ισλαμιστικά στοιχεία και κυριαρχία των "Αδελφών Μουσουλμάνων", δεν επιθυμούν αλλαγή του "status quo" στην γειτονιά τους. Μια ματιά το τι συμβαίνει τώρα σε Αίγυπτο και Λιβύη σήμερα, αρκεί να μας κάνει επιφυλακτικούς και καχύποπτους για τα "αυθόρμητα αυτά κινήματα για δημοκρατία και ελευθερία", που κατ' ευφημισμόν αποκαλέστηκαν "Αραβική άνοιξη", που μόνο αυθόρμητα δεν ήταν. Η Τουρκία όπως είδαμε είναι η πλέον πρόθυμη και διακινδυνεύει μια άμεση εμπλοκή της, παραβλέποντας(;) τους κινδύνους. Φαίνεται ότι το δόγμα του στρατηγικού βάθους του Αχμέτ Νταβούτογλου καταρρέει, καταρρέει μπροστά στον μεγαλοϊδεατισμό και την επιθυμία για παναραβική ηγεμονία. Τα μηδενικά προβλήματα που πρεσβεύει με τους γείτονές της μετετράπησαν σε προβλήματα με όλους. Και φυσικά οι εμπνευστές, οι σχεδιαστές και καθοδηγούντες την αραβική άνοιξη, δηλαδή οι ΗΠΑ και οι πιστοί των σύμμαχοι Βρετανία και Κατάρ, διστάζουν για μια δραστική λύση τύπου Λιβύης, για τους λόγους που αναλύσαμε. Και φυσικά οι σύμμαχοι της Συρίας Ιράν, Ρωσία και δευτερευόντως Κίνα φαίνονται αποφασισμένοι. Οι Ρώσοι απαιτούν την υλοποίηση των συμφωνηθέντων στη Deauville της Νορμανδίας μεταξύ Μεντβέντεφ και Ομπάμα, από τους Αμερικανούς και είναι έτοιμοι να παρέμβουν με ότι αυτό συνεπάγεται. Για το Ιράν θεωρούμε απολύτως βέβαιη την εμπλοκή του σε οιαδήποτε ξένη στρατιωτική επέμβαση. Άρα λοιπόν που καταλήγουμε; Θα συνεχίζεται το μακελειό επί μακρόν; Η απάντηση δεν είναι εύκολη. Μερικοί σύγχρονοι "προφήτες" προφήτευσαν το τέλος του Άσαντ, μέχρι το καλοκαίρι, μετά μέχρι το φθινόπωρο και συνεχώς μετατοπίζουν την πτώση του, γιατί δεν επαληθεύονται οι προβλέψεις των. Το πρόβλημα είναι πολύπλοκο και οι αλληλοσυνδέσεις κρατών, συμμαχιών και γεωστρατηγικών συμφερόντων περίπλοκες. Οι εκτιμήσεις σε αυτόν το απίθανο κόσμο της Μέσης Ανατολής πάντα εμπεριέχουν τον κίνδυνο να ανατραπούν από το καλύτερο προς το χειρότερο και το αντίστροφο. Ήδη το καθεστώς Άσαντ αρχίζει να προβαίνει σε αναγγελίες εκλογών, φιλελευροποιήσεων, παροχών, αποκατάσταση δημοκρατικών διαδικασιών και άλλων, ενώ από την άλλη προσπαθεί να εξελίψει όλους τους θύλακες αντίστασης, όπως στην πόλη Χομς, ώστε να καταστεί κυρίαρχο στην εσωτερική ζωή της Συρίας και να τελειώνει τον εμφύλιο πόλεμο, που σπαράζει την χώρα. Θα επιτύχει; Θα αποκαταστήσει την τάξη ή θα καταρρεύσει με πάταγο παρασύροντας όχι μόνο την χώρα του, αλλά και την ευρύτερη περιοχή σε επικίνδυνες και τραγικές εξελίξεις και περιπέτειες; Το άμεσο μέλλον θα δείξει που οδηγούμαστε. Μέχρι τότε ας είμαστε επιφυλακτικοί και ας περιμένουμε τις εξελίξεις, ευελπιστώντας ότι οι εξελίξεις αυτές θα είναι ευνοϊκές για τον Συριακό λαό και για την περιοχή της Μέσης Ανατολής.

ΚΕΡΙ ΣΜΥΡΝΗΣ

Του Δ. Ι. Διακίδη
Αρθρογράφου - Οικονομολόγου - Δρα Ν.Α.Π.Θ.

Την Κυριακή 29-1-2012 προβλήθηκε στην Ελληνική Τηλεόραση (ΕΤ1) ένα εντυπωσιακό ιστορικό ντοκυμαντέρ με τίτλο "Σμύρνη. Η καταστροφή μιας κοσμοπολίτικης πόλης 1900-1922", στο πλαίσιο μιας ομότιτλης φωτογραφικής έκθεσης την οποία φιλοξένησε το Μουσείο Μπενάκη μέχρι την 26η Φεβρουαρίου. Όπως αναφέρει το εβδομαδιαίο περιοδικό για την τηλεόραση TV που εκδίδεται με την "Καθημερινή της Κυριακής" (βλ. 29/1-4/2/2012) μετά από τέσσερα χρόνια συνεργασίας και έρευνας σε Ευρώπη και Ηνωμένες Πολιτείες παρουσιάζονται στο κοινό εικόνες, από κλειστά αρχεία, από μία νέα οπτική, για όλες τις Κοινοότητες που υπήρχαν στη Σμύρνη, στα τέλη του 19ου αιώνα ως τις αρχές του 20ού αιώνα, μέχρι και τα δραματικά γεγονότα της καταστροφής της το καλοκαίρι του 1922.

Το φωτογραφικό και κινηματογραφικό υλικό αντλήθηκε από αρχεία της Ευρώπης και των ΗΠΑ, ενώ για πρώτη φορά, κατά τους δημιουργούς του ντοκυμαντέρ και της ομώνυμης φωτογραφικής έκθεσης, έρχονται στη δημοσιότητα άγνωστες εικόνες της

Σμύρνης (πόλης και γειτονίες) από ιδιωτικές συλλογές, όπως του Pierre De Gigord, από τα αρχεία της Βιβλιοθήκης του Κογκρέσου των ΗΠΑ (Library of Congress), του Πανεπιστημίου Princeton και του Harvard (ΗΠΑ), του Imperial War Museum (Ηνωμένου Βασιλείου), της Κινηματογραφικής Εταιρείας PATHE και της Albert Kahn Foundation (Γαλλίας) ως και άλλων Ιδρυμάτων από την Ελλάδα και το Εξωτερικό.

Σε μια επιστολή του στην εφημερίδα "Κ" (5-2-2012) ο Ακαδημαϊκός, πρώην Υπουργός Παιδείας Κ.Ι. Δεσποτόπουλος, αναφερόμενος στην προβολή του ντοκυμαντέρ της Μαρίας Ηλιού, τονίζει ότι η Σμύρνη δεν ήταν "μία κοσμοπολίτικη πόλη", αλλά ήταν μια πόλη Ελληνική, απλώς είχε και μη Έλληνες κατοίκους, π.χ. Αρμένιους, Τούρκους, Εβραίους, Φραγκολεβαντίνους, αλλά η κυρίαρχη γλώσσα ήταν η Ελληνική και πολλοί από τους κατοίκους της, μη Έλληνες, αυτήν μάθαιναν, αναφέροντας σαν το πιο χτυπητό παράδειγμα και τον γεννημένο στη Σμύρνη Τζότζεφ Γκαίμπελς, τον μετέπειτα Υπουργό Προπαγάνδας, του Γ' Ράιχ του Hitler.

Αυτό το πληροφορούμαι για δεύτερη φορά, για πρώτη φορά το άκουσα πάλι από τον κ. Δεσποτόπουλο, όταν προσκεκλημένος σε μια εκδήλωση του Ελληνο-Ιταλικού Επιμελητηρίου σε ένα στρογγυλό τραπέζι, ήταν ο "κύριος ομιλητής" και αναφέρθηκε στη συγκεκριμένη περίπτωση, προφανώς ως ένδειξη της μεγάλης λατρείας του στη γενέθλιο πόλη. Λέγεται ότι ο Γκαίμπελς, εκτός από τα θέματα προπαγάνδας, έδειχνε ενδιαφέρον και για θέματα πολιτισμού, αν και είχε πει το αμίμητο : "Όταν ακούω κουλτούρα, τραβάω περίστροφο", και έδειχνε ιδιαίτερο ενδιαφέρον, πιθανόν και λόγω της γέννησής του στη Σμύρνη και για τους θησαυρούς της Περγάμου, μια από τις περιφημότερες συλλογές του Μουσείου του Βερολίνου.

Με την πτώση του Βερολίνου και την κατάληψη της περιοχής των Μουσείων από τον "Κόκκινο Στρατό", με εντολή της Σοβιετικής στρατιωτικής ηγεσίας, ο αρχαιολογικός θησαυρός της Περγάμου, μεταφέρθηκε στη Μόσχα.

Μεταπολεμικά με την ομαλοποίηση των Γερmano-σοβιετικών σχέσεων και μετά την σύναψη συνθήκης με την Πολωνία και την ΕΣΣΔ, την 12η Αυγούστου 1970, την αναγνώριση της ΓΡΑΜΜΗΣ ODER-NAISE, ως τα οριστικά σύνορα μεταξύ της τότε Δυτικής Γερμανίας και Πολωνίας, στα πλαίσια της Ostpolitik, του Billy Brandt, στα θέματα που συζητήθηκαν η Γερμανία ζήτησε και την επιστροφή των αρχαιολογικών θησαυρών της Περγάμου, αίτημα που η τότε Σοβιετική Πολιτεία αποδέχθηκε, αλλά είχαμε εντυπωσιακή παρέμβαση της Τουρκίας η οποία ως αποδείχθηκε, παρακολουθούσε επιμελώς και αθρούβως αυτή την υπόθεση και απήτησε ο αρχαιολογικός θησαυρός της Περγάμου να επιστραφεί στο τουρκικό κράτος διότι φυσιολογικά εκεί ανήκε και παρατύπως και παρά την θέλησή της μεταφέρθηκε από Γερμανούς αρχαιολόγους σε Βερολίνο.

Ολιγότερο γνωστό όμως είναι ότι στη Σμύρνη πέρασε ένα μέρος της ζωής του και ο Γάλλος πολιτικός Έντουαρντ Μπαλαντύρ (Ballandur) (ο οποίος έχει αναφερθεί σ' αυτό) και ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας ήταν ο Βαλερύ Ζισκάρ Ντεσταίν (θερμός υποστηρικτής ως γνωστόν της ένταξης της Ελλάδος στην ΕΟΚ), είχε διατελέσει Πρωθυπουργός της Γαλλικής Κυβέρνησης.

Στη σημερινή συγκυρία είναι ενδιαφέρον να αναφερθούμε σε μία συνέντευξη που έδωσε ως Πρωθυπουργός στη Γαλλική εφημερίδα Figaro, πριν 20 περίπου χρόνια, όπου περιγράφει σχηματικά την άποψή του για το μέλλον της Ευρώπης, ως ένα σχήμα τριών ομόκεντρων κύκλων, με τη Γαλλία και τη Γερμανία στο κέντρο και τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης να περιβάλλουν τον πυρήνα σε δύο άλλους κύκλους (βλ. εφημερίδα Le Figaro, 30 Αυγούστου 1994).

2012: Θεσσαλονίκη - Σμύρνη, έτος εγρήγορσης

Στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ού αιώνα, λίγο πριν τη διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και τη δημιουργία της Τουρκικής Δημοκρατίας από τον Κεμάλ Αττατούρκ, η ιεραρχία των πόλεων, από άποψη πολιτική - οικονομική - στρατιωτική, στην αχανή Οθωμανική επικράτεια, ήταν η παρακάτω :

Πρώτη :	Η Κωνσταντινούπολη
Δεύτερη :	Η Δαμασκός
Τρίτη :	Η Σμύρνη
Τέταρτη :	Η Θεσσαλονίκη

Με τα σημερινά δεδομένα, η παραπάνω αξιολόγηση άλλαξε και στη σημερινή Τουρκία, η Σμύρνη παραμένει πάλι στην 3η θέση, προηγείται όμως αυτής η Άγκυρα, πρωτεύουσα του τουρκικού κράτους, οικονομικά όμως την συναγωνίζονται δύο νέες τουρκικές μητροπόλεις, η Τραπεζούντα και η Προύσα. Στον γεωστρατηγικό χώρο των Βαλκανίων και της Ανατολικής Μεσογείου, κατά τις ταπεινές εκτιμήσεις του γράφοντος, στο άμεσο μέλλον, οι πόλεις κλειδιά που θα διαδραματίσουν ουσιαστικό ρόλο στα γεγονότα και τις εξελίξεις που θα ακολουθήσουν θα είναι : η Κωνσταντινούπολη, η Θεσσαλονίκη, η Σμύρνη και η Τεργέστη. Η Κωνσταντινούπολη, σ' αυτή τη γεωστρατηγική - γεωοικονομική περιοχή γίνεται απ' όλους αντιληπτό, ότι είναι ουσιαστικά ασυναγώνιστη. Αυτή τη στιγμή αποτελεί το υπ' αριθμ. ένα (1) στρατηγικό σημείο του πλανήτη.

Εν τούτοις κάποια συναφή πλεονεκτήματα, διαθέτει στη σημερινή διεθνή συγκυρία, η ενδοχώρα και η πόλη της Θεσσαλονίκης.

Το έτος 2012 είναι το έτος των εκλογών. Τα αποτελέσματά τους, πιθανόν να ανατρέψουν καταστάσεις και να επηρεάσουν εξελίξεις και στην ΕΕ και στα Βαλκάνια-Ανατολική Μεσόγειο και στη σύγχρονη διεθνή πολιτική γενικότερα.

Για την Ελλάδα : 29 Απριλίου ή 6 Μαΐου το πιθανότερο.

Για τη Γαλλία : Εκλογές Προέδρου στις 22 Απριλίου, επαναληπτικές στις 6 Μαΐου. Βουλευτικές στις 10 Ιουνίου, επαναληπτικές στις 17 Ιουνίου.

Για τις ΗΠΑ : Εκλογές Προέδρου ΗΠΑ το Νοέμβριο.

Σύντομα θα επακολουθήσουν για την Ομοσπονδιακή Γερμανία, εκλογές το 2012.

Για τους παραπάνω λόγους, εκτιμώντας, ότι σε περιόδους εκλογικών αναμετρήσεων παρατηρείται κατά κανόνα, έμφαση στα εσωτερικά προβλήματα κάθε χώρας και μείωση της προσοχής για τα διεθνή γεγονότα, πιθανόν σ' αυτή την ασταθή περιοχή του πλανήτη, να έχουμε απροσδιόριστες γεωπολιτικές εξελίξεις και ως εκ τούτου το έτος 2012, απαιτεί επηυξημένη προσοχή και εγρήγορση εκ μέρους της Ελληνικής Πολιτείας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Αγαπητά μέλη

Εν μέσω σημαντικών εξελίξεων στο εσωτερικό και το εξωτερικό της χώρας, το Ελληνικό Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.) προσπαθεί να ανταποκριθεί αξιόπιστα στο έργο του, βασιζόμενο στην ευγενή ανησυχία καταξιωμένων μελών του, επί των εθνικών και ευρωπαϊκών θεμάτων, με προσφορά εθελοντικής εργασίας. Η επιτυχής έκβαση της προσπάθειας αποτιμάται με τον βαθμό επιδράσεως των απόψεων του Ινστιτούτου στην κοινή γνώμη και τα κέντρα λήψεως αποφάσεων. Ο αδέσμευτος χαρακτήρας του Ινστιτούτου διασφαλίζεται με την οικονομική του αυτοτέλεια, βασιζόμενη στην ετησία συνδρομή των μελών του.

Για τους ανωτέρω λόγους το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. χρειάζεται τόσο την εθελοντική ένταξη των μελών του σε επιτροπές εργασίας, αναλόγως των ενδιαφερόντων τους (λεπτομέρειες θα αποσταλούν), όσο και την οικονομική ανταπόκρισή τους στην θεσπισθείσα ετησία συνδρομή των 50 €. Επιπλέον ζητείται όπως έκαστο των μελών προσπαθήσει να εγγράψει τουλάχιστον δύο κατάλληλα μέλη έως το τέλος του 2012, κατά την κρίση του. Το μέτρο αυτό αποσκοπεί τόσο στην οικονομική αυτοδυναμία του Ινστιτούτου, όσο και στην διεύρυνση της βάσεως των μελών και την εξ αυτής ενίσχυση της απηχίσεως στην κοινή γνώμη.

Τα ανταποδοτικά οφέλη για τα μέλη περιγράφονται στα αντίστοιχα άρθρα του νέου Καταστατικού, το οποίο δύναται η γραμματεία του Ινστιτούτου να αποστείλει με e-mail.

Το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. αισθάνεται τυχερό για την ποιότητα των μελών του και θεωρεί ότι η επίτευξη των στόχων του, θα προσφέρει σε κάθε μέλος του την ικανοποίηση ότι συνέβαλε κατά το μέτρο των δυνατοτήτων του στην ανόρθωση της πατρίδος που όλοι μας υπεραγαπούμε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Αγαπητοί αναγνώστες του περιοδικού μας

Όπως σας έχει γίνει ήδη γνωστό, οικονομικοί και λειτουργικοί λόγοι επέβαλαν σειρά αλλαγών μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονται η διάλυση της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. και η σύσταση του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ., η απόκτηση καθεστώτος σωματείου αντί εταιρείας, η τροποποίηση του Καταστατικού, καθώς και η αλλαγή διευθύνσεως. Στα πλαίσια αυτά έχει ήδη θεσπισθεί για τα μέλη του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. ετησία συνδρομή ανερχόμενη σε 50 €. Στην δαπάνη αυτή συμπεριλαμβάνεται η αποστολή του περιοδικού στις διευθύνσεις των μελών.

Εις το εξής, προϋπόθεση λήψεως του περιοδικού από φυσικά πρόσωπα θα αποτελεί η ιδιότητα του μέλους με καταβολή (50 € ετησίως) ή η ιδιότητα του συνδρομητού του περιοδικού με καταβολή (20 € ετησίως). Η διανομή του παρόντος περιοδικού με το παλαιό καθεστώς είναι η τελευταία. Το περιοδικό θα εξακολουθήσει να διανέμεται δωρεάν σε αριθμό δημοσίων και ιδιωτικών φορέων (μη φυσικά πρόσωπα), όπως αυτοί θα καθορίζονται εκάστοτε από το Δ.Σ..

Αγαπητοί αναγνώστες

Το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. ως αξιόπιστος φορέας διατυπώσεως αδεσμεύτων θέσεων και προτάσεων επί του συνόλου των εθνικών μας θεμάτων, καθώς και επί του ευρωπαϊκού γίνεσθαι, σας καλεί να ενισχύσετε την προσπάθειά του με την διατήρηση της επαφής σας ή ακόμη και με την ενεργό συμμετοχή σας (είτε ως μέλη, είτε ως συνδρομητές) σε μία περίοδο που η πατρίδα μας το χρειάζεται. Η επιλογή σας αυτή θα αποτελέσει χαρά και τιμή για το Ινστιτούτο καθώς και ενθάρρυνση στην προσπάθεια επιτελέσεως του έργου του.

Η γραμματεία του Ινστιτούτου λειτουργεί Τρίτη, Τετάρτη και Πέμπτη από 09.30 έως 14.00. Τα e-mail και fax, που λειτουργούν διαρκώς είναι αντιστοίχως elesme@otenet.gr και **210 8211056**.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ Ή ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ;

Του Δημητρίου Α. Ζακοντίνου

Οικονομολόγου-Τραπεζικού Ανωτάτου Στελέχους-Msc Στρατηγικές και Αμυντικές Σπουδές

Η Γερμανία και οι Ευρωπαίοι οικονομικοί σύμμαχοί της πιστεύουν, όχι άδικα, ότι το Ελληνικό κράτος και οι κάτοικοι της χώρας έζησαν τα περασμένα χρόνια ξοδεύοντας περισσότερα από όσα ήταν τα μέσα που διέθεταν. Ωστόσο, σίγουρα το γνώριζαν.

Πράγματι, το κράτος ήταν αυτό που χρεωνόταν αλόγιστα και δεν κατόρθωνε να τακτοποιεί τους λογαριασμούς του και όχι οι ιδιώτες, άλλωστε το κατά κεφαλήν χρέος της Ελλάδας είναι από τα χαμηλότερα στην Ευρωζώνη.

Η αιτία θα μπορούσε να εστιασθεί, δυστυχώς, στο κοινοβουλευτικό σύστημα, όπως έχει διαμορφωθεί σε αυτή τη χώρα, που συγκεντρώνει στα χέρια του όλες τις εξουσίες "εν ονόματι του λαού" για τα συμφέροντα του λαού.

Στην πραγματικότητα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, καθόσον, όπως αυτό λειτουργήσε ποδηγετούμενο από οικονομικά συμφέροντα, έκρυβε κοινωνικά προνόμια και ανεχόταν ένα τεράστιο οικονομικό χάος.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι ποτέ δεν δημιουργήθηκε ένας σοβαρός μηχανισμός κατά της φοροδιαφυγής και δεν ελήφθησαν μέτρα για την αύξηση των κρατικών εσόδων από φορολόγηση των μεγάλων εισοδημάτων.

Συνέπεια ήταν να επιβάλλονται φόροι κατανάλωσης που έπλητταν τα φτωχά και μεσαία εισοδήματα, καθώς και την οικονομική ανάπτυξη.

Ανεξάρτητα από τα αίτια της Ελληνικής κρίσης, η Τρόικα, σε συνεργασία με την Ελληνική Κυβέρνηση, μετά από παλινωδίες δύο ετών και αφού μείωσε το πρωτογενές έλλειμμα κατά 9% με μισανθρωπικές περικοπές και κατόρθωσε παράλληλα να μειώσει και το εθνικό προϊόν κατά 15-20%, ζητά την υπογραφή νέας δανειακής σύμβασης με όρους που εξοντώνουν πλέον το Ελληνικό Κράτος και την Ελληνική κοινωνία.

Η νέα δανειακή σύμβαση προβλέπει νέα πιο σφιχτή λιτότητα, νέες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, που θα κάνουν δυσκολότερη τη διαχείριση του χρέους, καθ' όσον στα ταμεία του κράτους θα εισρέουν λιγότεροι φόροι και λιγότερες εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία.

Η οικονομική ασφυξία θα κάνει την όποια κυβέρνηση να καταφύγει σε νέους φόρους και νέες περικοπές. Ο φαύλος κύκλος σε όλη του την μεγαλοπρέπεια.

Οι ελπίδες ότι το διασωθησόμενο με 40 δις

ευρώ Τραπεζικό σύστημα θα δανειοδοτήσει την Αγορά και ότι θα επέλθει η ανάκαμψη, μάλλον θα πρέπει να αναθεωρηθούν γιατί κανένα τραπεζικό σύστημα δεν χρηματοδοτεί καμία "Αγορά" που φθίνει συνεχώς.

Το Τραπεζικό σύστημα και η Αγορά ευημερούν σε κοινωνία που κινείται, εργάζεται, παράγει και μπορεί να αγοράζει, αλλά δυστυχώς στη χώρα μας συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο.

Οι ειδήμονες που διαμορφώνουν τη ζοφερή οικονομική κατάσταση, όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά μεσοπρόθεσμα και για όλη την Ευρώπη, δείχνουν να αγνοούν τις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί στην Αγορά και αρκεί μια διακοπή της ροής των κεφαλαίων, που μπορεί να προέλθει είτε από μία κρίση σε ένα οποιοδήποτε "NOTIO" κράτος, είτε από μια αυξημένη ζήτηση πιστώσεων από τις "BOPEIES" οικονομικές μονάδες, που σίγουρα πλήττονται από την παγκόσμια ανασφάλεια και ύφεση για να περιπέσουν σε στάση πληρωμών, με την όποια συνέπεια για τη Διεθνή Οικονομία.

Συνεπώς, για να υπάρξει ανάκαμψη, κατά την άποψή μας, απαιτείται άμεση αναθεώρηση της ακολουθητέας μέχρι σήμερα πολιτικής των περικοπών που βυθίζει τη χώρα σε συνεχή ύφεση, με ότι αυτό συνεπάγεται (φτώχεια - κοινωνικές εντάσεις) με παράλληλη ειλικρινή προσπάθεια εξορθολογισμού της λειτουργίας των κρατικών υπηρεσιών, εκσυγχρονισμού του θεσμικού πλαισίου, μέσα στο οποίο λειτουργούν και μείωση των κρατικών εξόδων.

Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι διατάξεις του περίφημου εφαρμοστικού νόμου που αφορούν το Ταμείο αξιοποίησης ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου προκαλούν συνειρμούς που παραπέμπουν σε θέσεις του ΦΥΡΕΡ του Γ' ΡΑΙΧ που διατύπωσε στο ΜΟΛΟΤΩΦ τον Νοέμβριο 1940 εναντίον της Μ. Βρετανίας (μεταφέρονται αυτούσιες από το βιβλίο "ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ" του Χ. Κίσιγκερ χωρίς σχόλια).

"Μετά την κατάκτηση της Αγγλίας η Βρετανική Αυτοκρατορία θα χωριζόταν σαν μία τεράστια παγκόσμια κτηματική περιουσία η οποία ανήκε άλλοτε σε μία χρεωκοπημένη επιχείρηση. (...)

Όλες οι χώρες που θα εκδήλωναν το ενδιαφέρον τους για την περιουσία της χρεωκοπημένης επιχείρησης θα πρέπει να βάλουν ένα τέλος σε όλες τις διαμάχες τους και να ασχοληθούν αποκλειστικά και μόνο για το διαμελισμό της Βρετανικής αυτοκρατορίας"

Ο Αδαμάντιος Κοραΐς υπήρξε από τους πιο φωτισμένους δασκάλους του Γένους.

Η προσφορά του στάθηκε τεράστια σε μέγεθος και βαρύτητα, ενώ η διδασκαλία του αποτέλεσε σταθμό στην διαμόρφωση του πνευματικού και πολιτικού στοχασμού του Έθνους.

Πώς ξεκινάνε οι Επαναστάσεις;

Πώς δημιουργούνται άφοβες ψυχές; Αγάπη και Σεβασμός στους Προγόνους, Αγάπη και σεβασμός για τις Γενεές που έρχονται, Περηφάνια, Αγάπη για την Ελευθερία, Αγάπη για την Ελλάδα! Αγάπη, Σεβασμός και Περηφάνια! Καί τό αίμα αντρίωνεται καί θεριεύει καί μάς ξεπερνά καί νικά

Σάλπισμα Πολεμιστήριον

Αδελφοί, φίλοι και Συmpατριώται, Απόγονοι των Ελλήνων, και γενναίοι της ελευθερίας του ελληνικού γένους υπέρμαχοι, οι κατά την Αίγυπτον ευρισκόμενοι Γραικοί, και όσοι άλλοι εις την Ελλάδα ή και αλλαχού διατρίβετε, προσμένοντες τον αρμόδιον καιρόν της κοινής του γένους ελευθερίας, Αξιωματικοί τε και στρατιώται πάσης τάξεως και παντός βαθμού, χαίρετε, επειδή η χαρά σας είναι κοινή χαρά όλων των Γραικών· υγιαίνετε, επειδή η υγεία σας είναι κοινή σωτηρία της Ελλάδος.

Όσα, φίλοι και αδελφοί, αναγνώσετε εις την παρούσαν εγκύκλιον επιστολήν, μη τα νομίζετε συμβουλάς ιδικάς μου, αλλ' ελεεινολογίας και παράπονα της Ελλάδος, της οποίας την εικόνα βλέπετε· διότι άλλα δεν γράφω πλην όσα ήθελε σας ειπέη η κοινή μήτηρ ημών και πατρίς, η δυστυχής Ελλάς, αν ελάμβανε φωνήν και γλώσσαν. Φαντάσθητε λοιπόν, ότι έχετε προ οφθαλμών την ημετέραν μητέρα την παλαιάν εκείνην και περίφημον εις όλα τα έθνη και εις όλους τους αιώνας Ελλάδα, η οποία με μαύρα και εξεσχισμένα φορέματα, εις όλα τα μέλη του σώματος πληγωμένη από τους βαρβάρους τυράννους, με λυτούς της κεφαλής τους πλοκάμους, ανυπόδητος και σχεδόν γυμνή, οδυρομένη και κλαίουσα την αθλίαν κατάστασιν εις την οποίαν την έρριπεν η θηριότητης των Τούρκων, τρέχει προς ημάς τα τέκνα της, μας δείχνει τα κατεσχισμένα της φορέματα, μίαν προς μίαν μάς ανακαλύπτει τας πληγάς της, μας βάφει με τα αίματά της, μας βρέχει με τα δάκρυά της, εναγκαλίζεται και ασπάζεται έκαστον από ημάς κατ' ιδίαν, και ζητεί από όλους κοινώς εκδίκησιν με τούτα τα λόγια:

"Τέκνα μου αγαπητά, όσοι ονομάζεσθε Γραικοί, εις κανένα αιώνα, εις κανένα του κόσμου τόπον, απ' εμέ την μητέρα σας μήτε πλέον ευτυχής, μήτε πλέον λαμπρά άλλη καμμία δεν εφάνη. Τα πρώτα μου τέκνα, οι πρόγονοί σας, ήσαν οι πλέον φωτισμένοι, οι πλέον ανδρείοι άνθρωποι της Οικουμένης. Της ελευθερίας το γλυκύτατον όνομα απ' εκείνους ευρέθη, εις εκείνους πρώτους ηκούσθη, απ' εκείνων τα στόματα πρώτον εξεφωνήθη. Αυτοί πρώτοι εύρηκαν και αύξησαν τας τέχνας και τας επιστήμας, ως μέχρι του νυν μαρτυρούσι και τα βιβλία, όσα εγράφησαν απ' αυτούς, και των χειρών αυτών τα δημιουργήματα, έργα θαυμαστά της Αρχιτεκτονικής και Ανδριαντοποιητικής τέχνης. Εις εμέ

την Ελλάδα πρώτην εγεννήθησαν ποιηταί, ρήτορες, φιλόσοφοι, τεχνίται, στρατηγοί, παντός είδους και πάσης τάξεως άνθρωποι, τόσοι μεγάλοι, τόσοι παράδοξοι, ώστε όσα λέγονται περί αυτών, ήθελαν αναμφιβόλως νομισθή μύθοι, αν δεν είχομεν την απόδειξιν από τα λείψανα της μεγαλουργίας των. Αυτοί, ολίγοι τον αριθμόν, και νόμους εύρηκαν, και πολιτείας συνέστησαν, και την ελευθερίαν των με μεγαλοψυχίαν απίστευτον υπεράσπισαν εναντίον εις κραταιούς και μεγάλους βασιλείς, εις έθνη και απ' αυτήν της θαλάσσης την άμμον πολυαριθμότερα. Αυτοί με στρατιώτας πολλά ολίγους, αλλά γέμοντας από τον άγιον της ελευθερίας ενθουσιασμόν, αντεστάθησαν εις τα αναρίθμητα της Περσίας στρατεύματα, η οποία τότε ήτον η πλατυτέρα, η κραταιότερα και φοβερωτέρα βασιλεία της οικουμένης· και εις ολίγου καιρού διάστημα, δια ξηράς και θαλάσσης και τους βαρβάρους κατετρόπωσαν, και τον υπερήφανον Αυτοκράτορα των βαρβάρων εις μικρόν πλοιάριον να φύγη με μεγάλην του καταισχύνην ηνάγκασαν, δια να μη ζωγηθή από τους προγόνους σας, τους οποίους πρότερον τόσοι ουτιδανούς ενόμιζεν, ώστε με μόνην του την παρουσίαν ήλπιζε να τους ροφήση χωρίς πόλεμον, καθώς ο λέων καταπίνει το ασθενές και ανίσχυρον αρνίον.

Αλλά, τέλος πάντων, οι πρόγονοί σας, ω τέκνα μου αγαπητά, όντες άνθρωποι έπταισαν και αυτοί ως άνθρωποι. Μη συλλογισθέντες ότι τα παράδοξα και σχεδόν απίστευτα ανδραγαθήματα, όσα κατώρθωσαν, ήσαν αποτέλεσμα της κοινής πάντων των Ελλήνων ομονοίας, άρχισαν να ζηλοτυπούν και να φθονώσι αλλήλους, να κατατρέχωσιν εις τον άλλον, να σπείρωσι κατά πάσαν πόλιν και χώραν της διχονοίας τα ζιζάνια. Και τι συνέβη εκ τούτου; Ω τέκνα μου, ω τέκνα μου, αφήσατέ με προς ολίγον να σφογγίσω τα δάκρυά μου, δια να σας διηγηθώ τα φαρμακερά της διχονοίας αποτελέσματα.

Η διχόνοια ολίγον κατ' ολίγον έκαμε μικροψύχους τους μεγαλοψύχους Έλληνας, κατέστησε τους σοφούς, άφρονas, εδίωξεν από τας καρδίας των την αγάπην της πατρίδος, και έθηκεν εις αυτής τον τόπον την δίψαν των ηδονών και του πλούτου, εφυγάδευσε τον ενθουσιασμόν της ελευθερίας, και έφερεν αντ' αυτού την μικροπρέπειαν, την κολακείαν, το ψεύδος, την απάτην, και της απάτης όλα τα βδελυρά παρακολουθήματα. Και με τοιαύτα αγεννή και δυστυχέστατα φρονήματα, πώς ήτον

πλέον δυνατόν να μείνωσιν οι πρόγονοί σας ελεύθεροι; Η ελευθερία, τέκνα μου, δεν αγαπά να κατοική εις τόπους όπου δεν βασιλεύει η αρετή και η χρηστοθήεια. Όταν οι θαυμαστοί εκείνοι και περίφημοι Έλληνες υπετάχθησαν πρώτον εις τους διαδόχους του Αλεξάνδρου. Και τούτο δεν ήταν έτι τόσο δεινόν, επειδή οι διάδοχοι του Αλεξάνδρου ήσαν καν και αυτοί Έλληνες. Έπεσαν μετά ταύτα υποκάτω εις τον ζυγόν των Ρωμαίων, ζυγόν αισχρότερον από τον πρώτον, αλλ' όχι ακόμη τόσον ελεεινόν· διότι οι τότε Ρωμαίοι ήσαν έθνος γενναίον, και αντί του να βαρύνωσι τον ζυγόν εις των Ελλήνων τους αυχένas, τους ετίμησαν ως σοφωτέρους των, αντί δούλων τους κατέστησαν διδασκάλους των, και λαβόντες επιστήμας και τέχνας παρ' αυτών ηξιώθησαν να ονομασθώσι και αυτοί το δεύτερον σοφόν έθνος της οικουμένης μετά τους Έλληνας.

Αλλ' έπταισαν τέλος πάντων και οι Ρωμαίοι, πταίσμα τόσον βαρύτερον του ελληνικού πταίσματος, όσον έπρεπε να ήναι προσεκτικώτεροι, έχοντες προ οφθαλμών της ελληνικής δυστυχίας το παράδειγμα. Εδιχονόησαν και αυτοί μη συλλογισθέντες όσα κακά είχε προξενήσει εις τους Έλληνας η διχονοία· και χάσαντες την αυτονομίαν, έγιναν σύνδουλοι των Ελλήνων, και εκυβερνώντο εντάμα από την αυτοδέσποτον θέλησιν των Καισάρων της Ρώμης. Ο ζυγός ούτος ήτον βέβαια αισχρότερος εις τους Έλληνας, αλλ' είχε μ' όλον τούτο καν ποιαν παρηγορίαν· διότι και τα φώτα της Ελλάδος δεν είχαν ακόμη παντάπασιν αποσβεσθή, και εσώζετο και εις αυτούς ακόμη τους δεσπότας καν ποια αιδώs, ήτις τους ηνάγκαζε να μετριάζωσι τον ζυγόν. Αλλ' οι δεσπότης της Ρώμης επολλαπλασιάζοντο καθ' ημέραν, όχι πλέον εκλεγόμενοι από την θέλησιν των πολιτών, ή διαδεχόμενοι την ηγεμονίαν παις παρά πατρός, αλλ' αναγορευόμενοι από την θορυβώδη των στρατευμάτων επανάστασιν. Αυτοί μετακομίσαντες έπειτα τον αυτοκρατορικόν θρόνον εις το Βυζάντιον, έδωκαν και εις εσάς, ω τέκνα μου, τους Γραικούς, των παλαιών Ελλήνων τους απογόνους, το όνομα των Ρωμαίων, όνομα το οποίον μήτε εις αυτούς πλέον δεν ήρμοζεν, επειδή τα στρατεύματα, αντί γνησίων Ρωμαίων ανεβίβαζον πολλάκις εις τον αυτοκρατορικόν θρόνον Θράκας, Βουλγάρους, Ιλλυριούς, Τριβαλλούς, Αρμενίους, και άλλους τοιούτους τρισβαρβάρους δεσπότας· των οποίων ο ζυγός έγινε τόσον βαρύτερος, όσον και τα φώτα της Ελλάδος ηφανίζοντο έν μετά το άλλο, και οι ταλαίπωροι Έλληνες έχασαν έως και το προγονικόν αυτών όνομα, αντί Γραικών ονομασθέντες Ρωμαίοι· και μ' όλον τούτο ο ζυγός ούτος ο τόσον βαρύς ήτον ακόμη υποφερτός, διότι οι βαστάζοντες αυτόν άθλιοι Γραικοί είχαν καν την άδειαν να θρηνώσι τας συμφοράς των, ήτον εις αυτούς συγχωρημένον να πλησιάζωσι καν τους τυράννους των, και να ζητώσιν εκδίκησιν παρ' αυτών δι' όσα έπασχον από των τυράννων τους υπηρέτας. Ήσαν βέβαια σκληροί του καιρού εκείνου οι τύραννοι, αλλ' όντες ομόθυμοι και ομόγλωσσοι των Γραικών, υπεκρίνοντο καν ποιαν συνείδησιν, καν τινα θεού φόβον. Και αν η καρδιά των έγεμεν από φαρμάκιον, εις τα χείλη ηναγκάζοντο να κρατώσι το μέλι. Δια ταύτας λοιπόν τας αιτίας, τέκνα μου ηγαπημένα, ονομάζω και τον ζυγόν των Ρωμαίων Αυτοκρατόρων υποφερτόν, παραβαλλόμενον με την σημερινήν παναθλίαν κατάστασιν των Γραικών, την οποίαν να περιγράψω μήτε φωνή πλέον μ' έμεινε μήτε

δύναμις.

Ουαί, ουαί! τέκνα μου αγαπητά, δυστυχείς απόγονοι των Ελλήνων. Εσυντρίφθη, τέλος πάντων, και ο Ρωμαϊκός ζυγός, και οι Ρωμαίοι Αυτοκράτορες εκρημνίσθησαν από του Βυζαντίου τον θρόνον. Αλλά τους εκρήμνισαν τίνες; Τύραννοι ασυγκρίτως και βαρβαρότεροι και σκληρότεροι απ' εκείνους· και οι ταλαίπωροι Γραικοί, αντί του να αναψύξωσιν, έκλιναν ελεεινώς τον αυχένα υποκάτω εις ζυγόν τόσον βαρύν, τόσον απάνθρωπον, ώστε να ποθήσουν τον ρωμαϊκόν ζυγόν. Έθνος τρισβαρβαρον, έθνος μιaron, έθνος διαφόρου γλώσσης και διαφόρου θρησκείας, εις ολίγα λόγια, έθνος τούρκικον, έπεσε, τέκνα μου, επάνω εις εμέ την δυστυχεστάτην μητέρα σας, την Ελλάδα, ως ένας σφοδρός ανεμοστρόβιλος, και κατέσβεσε τα μικρά και ασθενή φώτα, όσα των Ρωμαίων Αυτοκρατόρων η τυραννία δεν είχεν ακόμη δυνηθή να σβέση· εσκορπίσε τα ολίγα εκείνα μου τέκνα, τους αδελφούς σας, όσοι ολίγον σοφώτεροι παρά τους άλλους κατέφυγον άλλος αλλαχού, φέροντες μεθ' εαυτών της προγονικής αυτών σοφίας τα λείψανα. Έπεσεν επάνω μου το απάνθρωπον γένος των Μουσουλμάνων, ως άγριος λύκος· και ιδετε, τέκνα μου, εις ποίον ελεεινόν τρόπον με κατεσπάραξε, πώς κατέσχισε τα λαμπρά μου φορέματα, πώς αιμάτωσε και κατεπλήγωσε τας τρυφεράς μου σάρκας. Ίδετε πώς εξήρανε τους μαστούς μου, ώστε μήτε σταλαγμός γάλακτος δεν έμεινε πλέον εις αυτούς δια να σας θρέψω. Ίδετε πώς από τους παντοτινούς στεναγμούς και τα καθημερινά δάκρυα εβραγχίασε και αυτός μου ο λάρυγξ, ώστε δεν έμεινε πλέον εις εμέ μήτε φωνή δια να σας παρηγορήσω.

Ερωτώ σας λοιπόν την σήμερον, τέκνα μου αγαπητά, η δυστυχεστάτη σας μήτηρ, υποφέρετε να αφήσετε τόσα κακά ανεκδίκητα; Υποφέρετε να ακούετε τους στεναγμούς, να θεωρείτε τα δάκρυά μου, να με βλέπετε σπαρταττομένην, και δεν φοβείσθε μήπως η τυραννία μου αφαιρέση τέλος πάντων και την ζωήν; Μέχρι της σήμερον, τέκνα μου, δεν σας ενώχλησα με τα παραπονέματά μου, διότι η τυραννία δεν σας αφήκε κανένα τρόπον του να εκδικήσετε την μητέρα σας. Αλλά τώρα, ο καιρός της εκδικήσεως έφθασε, και από τούτον καιρόν άλλον αρμοδιώτερον ποτέ δεν θέλετε επιτύχει. Έν έθνος μέγα, λαμπρόν, γενναίον και φωτισμένον, οι ενδοξότατοι και εις όλην την οικουμένην περιβόητοι Γάλλοι, ευτυχείς ζηλωταί της ανδρείας και της σοφίας των προγόνων σας, με στρατεύματα συνθεμένα, καθώς εκείνα του Μαραθώνος, των Θερμοπυλών, της Σαλαμίνοs, από Ήρωας, απ' ού έδειξαν εις όλην την Ευρώπην τι δύναται να κάμη της ελευθερίας ο έρωs οδηγούμενος από την σοφίαν, ήλθον και εις του τυράννου της Ελλάδος την επικράτειαν, και του απέσπασαν από τας αιμοβόρους χείρας την Αίγυπτον. Έπεσαν επάνω εις ταύτην την μακαρίαν γην, την οποίαν εφώτισαν εις των Πτολεμαίων τον καιρόν οι πρόγονοί σας, και εσκοτίσαν πάλιν οι τρισβαρβαροι Μουσουλμάνοι, έπεσαν λέγω επάνω εις την γην της Αιγύπτου, όχι ως Τούρκοι, όχι ως κεραυνός εξολοθρεύων, αλλ' ως δρόσος απ' ουρανού, φέροντες εις τους Αιγυπτίους τα φώτα και την ελευθερίαν. Η Αίγυπτος, όταν φωτισθή, θέλει βέβαια εκδικήσει και τα ιδικά μου αίματα. Μ' όλον τούτο, εις τας χείρας σας είναι, τέκνα μου, να επιταχύνετε την εκδίκησιν ταύτην· εις τας χείρας σας είναι να ιατρεύσετε το γρηγορώτερον τας πληγάς μου, να με εκδύσετε χωρίς αργοπορίαν από

τα σχισμένα τούτα και μεμολυσμένα ράκια, και να με στολίσετε πάλιν με την αρχαίαν μου δόξαν. Τι λέγετε; κινούσιν εις έλεον τας ακοάς σας οι στεναγμοί και τα δάκρυα της ελεεινής μητρός σας, τους οφθαλμούς σας, αι πληγαί και τα αίματα εις τα οποία με εβάπτισεν η τουρκική απανθρωπία; ή δεν έμεινε πλέον εις τας καρδιάς σας ουδέ παραμικρός σπινθήρ αγάπης προς εμέ την αθλίαν μητέρα σας;"

Και ταύτα μεν λέγει προς ημάς όλους τους Γραικούς κλαίουσα και οδυρομένη η κοινή των Γραικών μήτηρ και πατρίς, η δυστυχής Ελλάς. Αλλ' ημείς τι έχομεν να αποκριθώμεν προς αυτήν; Θέλομεν άρα φράζει τας ακοάς εις τους στεναγμούς της, και σφαλίσει τους οφθαλμούς δια να μη βλέπωμεν τας αιματωμένας αυτής πληγάς; Μη γένοιτο! φίλοι και συμπατριώται. Όστις εξ ημών έχει τοιαύτην άσπλαγχον ψυχήν, εκείνος απόγονος των παλαιών Ελλήνων γνήσιος δεν είναι, μήτε πρέπει εις αυτόν το να ονομάζεται Γραικός. Εκείνος είναι άνανδρον και ευτελές ανδράποδον, άξιος να ραπίζεται και να ξυλοκοπείται ως άλογον κτήνος από τους σκληρούς Μουσουλμάνους. Δια τους οικτιρμούς του Θεού, Έλληνες, τοιούτον επιτήδειον καιρόν μην αμελήσωμεν, αν δεν θέλωμεν να μείνωμεν αιωνίως δούλοι. Τίς εξ ημών δεν εδοκίμασε την απάνθρωπον αγριότητα και ασπλαγχνίαν της διεστραμμένης των Οσμανλίδων γενεάς; Αυτοί έδραμον από την Σκυθίαν εις την Ελλάδα ως κλέπται και λησταί, και μας εγύμνωσαν από την προγονικήν ημών δόξαν. Αυτοί μας μεταχειρίζονται ως άλογα κτήνη, μας καταβαρύνουσι με φόρους ανυποφόρους, τους κόπους των χειρών ημών και τους ιδρώτας του προσώπου κατατρώγουσιν αναισχύντως. Ημείς ποιμαίνομεν, και αυτοί σφάζουσι τα πρόβατα των ποιμνίων ημών· ημείς σπείρομεν, και αυτοί τρυγώσι, μην αφίνοντες εις ημάς μήτε όσον αρκεί εις το να θεραπεύσωμεν την πείναν ημών· ημείς ποτίζομεν, και αυτοί μας στερούσι και όσον χρειάζεται δια να σβέσωμεν την δίψαν ημών. Αυτοί μας εγγίζουσι καθ' ημέραν την τιμήν, μας ενοχλούσι και εις αυτήν ημών την σεβάσμιον θρησκείαν. Τους ιερούς ημών ναούς μετέβαλον εις τζαμιά, και μη αρκούμενοι εις το να μας στερούσι τα αναγκαία μέσα του να συστήσωμεν σχολεία εις ανατροφήν και φωτισμόν των ημετέρων τέκνων, μας αρπάζουσιν από τους πατρικούς κόλπους και αυτά τα τέκνα, δια να τα κατηγώσιν εις την θρησκείαν του Μωάμεθ, ή να τα μεταχειρίζονται... ω Γραικοί, και πώς να προφέρη το στόμα μου τοιαύτην των Γραικών καταισχύνην; δια να τα μεταχειρίζονται εις τας ασελγείς και παρανόμους αυτών ηδονάς. Μας κρίνουσιν αδικώς, και μας στερούσι την ζωήν χωρίς έλεον ή κρίσιν. Εις τας κεφαλάς των δυστυχών Γραικών έπεσαν σήμεραν όλαι αι φρικταί εκείναι κατάραι, με τας οποίας ο Θεός εφοβέριζε πάλαι τους Ιουδαίους. Παραβάλετε, φίλοι και αδελφοί, με την παρούσαν των Γραικών κατάστασιν όσα προς εκείνους έλεγεν ο Θεός δια του Μωυσέως: "Και λατρεύσεις τοις εχθροίς σου, ους εξαποστελεί κύριος επί σε εν δίψει και εν γυμνότητι, και εν εκλείψει πάντων. Και επιθήσει κλοιόν σιδηρούν επί τον τράχηλόν σου, έως αν εξολοθρεύση σε. Επάξει επί σε Κύριος έθνος μακρόθεν απ' εσχάτου της γης, ωσει όρμημα αετού, έθνος, ου ουκ αν ακούση της φωνής αυτού, έθνος αναιδές προσώπω, όστις ου θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου, και νέον ουκ ελεήσει. Και κατέδεται τα έκγονα των κτηνών σου, και

τα γεννήματα της γης σου, ώστε μη καταλιπείν σοι σίτον, οίνον, έλαιον, τα βουκόλια των βοών σου, και τα ποίμνια των προβάτων σου, έως αν απολέση σε και εκτρίψη σε εν ταις πόλεσί σου*". Εξ αιτίας των Τούρκων η κοινή πατρίς ημών, η πατρίς των τεχνών και των επιστημών, η πατρίς των φιλοσόφων και των ηρώων, έγινε σήμεραν κατοικητήριον της αμαθίας και βαρβαρότητας, αληθές σπήλαιον ληστών, των και απ' αυτούς τους ληστές αναιδεστέρων Οσμανλίδων. Δια τους Τούρκους ονειδιζόμεθα και καταφρονούμεθα από τους Ευρωπαίους, οι οποίοι χωρίς τα φώτα της Ελλάδος ήθελον ίσως ακόμη κοιμάσθαι εις τον σκότον της προγονικής αυτών βαρβαρότητας. Τοιαύτα και τοσαύτα, φίλοι και αδελφοί, επάθομεν από το απάνθρωπον γένος των Μουσουλμάνων.

Αλλ' είναι ασυγκρίτως δεινότερα όσα κινδυνεύομεν έτι να πάθωμεν απ' αυτούς. Οι Τούρκοι σήμεραν είναι πληροφορημένοι ότι αισθανόμεθα πλέον παρά ποτέ του τυραννικού αυτών ζυγού το βάρος. Εξεύρουσι καλώτατα ότι τους μισούμεν και απ' αυτόν τον θάνατον περισσότερον. Τους εδίδαξεν η πείρα, ότι οι εχθροί των είναι φίλοι, και οι φίλοι των εχθροί ημέτεροι. Ανοίξατε τους οφθαλμούς, Γραικοί, και κατανοήσατε εις ποίον φοβερώτατον κίνδυνον ευρίσκεται το ταλαίπωρον ημών γένος. Ο καιρός ίσως δεν είναι μακράν, οπότεν ένας αιμοβόρος Σουλτάνος, δια να ελευθερωθή από πάσαν υποψίαν, θέλει, ως άλλος Ηρώδης, αποφασίσει την φονοκτονίαν όλων ομού των Γραικών. Το άσπλαγχον γένος των Μουσουλμάνων είναι μαθημένον να τρέφεται με αίματα, να κυλίνεται εις τα αίματα. Αίματα, και πάλιν αίματα χρειάζονται δια να σβέσουν την δίψαν των αγριότερων και παρά τους λύκους Αγαρηνών.

Δια τους οικτιρμούς του Θεού, Γραικοί, μην αφήσωμεν να μας φύγη από τας χείρας ο αρμόδιος ούτος καιρός, τον οποίον προσφέρει εις των Γραικών το γένος, η άλωσις της Αιγύπτου. Όσοι ευρίσκεσθε εις Αίγυπτον μιμήθητε τας ανδραγαθίας των Γάλλων, οι οποίοι, δια το να εμιμήθησαν τους προγόνους ημών, έφθασαν εις της δόξης τον ανώτατον βαθμόν. Όσοι είσθε την ηλικίαν νεώτεροι, προθυμήθητε να μάθετε από τους σοφούς Γάλλους την Τακτικήν, ήγουν την επιστήμην του πολέμου, επιστήμην η οποία πολλαπλασιάζει την φυσικήν δύναμιν, αυξάνει το θάρσος και την ανδρείαν, επιστήμην, εις ολίγα λόγια, αναγκαιοτάτην εις εκείνους, όσοι θέλουσι να ζώσιν ελεύθεροι. Ευταξία, ομόνοια, σύμψνοια μετ' αλλήλων, ζήλος ελευθερίας θερμότητος, υποταγή εις τους νόμους, αγάπη θερμή και φιλία άδολος προς τους Γάλλους, ειρήνη μετά των κατοίκων της Αιγύπτου, τους οποίους, επειδή υπετάχθησαν και αυτοί εις τους νόμους, εκδυθέντες την τουρκικήν αγριότητα, ως Τούρκους πλέον να στοχάζεσθε δεν είναι δίκαιον: ταύτα χρειάζονται, φίλοι και αδελφοί, δια να αυξηση η δύναμις και το κράτος σας, δια να βρέξη επάνω εις τα όπλα σας όλας τας ευλογίας του ουρανού ο θεός των δυνάμεων, και να σας καταστήση ήρωας ανικήτους, καθώς ήσαν οι πρόγονοί σας εν όσω εκυβερνώντο από νόμους καλούς, εν όσω ήσαν στολισμένοι με ήθη χρηστά.

Όσοι δε ευρίσκεσθε διασκορπισμένοι εις την Ελλάδα, μέρος μεν δράμετε με προθυμίαν και γρηγορότητα εις την Αίγυπτον, δια να αυξήσετε τον αριθμόν των αδελφών σας. Υπηρετήσατε τους Γάλλους με προθυμίαν, προσφέρετε εις αυτούς τα προς ζωήν αναγκαία. Βοηθή-

σατε με τα καράβια, με τας χείρας, με τας καρδίας, και με την ζωήν σας αυτήν, αν η χρεία το καλέση, τους φίλους του Ελληνικού γένους, εις την παντελή της Αιγύπτου κατάσχεσιν, της οποίας η ελευθερία είναι της Ελλάδος όλης κοινή σωτηρία. Εις την Αίγυπτον, αφ' ού ημαυρώθη των Αθηνών η δόξα, κατέφυγον αι τέχναι και επιστήμαι, και ανέζησαν πάλιν το δεύτερον οι Γραικοί, συστήσαντες ακαδημίας, συναθροίσαντες βιβλιοθήκας θαυμαστάς, τας οποίας έπειτα κατέκαυσαν οι εχθροί του Ελληνικού γένους, οι σημερινοί τύραννοι της Ελλάδος. Από την Αίγυπτον και πάλιν ας αναθώσι τα φώτα, τα οποία έχουνσι να φωτίσουν και τρίτον τους Γραικούς. Το δε λοιπόν μέρος μέινετε εις την Ελλάδα εξωπλισμένοι, και έτοιμοι να δεχθήτε τους ελευθερωτάς της Ελλάδος τους Γάλλους, και τους φίλους των Γάλλων και συμμάχους, τους στρατιώτας του κραταιού Αυτοκράτορος της Ρωσίας, κληρονόμου της δόξης και της αρετής των αειμνήστων αυτού προπατόρων. Οι Ηπειρώται ενθυμήθητε τα κατορθώματα των προγόνων σας. Εσείς και παλαιά εφάνητε ανδρείοι, και σήμερον ακόμην εδείξατε με τας κατά των αγρίων Πασάδων νίκας, ότι δεν εχάσατε την προγονικήν σας μεγαλοψυχίαν. Οι Θεσσαλοί και οι Μακεδόνες ενθυμήθητε ότι οι πρόγονοί σας κατετρόπωσαν τον Δαρειόν, όστις ήτον ασυγκρίτως φοβερώτερος βασιλεύς από τον σημερινόν άνανδρον και γυναικώδη τύραννον της Ελλάδος. Οι Πελοποννήσιοι και οι λοιποί Έλληνες μη λησμονήσετε τα τρόπαια, όσα κατά των βαρβάρων ανέστησαν οι προπάτορές σας· και σεις ανεξαιρέτως οι Μαϊνώται συλλογίσθητε ότι είσθε αίμα Σπαρτιατών. Όλοι ομού, όσοι με το λαμπρόν όνομα των Γραικών δοξάζεσθε, βάλετε καλά εις τον νου σας ότι αφ' όσας δυστυχίας δύναται να πάθη ο άνθρωπος η πλέον απαρηγόρητος είναι η δουλεία· ότι ο δούλος μήτ' αρετήν, μήτε τιμήν ουδεμίαν δύναται να αποκτήσῃ· ότι σιμά εις τάλλα κακά όσα καθ' εκάστην πάσχει από τον τύραννον, υποφέρει ακόμη και την καταφρόνησιν όλων των άλλων εθνών, την φοβεράν καταισχύνην του να λογίζεται κτήνος άλογον, και όχι άνθρωπος. Φίλοι και αδελφοί, μη φοβήθητε παντάπασι τους Τούρκους. Αυτοί δεν είναι πλέον ό,τι ήσαν προ τριακοσίων χρόνων. Αυτοί εξεύρουν να φονεύωσιν εις τας πόλεις, εις τας αγοράς, ανθρώπους ειρηνικούς και αόπλους· αλλ' εις την στρατιάν, κατά πρόσωπον του εχθρού, γίνονται και απ' αυτάς τας γυναίκας ανανδρότεροι, καθώς η πείρα σας επληροφόρησε περί τούτου, καθώς πολλάκις τους ίδετε φεύγοντας ως λαγωούς από προσώπου των Γραικών.

Πολεμήσατε λοιπόν, ω μεγαλόψυχα και γενναία τέκνα των Παλαιών Ελλήνων, όλοι ομού ενωμένοι τους βαρβάρους της Ελλάδος τυράννους. Ο κόπος είναι μικρός παραβαλλόμενος με την δόξαν, η οποία θέλει σάς εξισώσει με τους Ηρώας του Μαραθώνος, της Σαλαμίνας, των Πλαταιών, των Θερμοπυλών, τους ακαταμάχητους προγόνους σας. Αλλά τι λέγω θ έ λ ε ι σ ά ς ε ξ ι σ ώ σ ε ι; Των Τούρκων ο διωγμός από την Ελλάδα θέλει σάς καταστήσει ενδοξοτέρους και απ' αυτούς τους Μιλτιάδας, τους Θεμιστοκλέας, τους Λεωνίδας· επειδή ευκολώτερον είναι να εμποδίσῃ τις την αρχήν τον εχθρόν να εισέλθῃ εις την κατοικίαν του, παρά το να τον διώξῃ αφ' ού χρόνους πολλούς ριζωθή εις αυτήν.

Πολεμήσατε, φίλοι και αδελφοί, τους απανθρώπους και σκληρούς Τούρκους· όχι όμως ως Τούρκους, όχι ως

φονείς, αλλ' ως γενναίοι της ελευθερίας στρατιώται, ως υπερασπισταί της ιεράς ημών θρησκείας και της πατρίδος. Χύσατε χωρίς έλεον το αίμα των εχθρών, όσους εύρετε εξωπλισμένους κατά της ελευθερίας, και ετοιμούς να σας στερήσωσι την ζωήν. Ας αποθάνῃ όστις τυραννικώς σφίγγει των Γραικών τας αλύσεις, και τους εμποδίζει να ρήξωσι τα δεσμά των. Αλλά σπλαγχνίσθητε τον ήσυχον Τούρκον, όστις ζητεί την σωτηρίαν του με την φυγήν, ή ευαρεστείται να μείνῃ εις την Ελλάδα, υποτασσόμενος εις νόμους δικαίους, και γευόμενος και αυτός τους καρπούς της ελευθερίας, καθώς οι Γραικοί, καθώς και αυτοί της Αιγύπτου οι Τούρκοι. Ας ήναι η εκδίκησις ημών φοβερά, αλλ' ας γένῃ με δικαιοσύνην. Ας δείξωμεν εις το άγριον των Μουσουλμάνων γένος, ότι μόνη της ελευθερίας η επιθυμία, και όχι η δίψα του φόνου και της αρπαγής μάς εξώπλισε τας χείρας. Ας μάθωσιν οι απάνθρωποι Τούρκοι από την ημετέραν φιλανθρωπίαν, ότι δια να παύσωμεν τας καθημερινάς αδικίας, την καθημερινήν έκχυσιν του Ελληνικού αίματος, αναγκαζόμεθα προς καιρόν να χύσωμεν ολίγον τουρκικόν αίμα.

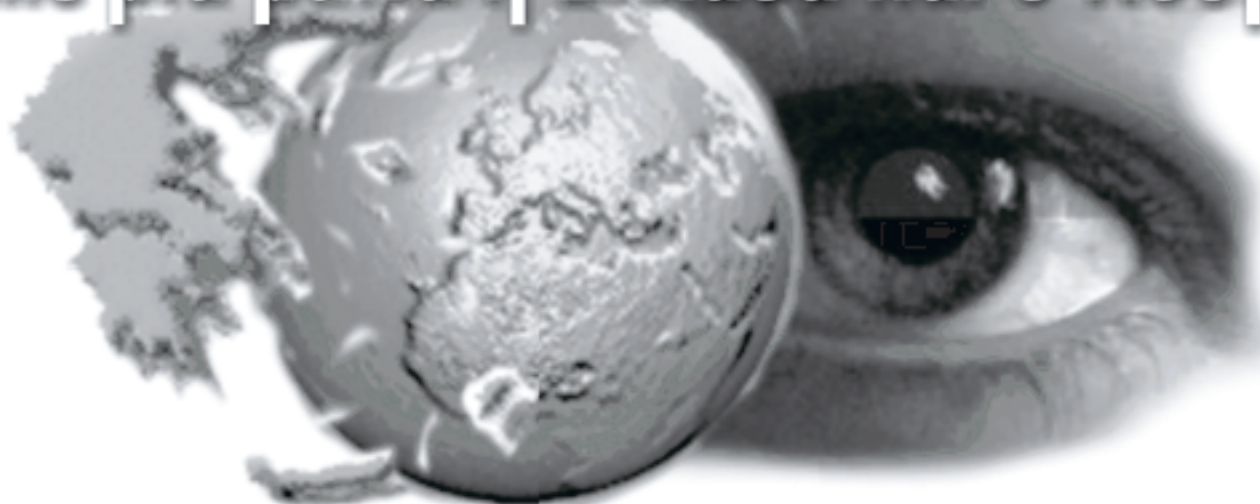
Ναι, φίλοι και συμπατριώται, ολίγον αίμα τουρκικόν θέλει ρεύσει, διότι ολίγοι Τούρκοι θέλουσι τολμήσει να αντισταθούν εις των Γραικών την ευψυχίαν. Αυτοί, όχι μόνον έχασαν την παλαιάν αυτών ανδρείαν, αλλ' έχουσιν ακόμη νεαρά προ οφθαλμών τα παραδείγματα τοσούτων Ηγεμονιών της Ευρώπης, τας οποίας η ευμετάβολος τύχη ή παντελώς ανέτρεψεν, ή σφοδρώς εκλόνησεν. Αυτός ο κοινός των Τούρκων λαός, βεβαρυμένοι από τον ανυπόφορον της δουλείας ζυγόν, ολίγον θέλουσι φροντίσει δια τον κρημνισμόν του τυράννου. Τέλος πάντων και αυτοί της ανατολικής και δυτικής Τουρκίας σατράπαι, οι οποίοι και τώρα άρχισαν να καταφρονώσι τας προσταγάς του Σουλτάνου, θέλουν επιταχύνει την πτώσιν του. Όλα ταύτα συντρέχουσι με την ευψυχίαν των Γραικών εις το να καταπλήξωσι τον άνανδρον τύραννον της Ελλάδος, ο οποίος αδικώς κατέχει ξένον θρόνον, περικυκλωμένος, ως άλλος Σαρδανάπαλος, από γυναίκας και ευνούχους, ο οποίος εξησθενημένος και την ψυχήν και το σώμα, από των ηδονών την κατάχρησιν, δεν τολμά μήτε την θύραν του παλατίου του να εξέλθῃ, δια να δείξῃ καν εικόνα στρατηγού κατά των εχθρών του. Ο καιρός, φίλοι και συμπατριώται, της καταστροφής του τυράννου είναι τόσον αρμόδιος, ώστε θέλει πληρωθῇ εις ημάς το προφητικόν λόγιον, ε ί ς δ ι ώ ξ ε τ α ι χ ι λ ί ο υ ς.

Επικαλεσάμενοι λοιπόν την εξ ουρανού βοήθειαν, και ασπασάμενοι εις τον άλλον με τα δάκρυα της ελπίδος και της χαράς, οι νέοι με τα όπλα, οι γέροντες με τας ευχάς και τας παραινέσεις, οι ιερείς με τας ευλογίας και τας προς θεόν δεήσεις, όλοι ομού ενωμένοι, γενναίοι του ελληνικού ονόματος κληρονόμοι, πολεμήσατε γενναίως περί πίστεως, περί πατρίδος, περί γυναικών, περί τέκνων, περί πάσης της παρούσης και της επερχομένης γενεάς των Γραικών, τον τρισβάρβαρον, τον άσπλαγχνον τύραννον της Ελλάδος, αν θέλετε να φανήτε άξιοι των παλαιών Ελλήνων απόγονοι, αν θέλετε να αφήσετε, ως εκείνοι, το όνομά σας αείμνηστον εις τους αιώνας των αιώνων.

Γένοιτο!

Ατρόμητος ο εκ Μαραθώνος

Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 16 Δεκεμβρίου 2011 έως 15 Μαρτίου 2012

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κύπρος

Στις 23-24 Ιανουαρίου 2012 πραγματοποιήθηκαν στη Ν.Υόρκη διαβουλεύσεις του ΓΓ/ΟΗΕ κ. Μουν με τους κ.κ. Χριστόφια και Έρογλου. Αν και δεν επιτεύχθηκε ουσιαστική πρόοδος ο κ. Μουν ανακοίνωσε ότι πρόκειται να ζητήσει, υπό προϋποθέσεις, τη σύγκληση πολυμερούς διασκέψεως για το Κυπριακό στα τέλη Απριλίου ή στις αρχές Μαΐου με στόχο την επίτευξη συμφωνίας πριν από την 1η Ιουλίου, που η Κύπρος θα αναλάβει την προεδρία της ΕΕ.

Ο κ. Χριστόφιας όμως δήλωσε ότι δεν θα δεχθεί τη σύγκληση πολυμερούς διασκέψεως ούτε χρονοδιαγράμματα, αν δεν επιτευχθεί συμφωνία ανάμεσα στις δύο πλευρές για όλα τα ζητήματα. Αντιθέτως η τουρκοκυπριακή πλευρά ερμήνευσε την ανακοίνωση του κ. Μουν ως σαφή προσδιορισμό χρονοδιαγράμματος για την κατάληξη της διαδικασίας.

Το εγχείρημα του κ. Μουν έχει σχεδιαστεί από τον ΟΗΕ και γι' αυτό αναμένεται να ασκηθούν πιέσεις από τη Διεθνή Κοινότητα και να τεθούν εκβιαστικά διλήμματα στην Κύπρο προκειμένου να υποκύψει. Ο κ. Χριστόφιας οφείλει να αρνηθεί, αν δεν υπάρξει

συμφωνία μεταξύ των δύο πλευρών, γιατί διαφορετικά θα έχουμε επανάληψη της διαδικασίας του 2004 που αναγκάστηκε ο αείμνηστος Πρόεδρος Παπαδόπουλος να δεχθεί το δημοψήφισμα για το επαίσχυντο Σχέδιο Ανάν. Τα παθήματα θα πρέπει να γίνονται, κάποτε, μαθήματα για τους ηγέτες της Ελλάδος και της Κύπρου.

Η πρώτη γεώτρηση, σύμφωνα με διάγγελμα του κ. Χριστόφια στέφθηκε με επιτυχία. Ο Διευθυντής της εταιρείας Noble Energy δήλωσε ότι εντοπίστηκαν κοιτάσματα 5,1 τρισεκατομμυρίων κυβικών ποδών αερίου αρίστης ποιότητας. Κατόπιν αυτού η Κυπριακή κυβέρνηση προκήρυξε και δεύτερο γύρο αδειοδοτήσεων για έρευνες για τις οποίες αναμένεται να εκδηλωθεί ενδιαφέρον από πολλές εταιρείες, πλην της Ρωσικής Gaz Prom η οποία απεσύρθη.

Η απόσυρση της Gaz Prom οφείλεται στη διάθεση της Ρωσίας να διασκεδάσει τις ανησυχίες της ΕΕ, που θεωρούσε την εμπλοκή της στην περιοχή ως πρόκληση, αλλά και για να ανταποδώσει προς την Τουρκία τη συγκατάθεσή της για την κατασκευή υποθαλασσίου τμήματος του αγωγού South Stream εντός των τουρκικών χωρικών υδάτων στη Μαύρη Θάλασσα.

Η Τουρκία παρά τις απειλές δεν αποτόλμησε να παρεμποδίσει τις γεωτρήσεις, ύστερα από τις προειδοποιήσεις των ΗΠΑ, της Ρωσίας και της ΕΕ. Η αντίδρασή της περιορίστηκε στην υπογραφή συμφωνίας για τον καθορισμό υφαλοκρηπίδας με την τουρκοκυπριακή ηγεσία, η οποία όμως δεν νομιμοποιείται αφού το ψευδοκράτος δεν αποτελεί κρατική οντότητα. Μάλιστα στις 28 Φεβρουαρίου άρχισαν γεωτρήσεις για κοιτάσματα πετρελαίου στα κατεχόμενα από την τουρκική εταιρεία Tραο.

Η Τουρκία προβαίνει στις σπασμωδικές αυτές ενέργειες προκειμένου να δημιουργήσει την εικόνα της αμφισβήτησεως που θα της δώσει τη δυνατότητα να διεκδικήσει τη διοχέτευση του φυσικού αερίου στην Ευρώπη μέσω τουρκοικού εδάφους, ως αντάλλαγμα για την δήθεν υποχώρησή της από τις παράνομες διεκδικήσεις της.

Ο Τούρκος Υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων κ. Μπαγκίς με συνέντευξή του στην Τ/Κ εφημερίδα "Κυπρίς" στις 5 Μαρτίου, αναφέρεται στις εξής τρεις εναλλακτικές λύσεις για το Κυπριακό :

-Επίσπευση της συμφωνίας στο πλαίσιο του απ' ευθείας διαλόγου.

-Δημιουργία δύο ανεξαρτήτων κρατών.

-Προσάρτηση των κατεχομένων από την Τουρκία.

β.Ε/Τ Σχέσεις

Συνεχίστηκαν οι τουρκικές προκλήσεις με παραβάσεις και παραβιάσεις του εναερίου και θαλασσίου χώρου στο Αιγαίο από τουρκικά πολεμικά αεροσκάφη και πλοία. Στις 28 Δεκεμβρίου 2011 ο καπετάνιος τουρκικού φορτηγού πλοίου που εξέπεμψε SOS ενώ έπλεε 18 ν.μ. εντός του FIR Αθηνών, στην περιοχή έρευνας και διάσωσης της Ελλάδος, αρνήθηκε τη βοήθεια από Ε/Π Super Puma που κατέφθασε στην περιοχή, αμφισβητώντας στην πράξη το δικαίωμα της Ελλάδος για έρευνα και διάσωση στο Αιγαίο.

Το ερευνητικό πλοίο BILIM-2 του Πανεπιστημίου, το οποίο πραγματοποίησε ωκεανογραφικές έρευνες στο Αιγαίο από 14-26 Φεβρουαρίου 2012, κινήθηκε και εντός της ελληνικής υφαλοκρηπίδος ΝΑ της Ρόδου, προκαλώντας διάβημα της Ελλάδος.

Η αποδοχή από τον κ. Χριστόφια χρονοδιαγράμματος και κάποιας μορφής επιδιαιτησία, δια της πολυμερούς διασκέψεως, θα οδηγήσει στην άσκηση πιέσεων από τη Διεθνή Κοινότητα, τις οποίες όμως δεν θα αποδεχθεί ο κυπριακός λαός και οι διαπραγματεύσεις θα οδηγηθούν σε αποτυχία.

Την 1η Φεβρουαρίου 2012 συναντήθηκαν στο Βελιγράδι, στο περιθώριο της Υπουργικής Συνόδου για τη Διαδικασία Συνεργασίας στη ΝΑ Ευρώπη, οι ΥΠΕΞ των δύο χωρών κ. Δήμας και κ. Νταβούτογλου και συζήτησαν το ενδεχόμενο ανταλλαγής επισκέψεων, αλλά και της ενεργοποίησης του Ανωτάτου Συμβουλίου Συνεργασίας Ελλάδος-Τουρκίας, του οποίου η σύγκληση ήταν προγραμματισμένη για τον Ιούλιο 2011 και εκκρεμεί ακόμη.

Η τουρκική κυβέρνηση προέβη σε τρεις κινήσεις καλής θελήσεως προς την ελληνική

μειονότητα :

-Προσκάλεσε τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο στο τουρκικό κοινοβούλιο για να μιλήσει, ενώπιον των μελών της επιτροπής που επεξεργάζεται το νέο Σύνταγμα για τα ζητήματα των μειονοτήτων.

-Ενέκρινε την επαναλειτουργία ελληνικού σχολείου στην Ίμβρο, ύστερα από 47 χρόνια. Το 1964, που ξέσπασε το κύμα διωγμού, λειτουργούσαν στη νήσο έξι Δημοτικά και ένα Γυμνάσιο.

-Ο κ. Νταβούτογλου επισκέφθηκε στις 3 Μαρτίου τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο στο Φανάρι και τον διαβεβαίωσε για τις καλές προθέσεις της κυβερνήσεώς του προς όλες τις θρησκευτικές κοινότητες της χώρας. Εξέφρασε δε την επιθυμία του να επισκεφθεί τη Σχολή της Χάλκης, χωρίς να αναφερθεί στην επαναλειτουργία της.

Είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι για πρώτη φορά από συστάσεως της Τουρκικής Δημοκρατίας από τον Κεμάλ, Τούρκος ΥΠΕΞ επισκέπτεται το Φανάρι .

Σάλο προκάλεσαν οι δηλώσεις του πρώην πρωθυπουργού της Τουρκίας κ. Γιλμάζ ότι πράκτορες των Μυστικών Υπηρεσιών της χώρας του προκάλεσαν τους εμπρησμούς στην Ελλάδα την περίοδο 1995-1997.

Η δήλωση του κ. Γιλμάζ επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις Ελλήνων αξιωματούχων και μη της εποχής εκείνης, ότι οι εμπρησμοί, όχι μόνο της περιόδου 1995-1997, αλλά και αυτές των ετών 1985-1990 και 1993-1994, είχαν σχεδιαστεί από την τουρκική πλευρά, χωρίς όμως να έχουν ξεκάθαρες αποδείξεις ότι πίσω από αυτές ευρίσκετο το επίσημο κράτος και η ΜΙΤ ή παρακρατικές οργανώσεις.

γ.Συνεργασία Ελλάδος-Ισραήλ

Ο ΥΕΘΑ του Ισραήλ επισκέφθηκε την Αθήνα στις 10 Ια-

νουαρίου 2012 και είχε συνομιλίες με τον ομόλογό του κ. Αβραμόπουλο για επέκταση της συνεργασίας στον αμυντικό τομέα.

Όπως ανακοίνωσε ο Υπουργός Περιβάλλοντος κ. Παπακωνσταντίνου στις 5 Μαρτίου, η Ελλάδα, η Κύπρος και το Ισραήλ θα υπογράψουν στο τέλος Μαρτίου μνημόνιο συνεργασίας που θα αφορά στη δυνατότητα ηλεκτρικής διασύνδεσης και στην προοπτική μεταφοράς των κοιτασμάτων φυσικού αερίου που έχουν βρεθεί ή θα βρεθούν στο μέλλον.

Η συνεργασία με το Ισραήλ είναι αμοιβαίως επωφελής, αλλά από μόνη της δεν είναι ικανή να επιλύσει τα εθνικά μας θέματα και κυρίως το Κυπριακό. Πρέπει δε να έχουμε κατά νουν ότι δεν υπάρχει περίπτωση το Ισραήλ να διαρρήξει τις σχέσεις του με την Τουρκία και τις ΗΠΑ για χάρη μας.

δ.Συνεργασία με τη Ρωσία

Κατά την επίσκεψη του προέδρου της ΝΔ κ. Σαμαρά στη Ρωσία, ο κ. Πούτιν επέδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για την αναθέρμανση των σχέσεων των δύο χωρών, που έχουν παγώσει από το 2009 με ευθύνη του πρώην πρωθυπουργού κ. Παπανδρέου. Από τις συζητήσεις με τον πρόεδρο της Gaz Prom κ. Αλεξέϊ Μίλερ προέκυψε ότι η Ρωσία εξακολουθεί να ενδιαφέρεται για τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, παρά το μποϊκοτάζ της Βουλγαρίας που απέσυρε το ενδιαφέρον της και τον South Stream. Επίσης ότι θα συμμετάσχει δυναμικά στο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων της ΔΕΠΑ, της ΔΕΣΦΑ και της ΔΕΗ.

Ακόμη και η παρούσα ελληνική κυβέρνηση πρέπει να αναλάβει άμεση πρωτοβουλία για την αναθέρμανση των σχέσεων με τη Ρωσία, προκειμένου να καλυφθεί ο χαμένος χρόνος από την άφρονα πολιτική του κ. Παπανδρέου και να εκμεταλλευτεί το ενδιαφέρον της Ρωσίας σε μια περίοδο μάλιστα που η χώρα μας

έχει μεγάλη ανάγκη για επενδύσεις.

ε. Σκοπιανό

(1) Απόφαση Διεθνούς Δικαστηρίου Χάγης

Στις 6 Δεκεμβρίου ανακοινώθηκε η απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης για την προσφυγή των Σκοπίων κατά της Ελλάδος, με την κατηγορία ότι παραβίασε την Ενδιάμεση Συμφωνία.

Το Δικαστήριο με ψήφους 15 προς 1: Αποφαινεται ότι η Ελλάδα παραβίασε το άρθρο 11 παράγραφος 1 της Ενδιάμεσης Συμφωνίας προβάλλοντας ενστάσεις στην ένταξη της ΠΓΔΜ στη Σύνοδο Κορυφής του NATO στο Βουκουρέστι (2008), χωρίς όμως η απόφαση να επηρεάζει τις διαπραγματεύσεις για το όνομα, τις οποίες συνιστά να συνεχίσουν υπό την αιγίδα του ΟΗΕ.

-Απορρίπτει το δεύτερο αίτημα των Σκοπίων που ζητούσαν να απαγορεύσει στην Ελλάδα να προβάλλει αντιρρήσεις, άμεσα ή έμμεσα, στην ένταξη των Σκοπίων στο NATO ή σε άλλους οργανισμούς με το όνομα ΠΓΔΜ.

Η ΕΕ, το NATO και οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν επισήμως ότι η απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου δεν αλλάζει την απόφαση του Βουκουρεστίου, η οποία προβλέπει ότι τα Σκόπια θα λάβουν πρόσκληση ένταξης μόνο αν εξευρεθεί αμοιβαία αποδεκτή λύση στο θέμα της ονομασίας.

Αντιθέτως ο κ. Γκρουέφσκι δήλωσε ότι, κατά τον ίδιο, η απόφαση σημαίνει ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να παρεμποδίζει την ένταξη της χώρας του, στους Διεθνείς Οργανισμούς με την ονομασία ΠΓΔΜ. Κατόπιν αυτού αναμένεται, με όπλο την απόφαση και τη στήριξη Τουρκίας και Σλοβενίας, να θέσει το θέμα της ένταξης στη Σύνοδο του NATO, που θα πραγματοποιηθεί στο Σικάγο το Μάιο.

Η απόφαση, παρόλο που δεν έχει πρακτικό αποτέλεσμα, αποτελεί πολιτικό πλήγμα για τη χώρα μας, το οποίο θα έπρεπε να είχαμε αποφύγει με την καταγ-

γελία της Ενδιάμεσης Συμφωνίας, τουλάχιστον μετά τη λήξη της το 2002, δεδομένου ότι είχε διαπιστωθεί πως τα Σκόπια ακολουθούσαν μια καλά σχεδιασμένη παρελκυστική πολιτική προβαίνοντας σε πολλές προκλητικές ενέργειες. Το ίδιο θα έπρεπε να είχε γίνει και το 2008 αμέσως μετά την απόφαση του Βουκουρεστίου ώστε να στερηθεί ο κ. Γκρουέφσκι τη δυνατότητα να καταφύγει στο ΔΔ της Χάγης.

Η ελληνική κυβέρνηση οφείλει να καταγγείλει άμεσα τη συμφωνία για να μη μπορούν τα Σκόπια να εκμεταλλεύονται την απόφαση δεδομένου ότι αυτή η καταγγελία, κατά τη γνώμη του συνόλου του νομικού κόσμου εντός και εκτός της Ελλάδος, δεν θα έχει επίπτωση στις συνομιλίες οι οποίες διεξάγονται με απόφαση του ΟΗΕ και όχι κατ'επιταγή της Ενδιάμεσης Συμφωνίας.

Τα Σκόπια θα συνεντιστούν μόνον αν αντιμετωπιστεί με αποφασιστικότητα η επιθετικότητά τους και συνειδητοποιήσουν ότι δεν υπάρχει περίπτωση να υποχωρήσουμε περαιτέρω. Επίσης οι Έλληνες πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τους εντός της χώρας μας ενδοτικούς, οι οποίοι θα επιχειρήσουν να κλείσουν το θέμα, πείθοντας την κοινή γνώμη ότι η Ελλάδα, μετά την απόφαση της Χάγης, δεν έχει άλλη λύση από το να αποδεχθεί οποιαδήποτε λύση προτείνει ο διαμεσολαβητής κ. Νίμιτς.

(2) Διαπραγματεύσεις

Ο κ. Νίμιτς μετά την επίσκεψή του στα Σκόπια και την Αθήνα την 21 και 23 Φεβρουαρίου αντίστοιχα δήλωσε ότι δεν προτίθεται να υποβάλει κάποια πρόταση άμεσα. Ερωτώμενος δε από τους δημοσιογράφους για την απόφαση του ΔΔ της Χάγης απάντησε ότι : "Η απόφαση αυτή είναι αυτόνομη. Η Ενδιάμεση Συμφωνία αφορά μόνο τα δύο μέρη, με πολλές προβλέψεις τις οποίες πρέπει να σέβονται".

(3) Τα Σκόπια συνεχίζουν τις προκλήσεις. Οι πιο σημαντικές αυτή

την περίοδο ήταν :

-Η επίθεση του προέδρου κ. Ιβανόφ κατά του προέδρου της ΝΔ κ. Σαμαρά με την κατηγορία ότι το 1990 σχεδίαζε μαζί με τον κ. Μιλόσεβιτς την αποσταθεροποίηση των Σκοπίων.

-Η κατασκευή στο κέντρο της πρωτεύουσας της "Αψίδας της Μακεδονίας" πάνω στην οποία έχουν αποτυπωθεί όλα τα στοιχεία της αλτρωτικής προπαγάνδας των Σκοπίων.

-Το καρναβάλι στο Βεβτ-σάνι, που είχε σαν θέμα την κηδεία της Ελλάδος, ενώ οι οργανωτές του έκαψαν και την ελληνική σημαία.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Ο πρωθυπουργός κ. Μπερίσα συμπεριέλαβε στην κυβέρνησή του, για πρώτη φορά, Τσάμηδες, προκειμένου να συγκεντρώσει τις απαραίτητες ψήφους για τις προεδρικές εκλογές που θα γίνουν ως τις αρχές του καλοκαιριού.

β. Βουλγαρία

Ο πρόεδρος της Πυρηνικής Ρυθμιστικής Αρχής ανακοίνωσε ότι το πυρηνικό εργοστάσιο στο Κοζλοντούϊ είναι απολύτως ασφαλές όπως προέκυψε από τα "τεστ αντοχής" που πραγματοποιήθηκαν.

γ. Κροατία

Στις 9 Δεκεμβρίου ενεκρίθη η ένταξη της χώρας στην ΕΕ ως 28ου μέλους, την οποία επικύρωσε και ο λαός στο δημοψήφισμα που διεξήχθη στις αρχές Φεβρουαρίου. Υπέρ του "ΝΑΙ" ψήφισε το 70% των συμμετασχόντων.

δ. Σερβία - Κόσσοβο

Στο δημοψήφισμα που διεξήχθη στις 14 και 15 Φεβρουαρίου, οι Σέρβοι του Β. Κοσσόβου με ποσοστό 99,6% απάντησαν "ΟΧΙ" στο ερώτημα "αν αποδέχονται τους θεσμούς της αποκαλούμενης Δημοκρατίας του Κοσσόβου". Το αποτέ-

λεσµα δεν αναγνωρίστηκε ούτε από τον ΟΗΕ ούτε από τη Σερβία. Από τη Διεθνή Κοινότητα µόνο ο ΥΠΕΞ της Σερβίας κ. Λαβρόφ δήλωσε ότι το αποτέλεσµα δεν πρέπει να αγνοηθεί.

Την 1η Μαρτίου η Σερβία έλαβε καθεστώς υποψήφιας χώρας για ένταξη στην ΕΕ, ύστερα από τη συμφωνία που επετεύχθη στον 9ο κύκλο των διεξαγοµένων στις Βρυξέλλες διαπραγµατεύσεων για εκπροσώπηση του Κοσσόβου σε περιφερειακά διεθνή φόρα, αλλά και την αρνητική της στάση στο δηµοψήφισµα του Β. Κοσσόβου.

Ο κ. Τάντις ανακάστηκε να υποχωρήσει, γιατί αφενός µεν εδέχετο ισχυρές πιέσεις από την ΕΕ, η οποία στις 9 Δεκεµβρίου είχε απορρίψει την υποψηφιότητα της Σερβίας µε το σκεπτικό ότι δεν είχε σημειωθεί πρόοδος στις σχέσεις µε το Κόσσοβο και αφετέρου γιατί ήθελε, µε σηµαία την απόφαση αυτή, να ανατρέψει το αρνητικό κλίµα που έχει διαµορφωθεί στο εσωτερικό της χώρας για τον ίδιο και το κόµµα του, εν όψει των εκλογών του Μαΐου.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α.Εσωτερική Κατάσταση

Εξακολουθούν οι φήμες για σοβαρότητα της υγείας του κ. Ερντογάν τις οποίες όµως ο ίδιος διαψεύδει

Η κατάσταση της υγείας του κ. Ερντογάν αποτελεί βασική προϋπόθεση της πολιτικής σταθερότητας της χώρας γιατί ασκεί τον έλεγχο τόσο στο κράτος όσο και το κόµµα του κατά τρόπο απόλυτα συγκεντρωτικό. Αν δε αναγκαστεί να αποχωρήσει είναι πολύ πιθανό να συμβεί ότι συνέβη µε την αποχώρηση του κ. Οζάλ που η χώρα πέρασε µεγάλη κρίση, παρόλο που ως πρωθυπουργός είχε επιβάλει µεταρρυθµίσεις για τον έλεγχο του κατεστηµένου.

Το Κακουργιοδικείο της Κωνσταντινουπόλεως αποφάσισε την παραποµπή σε δίκη του τέως

Αρχηγού των Ενόπλων Δυνάµεων κ. Μπασμπούγ µε την κατηγορία της "απόπειρας ανατροπής της κυβερνήσεως". Επίσης ο Εισαγγελέας της Άγκυρας :

-Πρότεινε την παραποµπή σε δίκη του τέως Πρόεδρου της Δημοκρατίας κ. Εβρέν για το πραξικόπηµα του 1980.

-Διέταξε έρευνα εναντίον του πρώην Αρχηγού των ΕΔ κ. Μπουγιουκανίτ για την υπόθεση του τελεσιγράφου που είχε στείλει στις 27 Απριλίου του 2007, δια του Ινστιτούτου του Στρατού, µε το οποίο ετάσσετο κατά της εκλογής του κ. Γκιουλ ως Πρόεδρου της Δημοκρατίας.

Οι κινήσεις αυτές, αλλά και η προφυλάκιση άλλων 250 αξιωματικών, µεταξύ των οποίων και Στρατηγών που κατηγορούνται για συµµετοχή στις συνωµοσίες "Εργκένεκον" και "Βαριοπούλα", αποτελούν μήνυµα του κ. Ερντογάν προς το βαθύ κράτος, που κυβερνούσε ως τώρα την Τουρκία και δεν εννοεί να παραιτηθεί.

Διαμάχη έχει ξεσπάσει µεταξύ της κυβερνήσεως και της Δικαιοσύνης εξ αιτίας της κλήσεως του Αρχηγού της ΜΙΤ κ. Φιντάν, προσωπικού φίλου του κ. Ερντογάν, για να δώσει εξηγήσεις για τις θρυλούµενες συνομιλίες που είχε µε το ΡΚΚ. Εξ αιτίας αυτού η κυβέρνηση πέρασε νόµο από τη Βουλή σύµφωνα µε τον οποίο απαιτείται η έγκριση της κυβερνήσεως για την κλήτευση κρατικών λειτουργών. Παρά ταύτα η δικαιοσύνη εξακολουθεί να κλητεύει στελέχη της ΜΙΤ οξύνοντας περαιτέρω την ήδη τεταµένη κατάσταση.

Συνεχίζονται οι συγκρούσεις µε τους Κούρδους στα σύνορα µε το Ιράκ και οι επιθέσεις εναντίον πολιτικών και στρατιωτικών στόχων. Η κυβέρνηση απαντά µε βοµβαρδισµούς των ανταρτών του ΡΚΚ στο Β.Ιράκ και µε αλληπάλληλα κύµατα συλλήψεων σε όλη τη χώρα.

Ο ΥΕΘΑ ανακοίνωσε στο κοινοβούλιο την απόφαση της κυ-

βερνήσεως για την αγορά 100 αµερικανικών α/φ εντός της εποµένης τριετίας, µε κόστος 16 δις δολάρια. Οι αµυντικές δαπάνες της χώρας θα φθάσουν το 2015 στα 20 δις από 14 που ήταν το 2010, σε µια εποχή που οι περισσότερες δυτικές χώρες περιορίζουν τα εξοπλιστικά τους προγράµµατα, λόγω της οικονοµικής κρίσεως.

Με τις κινήσεις αυτές της Τουρκίας που αντανακλούν τη φιλοδοξία της να καταστεί σηµαντική περιφερειακή δύναµη, ανατρέπεται η ισορροπία δυνάµεων στο Αιγαίο σε βάρος µας. Το γεγονός αυτό πρέπει να προβληµατίσει την πολιτική ηγεσία του ΥΕΘΑ, η οποία, ελαφρά τη καρδία, αποδέχεται τις περικοπές αµυντικών δαπανών. Οι ιθύνοντες πρέπει να γνωρίζουν ότι η οικονοµία της χώρας αργά ή γρήγορα θα αποκατασταθεί, η απώλεια όµως εδαφών ή κυριαρχικών δικαιωµάτων δεν αποκαθίσταται ποτέ. Θα πρέπει επίσης να γνωρίζουν ότι αν κάτι συμβεί θα υπέχουν σοβαρά ευθύνη και θα κληθούν να λογοδοτήσουν χωρίς να αποτελεί ελαφρυντικό η οικονοµική κρίση.

β.Γενοκτονία των Αρµενίων

Η ψήφιση νόµου από τη Βουλή και τη Γερουσία της Γαλλίας ο οποίος προβλέπει ποινή σε όποιον αρνείται την γενοκτονία των Αρµενίων, προκάλεσε σοβαρότατη κρίση στις σχέσεις των δύο χωρών η οποία εκτονώθηκε µε την απόφαση του Συνταγµατικού Συµβουλίου της Γαλλίας που έκρινε το νόµο αντισυνταγµατικό.

Ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ κ. Μπάϊντεν, κατά την επίσκεψή του στην Άγκυρα προέτρεψε τον κ. Ερντογάν να ανοίξει τα σύνορα µε την Αρµενία, ενώ στο Ισραήλ η Βουλή (Κνεσέτ) άρχισε τη συζήτηση για την αναγνώριση της γενοκτονίας.

γ.Διεθνείς Σχέσεις

(1)ΗΠΑ

Μετά την εγκατάσταση του

Νατοϊκού ραντάρ στο τουρκικό έδαφος που θα ελέγχει το Ιράν και της αλλαγής στάσεως του κ. Ερντογάν έναντι του προέδρου της Συρίας κ. Άσαντ, οι σχέσεις των δύο χωρών έχουν βελτιωθεί σημαντικά.

(2)Ρωσία

Η Τουρκία ενέκρινε τη διέλευση του αγωγού South Stream από τα χωρικά της ύδατα στη Μαύρη Θάλασσα. Ο αγωγός μήκους 3.600 χλμ θα τροφοδοτεί με αέριο την Ευρώπη και κυρίως την Ελλάδα και την Ιταλία, παρακάμπτοντας την Ουκρανία.

(3)Κίνα

Η Κίνα έχει εξελιχθεί σε έναν από τους πιο σημαντικούς εμπορικούς συνεργάτες της Τουρκίας στην Ασία. Τα δύο κράτη έχουν συμφωνήσει να αυξήσουν τον εμπορικό όγκο των συναλλαγών τους σε 50 δις δολάρια μέχρι το 2015 και σε 100 δις δολάρια μέχρι το 2020.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α.Γερμανία

Ο πρόεδρος κ. Βουλφ αναγκάστηκε σε παραίτηση, λόγω εμπλοκής του σε σκάνδαλο, όταν ήταν πρωθυπουργός της Κάτω Σαξονίας. Στη θέση του εξελέγη ο ανατολικογερμανός κ. Γιοακίμ Γκάουκ 72 ετών, ο οποίος δεν εντάσσεται σε κανένα κόμμα.

Η δημοτικότητα της κ. Μέρκελ έχει ανέλθει στο 64% που είναι το υψηλότερο της τελευταίας διετίας ενώ του Υπουργού Οικονομικών κ. Σόϊμπλε στο 65%,

Ο Γερμανός ευρωβουλευτής κ.Μάρτιν Σούλτς εξελέγη πρόεδρος της ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα επόμενα 2 χρόνια με 387 ψήφους από τους 699 ψηφίσαντες.

β.Γαλλία

Δικαστήριο επέβαλε ποινή φυλακίσεως δύο ετών με αναστολή στον τέως πρόεδρο κ. Ζακ Σιράκ, ο οποίος κατηγορείται για υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος προς ενίσχυση του κόμματός του, όταν ήταν Δήμαρχος του Παρισιού την περίοδο

1977-1995.

Ο σοσιαλδημοκράτης κ.Ολάντ προηγείται στις δημοσκοπήσεις για τις προεδρικές εκλογές της 22 Απριλίου του κ. Σαρκοζί του οποίου τη στήριξη, που είχε εξαγγείλει η κ. Μέρκελ στις αρχές Ιανουαρίου, φαίνεται να εγκαταλείπει λόγω των αντιδράσεων στη Γαλλία και τη Γερμανία.

Η Γαλλία θα πωλήσει στην Ινδία 126 μαχητικά αεροσκάφη Rafale έναντι 11 δις δολαρίων.

γ.Βέλγιο

Η πολιτική κρίση, που είχε αρχίσει μετά τις εκλογές την άνοιξη του 2010, τερματίστηκε, ύστερα από 540 ημέρες, με το σχηματισμό εξωκομματικής κυβερνήσεως.

δ.Χώρες Ανατολικής Ευρώπης

Ευρωσκεπτικισμός επικρατεί στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, λόγω της αναμείξεως στα εσωτερικά τους. Στη Ρουμανία οι εξεγερμένοι ανάγκασαν σε παραίτηση την κυβέρνηση εξαιτίας των μέτρων λιτότητας που έχει επιβάλλει το ΔΝΤ. Στην Ουγγαρία εκδηλώνεται αγανάκτηση γιατί ΕΕ και ΔΝΤ αρνούνται την έκτακτη δανειοδότηση της χώρας, επειδή οι πολιτικές της αντίκεινται στο ευρωπαϊκό δίκαιο. Στην Τσεχία, ο πρόεδρος κ. Κλάους, εκφράζει, σε κάθε ευκαιρία τον ευρωσκεπτικισμό του και στη Σλοβακία η πρωθυπουργός παρόλο που απέρριψε τις εκκλήσεις για την ενίσχυση του ταμείου διάσωσης EFSF και ESM έχασε τις εκλογές που διεξήχθησαν στις 11 Μαρτίου 2012.

5.ΗΠΑ

Λόγω της οικονομικής κρίσεως και με στόχο τη μείωση των αμυντικών δαπανών οι ΗΠΑ αποφάσισαν την αλλαγή του αμυντικού τους δόγματος. Με βάση το νέο, το οποίο προβλέπει τη μείωση των δυνάμεων στην Ευρώπη και τη Μ.Ανατολή και την ενίσχυσή τους στην Ασία, το Πεντάγωνο σχεδιάζει

τη διατήρηση των μεγάλων βάσεων στην Ιαπωνία και Ν.Κορέα και την ανάπτυξη αυτοδύναμης δύναμης ταχείας επεμβάσεως πεζοναυτών και ενός αεροπλανοφόρου στη Β.Αυστραλία με αποστολή την πρόληψη επεκτατικών κινήσεων της Κίνας και αντιμετώπιση τυχόν ιρανικής απειρας για κλείσιμο των στενών Ορμούζ.

Στις 5 Μαρτίου ο κ. Ομπάμα δέχθηκε στο Λευκό Οίκο τον πρωθυπουργό του Ισραήλ κ. Νετανιάχου. Οι δύο άνδρες διεφώνησαν ως προς το χρόνο που θα πρέπει να γίνει η επέμβαση κατά του Ιράν. Ο κ. Νετανιάχου πιστεύει ότι αυτή πρέπει να γίνει πριν την κατασκευή ΠΟ από την Τεχεράνη, ενώ ο κ. Ομπάμα ότι αυτή πρέπει να γίνει μετά την κατασκευή. Του συνέστησε μάλιστα να ρίξει τους τόνους, ισχυριζόμενος ότι οι κυρώσεις θα υποχρεώσουν το Ιράν να υποχωρήσει.

Το Ισραήλ επιθυμεί να γίνει η επέμβαση εγκαίρως, γιατί αν προλάβει το Ιράν και κατασκευάσει ΠΟ δεν θα μπορεί να ενεργήσει μόνο του και θα εξαρτάται από τις ΗΠΑ. Γι' αυτό δεν αποκλείεται το Ισραήλ κάποια στιγμή να ενεργήσει μονομερώς.

Στις προκριματικές εκλογές για το χρίσμα του ρεπουμπλικανικού κόμματος προηγείται με ικανή διαφορά ο κ. Μιτ Ρόμνεϊ.

6. ΧΩΡΕΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΙΤΕΙΑΣ

α.Ρωσία

Ο κ. Πούτιν κέρδισε τις προεδρικές εκλογές της 4 Μαρτίου 2012 με ποσοστό 64% περίπου και επιστρέφει στο Κρεμλίνο.

Στις 29 Νοεμβρίου 2011 εγκαινιάστηκε η εγκατάσταση στο Κάλιγκραντ ενός νέου συστήματος προειδοποίησης τύπου BORO-NEZ-DM σε απάντηση της αντιπυραυλικής ασπίδας των ΗΠΑ στην Ευρώπη. Επίσης ο αντιπρόσωπος της Ρωσίας στο NATO κ. Ρογκόζιν άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο να διακόψει η χώρα του τη χρησιμο-

ποίηση του εδάφους της για τον ανεφοδιασμό των Νατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, για τον ίδιο λόγο.

Τις βουλευτικές εκλογές που διεξήχθησαν το Δεκέμβριο 2011 κέρδισε το κόμμα του κ. Πούτιν με μικρή διαφορά.

Το Ναυτικό ενεργοποίησε την παλιά του Βάση στο Ταρτούς της Συρίας, που διατηρούσε την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου, με ένα αεροπλανοφόρο και δύο αντιτορπιλικά.

Η Ρωσία στηρίζει τον κ. Άσαντ γιατί η τυχόν πτώση του θα απειλήσει τα γεωπολιτικά της συμφέροντα στη Μεσόγειο, όπου προσπαθεί να ανακτήσει την επιρροή της.

Ο τρομοκράτης Ουμάροφ, αποκαλούμενος "Εμίρης του Καυκάσου", ανακοίνωσε ότι οι μαχητές του θα σταματήσουν τα χτυπήματα κατά των αμάχων και θα στραφούν στο εξής κατά των δυνάμεων ασφαλείας, των μελών των μυστικών υπηρεσιών και των λοιπών αξιωματούχων.

β.Λευκορωσία

Η οργάνωση Human Rights Watch ανακοίνωσε ότι στη χώρα εφαρμόζεται "παρωδία δικαιοσύνης". Ο πρόεδρος Λουκασένκο, διοικεί δικτατορικά τη χώρα, φιμώνοντας κάθε αντιτασσόμενη φωνή, καταστέλλοντας κάθε μαζική κινητοποίηση και βασανίζοντας κάθε αντιπολιτευόμενο.

γ.Καζακστάν

Ο ΟΑΣΕ ανακοίνωσε ότι οι παρατηρητές του διεπίστωσαν παραβάσεις των δημοκρατικών αρχών κατά τη διεξαγωγή των βουλευτικών εκλογών της 15 Ιανουαρίου 2012, τις οποίες κέρδισε με ποσοστό 80,7% το κόμμα του προέδρου Ναζαμπάγεφ.

δ.Τουρκμενιστάν

Ο πρόεδρος Μπερτιμουχαμένοφ επανεξελέγη με το συν-

τριπτικό ποσοστό του 90%, χωρίς καμία αντίδραση, γιατί η χώρα διοικείται δικτατορικά από το 1991 και έχει εξαλειφθεί κάθε μορφή αντιπολίτευσης.

7.ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α.Ισραήλ

Συνεχίζεται η εποικιστική πολιτική για κατασκευές και νέων κατοικιών στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και τη Δυτική Όχθη.

Ο ΥΕΘΑ των ΗΠΑ κ. Πάινετ φέρεται να θεωρεί ως πολύ πιθανή την επίθεση του Ισραήλ κατά του Ιράν στο διάστημα Απριλίου-Ιουνίου.

Ανεκοινώθη η κατασκευή βόμβας η οποία μπορεί να διεισδύει υπογείως, γιατί δεν διαλύεται κατά την πρόσκρουση.

8.ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ

Στις 2 Ιανουαρίου συναντήθηκαν, για πρώτη φορά ύστερα από 16 μήνες, οι διαπραγματευτές του Ισραήλ και των Παλαιστινίων στο Αμάν, υπό την αιγίδα της κυβερνήσεως της Ιορδανίας, χωρίς αυτό να σημαίνει επανέναρξη των διαπραγματεύσεων, για την επανάληψη των οποίων η Παλαιστινιακή Αρχή έχει θέσει ως απαραίτητο όρο τη διακοπή των εποικισμών.

Οι ηγέτες Φατάχ και Χαμάς, που συναντήθηκαν στις 6 Φεβρουαρίου στο Κατάρ, συμφώνησαν στο σχηματισμό κυβερνήσεως εθνικής ενότητας υπό τον κ. Αμπάς με πρωταρχικό στόχο να διενεργήσει προεδρικές και βουλευτικές εκλογές πριν το τέλος του έτους.

Παρόμοια συμφωνία είχε γίνει και στο παρελθόν, χωρίς να τηρηθεί. Πιθανόν ο κ.Αμπάς να αποβλέπει στην άσκηση πιέσεως προς τον κ. Ομπάμα για να ασχοληθεί με το θέμα των Παλαιστινίων, εν όψει και των προεδρικών εκλογών το Νοέμβριο στις ΗΠΑ.

β.Ιράν

Στις 6 Μαρτίου η εκπρόσωπος της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ βαρόνη Άστον ανακοίνωσε ότι οι έξι δυνάμεις (ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα, Βρετανία, Γαλλία και Γερμανία) αποδέχτηκαν την πρόταση του Ιράν, που είχε υποβάλει στις 14 Φεβρουαρίου για την επανέναρξη των διαπραγματεύσεων. Παράλληλα το Ιράν ανακοίνωσε ότι θα επιτρέψει στους επιθεωρητές της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας (IEEA) να επισκεφθούν τις στρατιωτικές εγκαταστάσεις Παρτσίν, όπου η IEEA υποπτεύεται ότι γίνονται πειράματα, που παραπέμπουν στην ανάπτυξη ΠΟ.

Ύστερα από αυτή την εξέλιξη ο κ. Νετανιάχου άφησε να εννοηθεί ότι θα δώσει το χρόνο που του ζήτησε ο κ. Ομπάμα προκειμένου να τελεσφορήσουν οι ειρηνικές διαπραγματεύσεις.

Κατόπιν όλων αυτών, εκτονώνεται, τουλάχιστον προσωρινά, η εκρηκτική κατάσταση που είχε δημιουργηθεί στην περιοχή μετά τις νέες κυρώσεις που του είχαν επιβάλει ΗΠΑ και ΕΕ και τις απειλές του Ισραήλ για μονομερή επέμβαση.

Ο συμβιβασμός του Ιράν φαίνεται να δικαιώνει την πολιτική του κ. Ομπάμα ο οποίος ισχυριζόταν ότι οι κυρώσεις θα αποδώσουν, αρκεί ο κ. Αχμεντινεζάντ να μην υπαναχωρήσει όπως έχει πράξει κατ'επανάληψη στο παρελθόν.

γ.Ιράκ

Συνεχίζεται για ενδέκατο μήνα η αιματηρή επιχείρηση της καταστολής της εξέγερσης από το στρατό του κ. Ασάντ. Επίκεντρο των συγκρούσεων για 21 ημέρες υπήρξε η πόλη Χομς η οποία, αφού ισοπεδώθηκε από τον ανηλεή βομβαρδισμό, κατελήφθη στις 29 Φεβρουαρίου από τις ειδικές δυνάμεις του καθεστώτος, οι οποίες προέβησαν σε χιλιάδες συλλήψεις και εκτελέσεις με συνοπτικές διαδικασίες.

Σύμφωνα με το Συριακό Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μέχρι τις 8 Μαρτίου

είχαν χάσει τη ζωή τους 8.458 άνθρωποι από τους οποίους 6.195 άμαχοι, 1.835 στρατιώτες και 428 αντάρτες.

Εν τω μεταξύ :

-Απέτυχαν όλες οι προσπάθειες του Αραβικού Συνδέσμου, λόγω της αρνητικής στάσεως του κ. Άσαντ, με αποτέλεσμα να αναγκαστεί να αποσύρει στις 12 Φεβρουαρίου τους παρατηρητές που είχε αποστείλει στη Συρία από τις 26 Δεκεμβρίου 2011.

-Ο ΟΗΕ δεν κατάφερε να εκδώσει ψήφισμα καταδίκης για τη Συρία, λόγω του βέτο Ρωσίας και Κίνας. Αντ'αυτού υιοθέτησε με ψήφους 137 υπέρ και 12 κατά ένα συμβολικού χαρακτήρα ψήφισμα χωρίς κανένα αντίκρισμα.

-Ο κ. Ομπάμα αποκλείει τη στρατιωτική επέμβαση και παραμένει προσηλωμένος στη διπλωματική προσέγγιση την οποία ο ΟΗΕ έχει αναθέσει στον πρώην ΓΓ του κ. Κόφι Ανάν, ο οποίος έχει αρχίσει συνομιλίες και με τα δύο μέρη.

-Η Συριακή αντιπολίτευση δεν είναι ικανή να ανατρέψει τον κ. Άσαντ γιατί είναι πολυδιασπασμένη και ανάμεσα στις ομάδες υπάρχουν μεγάλες διαφορές που είναι δυνατόν να τις οδηγήσουν σε διαμάχη μεταξύ σουνιτών και σιιτών και έτσι να εκφυλιστεί κάθε μορφή αντίστασης.

Ο κ. Άσαντ, επί όσο χρόνο η Διεθνής Κοινότητα παραμένει διστακτική να επέμβει στρατιωτικά και η Συριακή αντιπολίτευση είναι διασπασμένη, θα παραμένει αδιάλλακτος και δεν θα διστάζει να καταστέλλει με βίαιο και αιματηρό τρόπο κάθε εκδηλουμένη αντίδραση.

δ.Ιράκ

Στις 15 Δεκεμβρίου 2011 κηρύχθηκε από τον ΥΕΘΑ των ΗΠΑ κ. Πανέτα η επίσημη λήξη των επιχειρήσεων στο Ιράκ και μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου είχαν αποχωρήσει οι δυνάμεις των ΗΠΑ, πλην 4.000 ανδρών που θα επανδρώνουν δύο Βάσεις. Ο πόλεμος που διήρκεσε 8 χρόνια στοίχισε τη ζωή περισσότερων από 100.000 Ιρακινών και 4.500

Αμερικανών, ενώ το χρηματικό κόστος ξεπέρασε το 1 τρις δολάρια.

Ένταση στις σχέσεις σουνιτών και σιιτών προκάλεσε η πρωτοβουλία του πρωθυπουργού κ. Καρζάϊ για τη σύλληψη του ενός από τους 2 σουνίτες αντιπροέδρους και την απομάκρυνση του άλλου από την κυβέρνηση. Αυτό είχε ως συνέπεια την πραγματοποίηση πολυαριθμών βομβιστικών επιθέσεων που συνεχίζονται εναντίον σιιτικών στόχων και των δυνάμεων ασφαλείας με εκατοντάδες νεκρούς.

8.ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

α.Αίγυπτος

Ολοκληρώθηκαν και οι τρεις γύροι των βουλευτικών εκλογών με νικητή το κόμμα "Ελευθερίας και Δικαιοσύνης" των Αδελφών Μουσουλμάνων, το οποίο κέρδισε 235 έδρες σε σύνολο 498. Η Βουλή που συνεδρίασε για πρώτη φορά στις 23 Ιανουαρίου, θα έχει ως αποστολή τη σύνταξη του νέου Συντάγματος, ενώ την εξουσία μέχρι τις προεδρικές εκλογές που θα διεξαχθούν τον Ιούνιο θα ασκούν οι Ένοπλες Δυνάμεις.

Ο Γενικός Εισαγγελέας πρότεινε στο δικαστήριο, που δικάζει τον τέως Πρόεδρο κ. Μουμπάρακ, τους δύο γιους του και τον πρώην Υπουργό Εσωτερικών, την επιβολή της εσχάτης των ποινών. Όλοι κατηγορούνται για το θάνατο 850 διαδηλωτών την περίοδο Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 2011.

β.Λιβύη

Η χώρα κινδυνεύει να διολισθήσει σε εμφύλιο λόγω της αδυναμίας του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου, που κυβερνά τη χώρα, να θέσει υπό έλεγχο τις δεκάδες παραστρατιωτικές οργανώσεις, που συγκροτούνται μεταξύ τους.

γ.Υεμένη

Η παραίτηση του τέως προέδρου κ. Σαλέχ και οι προεδρικές εκλογές, που έγιναν στις 21 Φεβρουαρίου με μοναδικό υποψήφιο τον

αντιπρόεδρο κ. Χαντί, εκτόνωσαν την ανώμαλη κατάσταση που είχε δημιουργηθεί, λόγω της καθυστέρησης από τον τέως πρόεδρο να παραιτηθεί.

9.ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α.Αφγανιστάν

Έκρυθμη κατάσταση εντός της χώρας, αλλά και τη διεθνή κατακραυγή προκάλεσαν :

-Ένα βίντεο που παρουσιάζει Αμερικανούς στρατιώτες να ουρούν πάνω σε σωρούς Ταλιμπάν.

-Η είδηση ότι Αμερικανοί στρατιώτες έκαψαν, κατά λάθος, 70 αντίτυπα του Κορανίου μαζί με άλλα απορρίμματα σε χωματερή έξω από το στρατόπεδο Μακρέμ.

-Η δολοφονία δεκάδων πολιτών από Αμερικανό στρατιώτη, ο οποίος κατελήφθη από αμόκ.

Σύμφωνα με πληροφορίες οι διαπραγματεύσεις με τους Ταλιμπάν έχουν προχωρήσει αρκετά, παρόλο που αυτοί διευκρινίζουν ότι στην παρούσα φάση συζητούν μόνο την απελευθέρωση των Αφγανών που κρατούνται στο Γκουαντάναμο. Αυτό όμως το αποκλείουν οι ΗΠΑ, που συζητούν μόνο τη μεταφορά τους σε φυλακές του Αφγανιστάν.

Ο ΥΕΘΑ των ΗΠΑ κ. Πανέτα ανακοίνωσε, κατά την επίσκεψή του στο Αφγανιστάν, ότι η αποχώρηση των στρατιωτικών δυνάμεων θα αρχίσει στο τέλος του 2013 και όχι του 2014, που είχε προγραμματιστεί.

β.Πακιστάν

Ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου παρουσιάστηκε ο πρωθυπουργός κ. Γκιλάνι, κατηγορούμενος για προσβολή του Δικαστηρίου επειδή αρνήθηκε να ζητήσει από την Ελβετία την επανάληψη της δικαστικής διαδικασίας κατά του προέδρου κ. Ζαρνταρί ο οποίος είχε καταδικαστεί για ξέπλυμα χρήματος το 2003 και στη συνέχεια αμνηστεύτηκε.

Η κυβέρνηση απείλησε τις ΗΠΑ ότι θα διακόψει την υποστήριξη στον πόλεμο κατά των

Ταλιμπάν, αν συνεχιστούν οι αεροπορικές επιθέσεις των Νατοϊκών δυνάμεων που έχουν ως αποτέλεσμα τον θάνατο δεκάδων πολιτών.

Ένταση στις σχέσεις κυβερνήσεως και Ενόπλων Δυνάμεων προκάλεσε η αποκάλυψη εγγράφου του πρώην Πρέσβη των ΗΠΑ στη χώρα, στο οποίο αναφέρεται ότι η κυβέρνηση ζήτησε τη βοήθεια των ΗΠΑ για την αντιμετώπιση προετοιμαζομένου στρατιωτικού πραξικοπήματος.

γ.Β. Κορέα

Στις 17 Δεκεμβρίου απεβίωσε ο ηγέτης της χώρας Κιμ Γιονγκ Ιλ και κηδεύτηκε εν μέσω διατεταγμένων κλαυθμών και οδυρμών του πλήθους. Το καθεστώς καταδίκασε σε πολύμηνο εγκλεισμό σε στρατόπεδα εργασίας όσους δεν πήραν μέρος στις διατεταγμένες τελετές πένθους ή δεν κατάφεραν να κλάψουν αρκετά και να δείξουν τη λύπη τους για το χαμό του αγαπημένου ηγέτη.

Ο Σταλινισμός σε όλο του το μεγαλείο!!! Ας τον χαίρονται όσοι τον αναμνησκονται.

Τον εκλιπόντα διεδέχθη ο μικρότερος γιός του Κιμ Γιονγκ Ουν, όπως και εκείνος είχε διαδεχθεί το δικό του πατέρα!! Τύφλα να έχουν οι Μοναρχίες.

Στις 29 Φεβρουαρίου 2012 η Β. Κορέα αποδέχθηκε την πρόταση των ΗΠΑ για αναστολή του πυρηνικού της προγράμματος και την επαλήθευσή της από τους Επιθεωρητές της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας (ΙΑΕΑ) με αντάλλαγμα την αποστολή βοήθειας 240.000 μετρικών τόνων σε τρόφιμα.

Από το 1994 είναι η τρίτη φορά που γίνεται παρόμοια συμφωνία. Οι δύο προηγούμενες δεν είχαν ευτυχή κατάληξη. Η τρίτη ίσως είναι και η τυχερή!!!

δ.Κίνα

Ο Κινέζος αντιπρόεδρος κ. Χέϊ, ο οποίος θα είναι ο επόμενος πρόεδρος της χώρας, πραγματοποίησε επίσκεψη στις ΗΠΑ από 14-17 Φεβρουαρίου σε μια προσπάθεια αναθερμάνσεως των σχέσεων των δύο χωρών, οι οποίες έχουν ψυχρανθεί εξ αιτίας της καχυποψίας που επικρατεί ανάμεσά τους. Οι Κινέζοι υποψιάζονται ότι οι ΗΠΑ με το νέο τους δόγμα επιδιώκουν να μειώσουν την επιρροή τους στη ΝΑ Ασία και οι Αμερικανοί ότι η Κίνα με τα τεράστια εξοπλιστικά της προγράμματα των 110 δις δολαρίων για το 2012, που υπολείπονται όμως κατά πολύ των δικών τους, και την προοπτική δημιουργίας Βάσεων στον Περσικό, μέσω του Ιράν, επιδιώκει να διαδραματίσει ρόλο παγκοσμίου δυνάμεως κόντρα στα συμφέροντά τους.

9. ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

α.Ο ηγέτης της Βενεζουέλας κ. Τσάβες, η πρόεδρος τα Αργεντινής κ. Κίχνερ, ο πρόεδρος της Παραγουάης κ. Λόγκον και η πρόεδρος της Βραζιλίας κ. Ρούσεφ πάσχουν από καρκίνο.

Ο κ. Τσάβες ερωτώμενος από δημοσιογράφους, κατά την αναχώρησή του στην Κούβα για θεραπεία, άφησε να εννοηθεί, μεταξύ σοβαρού και αστείου, ότι είναι πολύ πιθανόν οι ΗΠΑ να μολύνουν τους αριστερούς ηγέτες της Λατινικής Αμερικής.

β.Κούβα

Το καθεστώς, για πρώτη φορά από το 1959 που επικράτησε ο Φιντέλ Κάστρο, έδωσε το δικαίωμα σε όλους τους Κουβανούς να πωλούν σπίτια και αυτοκίνητα και να λαμβάνουν δάνεια από τις Τράπεζες και σε ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων, να έχουν δικές τους μικρές επιχειρήσεις πληρώνοντας φόρους και ενοίκιο στο κράτος για το χώρο της εργασίας τους. Υπολογίζεται ότι μέχρι το 2016 το 40% των Κουβανών δεν θα εργάζονται πλέον για το κράτος.

